

TORSDAGEN DEN 2 APRIL 2009

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Halvårsutvärderingen av dialogen mellan EU och Vitryssland (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

4. Det europeiska samvetet och diktatur (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

5. Kulturens roll i utvecklingen av europeiska regioner (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

6. Miljömärkesprogram för gemenskapen - Frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt på föredragningslistan är en gemensam debatt om följande betänkanden:

– betänkandet av Salvatore Tatarella för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett miljömärkesprogram för gemenskapen (KOM(2008)0401 – C6-0279/2008 – 2008/0152(COD)), och

– betänkandet av Linda McAvan för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) (KOM(2008)0402 – C6-0278/2008 – 2008/0154(COD)).

Salvatore Tatarella, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill börja med att tacka alla som arbetat så effektivt med att utforma detta betänkande: skuggfördragandena för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, det tjeckiska ordförandeskapet, Europeiska kommissionens tjänstemän och – sist men inte minst – de beundransvärda tjänstemännen från alla politiska grupper. Jag tackar dem alla för deras utmärkta arbete. Deras värdefulla bidrag har gjort det möjligt att uppnå samförstånd vid första behandlingen.

När jag på Europaparlamentets vägnar tog över ansvaret för granskningen av ärendet om miljömärkesprogrammet verkade jag för att påskynda systemet. Den kontinuerliga uppdateringen av miljökraven för produkter som inte uppfyller normerna tvingar in företagen i en fortlöpande god cirkel som höjer den totala ekologiska kvaliteten på de produkter som släpps ut på marknaden. Genom att öka produktionen och omsättningen av miljömärkta produkter och tjänster kommer vi att uppnå betydande permanenta och ökande miljöfördelar när det gäller energibesparingar, minskade luftföroreningar och vattenhushållning. Miljömärket är en frivillig ekologisk kvalitetsmärkning som syftar till att främja distributionen av produkter och tjänster med låg miljöpåverkan under hela deras livscykel och som erbjuder konsumenterna exakt, icke-vilsedande och vetenskapligt korrekt information.

Vår granskning av denna förordning ingår i den bredare EU-handlingsplanen för hållbar produktion och konsumtion och är nära förknippad med granskningen av Emas- och ekodesigndirektivet. Denna översyn av förordningen föreskrivs i gemenskapslagstiftningen där det sägs att systemet måste ses över mot bakgrund av vunna erfarenheter och ändras för att öka effektiviteten, förbättra planeringen och förenkla hanteringen. Syftet med märket är att vägleda konsumenterna mot produkter som kan minska miljöpåverkan. Våra hittillsvarande erfarenheter av miljömärket har varit blandade. På plussidan finns ett ökande antal företag som ansöker om kvalitetscertifiering inom de mest skilda sektorer. De erkänner således märkets selektiva och pådrivande värde – certifieringen är mycket uppskattad av konsumenterna som är mer medvetna om

företagens samhällsansvar. På minussidan finns vissa problem: den breda allmänheten känner knappast till märket, kriterierna har snabbt blivit föråldrade därför att marknaderna ändras så snabbt och det byråkratiska språket avskräcker näringsidkare från att delta. Det nya miljömärket kommer att omgestaltas till utseende och innehåll. Det kommer att bli mer attraktivt och det kommer att utvidgas till att omfatta nya produkter: år 2015 planerar vi att ha ökat antalet grupper från de nuvarande 25 till det dubbla antalet, dvs. 40–50 grupper. Informationskampanjer planeras. Vi har öronmärkt en marknadsföringsbudget på 9,5 miljoner euro och 15 000 euro har anslagits till en ny webbplats.

Den princip som mest intresserade skuggföredragandena och som fick övriga institutioner att samtycka var att miljömärket inte bara ska certifiera uppnådda resultat utan i stället måste vara ett dynamiskt redskap under ständigt utveckling, en drivkraft som kontinuerligt för tillverkare och produkter mot högre miljömässiga kvalitetsnivåer genom att ständigt utvärdera marknadens referenspunkter och fastställa nya kriterier på grundval av dem. Vårt mål är att garantera kontrollen av hela produktens livscykel, vilket kommer att göra det möjligt för oss att fullt ut beakta miljökonsekvenserna i alla stadier av produktionen och tillåta alla näringsidkare i sektorn, och även icke-statliga organisationer, att aktivt delta i granskningen av kompromisskriterierna.

(Talmannen avbröt talaren.)

Talmannen. – Salvatore Tatarella, var snäll och hör upp ett tag! Ni har fem minuter nu och två minuter i slutet av debatten. Om ni använder sju minuter nu, får ni ingen tid i slutet av debatten. Det är dock ni som väljer om ni vill använda sju minuter nu eller om ni vill använda de fem eller sex minuter som ni redan har haft och lämna en minut för att bemöta era kollegers kommentarer.

Salvatore Tatarella, föredragande. – *(IT)* Jag accepterar ert förslag.

Linda McAvan, föredragande. – *(EN)* Herr talman! Liksom Salvatore Tatarella skulle jag vilja börja med att tacka dem som har hjälpt oss fram till dagens överenskommelse i första behandlingen av Emas-betänkandet. Jag skulle vilja tacka skuggföredragandena, som är här i dag, kommissionen, som till stor del har bidragit till överenskommelsen, och det tjeckiska ordförandeskapet, som inte är här för att höra mitt tack. Ett tack riktas också till parlamentets personal och de politiska grupperna, samt till min egen assistent Elizabeth, som spelat en stor roll för att se till att vi är här i dag. Från den tidpunkt då vi inledde diskussionen och fram tills i dag har allt gått väldigt fort, med resultatet att vi nu har nått en överenskommelse före valet.

Emas är ett frivilligt program som genom ramar hjälper företag och organisationer att förbättra sina miljöprestanda. Det infördes för 14 år sedan och har nått vissa blygsamma framgångar med omkring 4 000 deltagare – vilket för hela Europeiska unionen, om man tänker efter, inte är särskilt mycket. Kommissionen har uppställt ett mål att öka detta antal till 35 000 deltagare. Det är ett väldigt ambitiöst mål. Det är en nästan tiofaldig ökning.

Jag anser att det är riktigt att försöka förbättra deltagandet i Emas, eftersom dess verkan annars kommer att förbli begränsad. Men om vi ska öka verkan måste vi även bevara systemets miljömässiga integritet. Jag tycker att vi genom dagens överenskommelse uppnår denna balans mellan ett förhoppningsvis mer attraktivt system och bibehållen miljöintegritet.

Vi har gjort några ändringar efter överenskommelse med kommissionen, och jag anser att de är viktiga. För det första: gemensam registrering, så att ett företag eller en organisation med flera anläggningar endast behöver registrera sig en gång i ett land, vilket är väldigt viktigt. Parlamentet var tvunget att registrera sig tre gånger – i Luxemburg, Frankrike och Belgien – för att få Emas. Enligt vad jag hör från personalen var det ingen lätt sak. Så den typen av förändringar är viktiga. För det andra: gruppregistrering för organisationer i samma sektor, sänkta avgifter och mindre frekvent rapportering för små och medelstora företag – jag anser att Emas är en smula för betungande för mindre organisationer, så det behöver förändras – samt bättre anpassning till ISO 14001. Särskilt viktigt ur min synvinkel är införandet av referensdokument för specifika sektorer. Jag tror att kommissionen kommer att arbeta intensivt med detta, och det kommer att hjälpa organisationer att mäta sig med liknande organisationer. Kärnindikatorer kommer också att införas. Dessa är mycket viktiga för att förbättra programmet och hjälpa allmänheten att granska organisationer för att se hur väl de presterar.

Jag hoppas verkligen att man genom dessa ändringar kommer att uppmuntra folk att delta i Emas, inte för att jag vill att Emas ska konkurrera med ISO, utan för att jag anser att det är ett bra program som kan bidra till att vi uppfyller våra hållbarhetskriterier.

I dag är världens uppmärksamhet i hög grad riktad mot London, där världens ledare har samlats för att diskutera den finansiella nedgången och den globala bankkrisen. Somliga kommer utan tvivel att undra varför vi sitter här och diskuterar miljörevision när organisationer och företag känner av de finansiella påfrestningarna. De kommer att betrakta denna typ av initiativ från kommissionen som en avledningsmanöver. Men jag tycker det är fel. För mig och mina socialdemokratiska kolleger utgör miljöagendan i högsta grad en del av lösningen för att vi ska ta oss ur dagens finanskris. Vi behöver investera i energi och förnybara energikällor, och vi behöver minska vår miljöpåverkan. Även om Emas är ett väldigt blygsamt program inom ramen för den större klimatförändringsordning som kommissionsledamoten har arbetat så intensivt med, anser jag att det ändå fyller en funktion för att hjälpa Europeiska unionen och övriga världen att minska sin miljöpåverkan.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Herr talman! Jag vill börja med att tacka och gratulera föredragandena Linda McAvan och Salvatore Tatarella till deras utmärkta betänkanden om den föreslagna översynen av gemenskapens miljömärkesprogram och miljölednings- och miljörevisionsordning.

Detta är två viktiga miljöpolitiska åtgärder som utgör integrerade delar av handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion. Det är positivt att en uppgörelse kan nås vid första behandlingen. Ledamöterna av Europaparlamentet har gett ett avgörande bidrag och vi har lyckats hålla kommissionens miljömål intakt, samtidigt som vi har satt mer ambitiösa mål på ett stort antal punkter.

Att överenskommelsen uppnåddes vid första behandlingen bekräftar institutionernas vilja till direkta åtgärder mot de problem som uppkommit av ohållbar konsumtion och produktion. Översynen av miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas) ger organisationer och företag över hela världen möjlighet att mer effektivt hantera miljökonsekvenserna av sina verksamheter. Emas bidrar till ständiga förbättringar av organisationers och företags miljöprestanda, naturligtvis inbegripet efterlevnaden av den berörda miljölagstiftningen. Emas erbjuder också organisationer och företag ytterligare fördelar, inte bara genom direkta ekonomiska besparingar, utan även genom att byråkratin vid ingivandet av rapporter minskas och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna tillåts använda stimulansåtgärder.

Med den reviderade ordningen kommer vi att vara i stånd att tillmötesgå konsumenternas ökade efterfrågan på objektiv, opartisk och tillförlitlig information om miljökonsekvenserna av de produkter som de köper. Det reviderade systemet kommer att ge oss möjlighet att öka mångfalden av miljömärkta produkter på marknaden och uppmuntra företagen att förbättra sin miljöprestanda. Dessutom kommer logotypen för miljömärket att ge dem mängder med konkurrensfördelar, exempelvis lägre tullar, striktare miljönormer, uteslutning av farliga ämnen och enklare kriterier i samband med offentlig upphandling och andra politiska åtgärder inom Europeiska unionen.

Ramarna för den reviderade miljömärkesförordningen har också vidgats. Förordningen är mer flexibel och kan svara upp mot nya miljöutmaningar och prioriteringar. Eftersom det är en ramförordning fastställs inte några bestämda kriterier för produkterna. I stället föreskrivs att miljökriterier ska fastställas för utvalda produktkategorier så att märket kan tilldelas de bästa produkterna i varje kategori.

I dag finns det på marknaden en oerhörd mängd olika märken, bilder och texter som gäller miljön, vilket kan vara förvirrande för konsumenterna. Vi har alltifrån bilder av skogar på burkar som innehåller farliga ämnen till påståenden om att livsmedel är klimatneutrala, ja till och med ekologiska bilar. Konsumenterna har därför ingen aning om vem de kan lita på. Kompromissförslaget till en förordning om miljömärke kommer att bidra till att skingra dessa tvivel.

Innan kriterier och produktkategorier fastställs för livsmedel och drycker kommer en undersökning att genomföras om det mervärde som märket kan ge. När den undersökningen har genomförts och kommissionen har fattat ett beslut genom medbeslutandeförfarandet kan miljömärket tilldelas produkterna med bäst miljöegenskaper.

Jag är övertygad om att parlamentet helt kommer att stödja detta positiva paket med förslag. Miljömärket är en av flera kanaler för verklig och direkt kommunikation mellan medborgarna och EU om miljöfrågor. Tack vare miljömärket kommer medborgarna att kunna göra bättre produktval och i förlängningen delta direkt och aktivt för att bekämpa ohållbar konsumtion.

Europeiska kommissionen har kunnat acceptera kompromissförslagen i sin helhet så att en uppgörelse ska kunna uppnås vid första behandlingen av båda förordningarna.

Tack ännu en gång till föredragandena för deras utmärkta arbete.

Nikolaos Vakalis, *föredragande för yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi*. – (EL) Herr talman! Jag vill börja med att gratulera föredraganden och alla som medverkat i förhandlingarna med rådet. Enligt min mening är den text som parlamentet och rådet kommit överens om mycket balanserad, vilket förstärker våra vapen i kampen mot klimatförändringarna.

Jag ska inte dölja för er att jag var en aning besviken över den ursprungliga lydelsen av kommissionens förslag, inte bara därför att den inte var tillräckligt ambitiös utan därför att den inte kunde rätta till ens de svagheter som framkommit under den hittillsvarande tillämpningen av miljömärkesprogrammet.

Den text som vi har fått oss förelagda för omröstning lugnar dock mina inledande farhågor. Jag nöjd med att en känslig produktsektor som livsmedel och foder inte kommer att inbegripas utan att en undersökning först har gjorts av om det är möjligt att fastställa tillförlitliga kriterier, kriterier som kommer att omfatta produktens miljökonsekvenser under hela dess livscykel.

Jag var särskilt nöjd med att konstatera att kommissionen nu är skyldig att införa åtgärder för att definiera särskilda kriterier för beviljandet av miljömärket för varje produktkategori inom nio månader efter det att samråd om miljömärket har inletts med rådet.

Denna tidsfrist är av stor betydelse eftersom vi tidigare har upplevt allvarliga förseningar under denna fas. Jag stöder att produkter som är cancerframkallande, giftiga eller skadliga för miljön utesluts från miljömärkesprogrammet och att man tar upp en minskning av antalet djurförsök.

Att överensstämelseförfarandena har gjorts mer flexibla i stället för att avskaffas är också en positiv utveckling. Jag är också glad över de ofta förekommande hänvisningarna till små och medelstora företag vilka, som vi alla vet, är ryggraden i EU:s ekonomi, vilket gäller särskilt i dag när vi står inför den största ekonomiska krisen på senare år.

Avslutningsvis vill jag inte dölja för er att jag när det gäller offentlig upphandling hade hoppats för en mer framsynt och djärvare ståndpunkt. Jag är rädd för att den uppnådda kompromissen inte är tillräcklig under rådande omständigheter. Trots detta vill jag ännu en gång betona att vi har uppnått ett tillfredsställande resultat.

Anders Wijkman, *för PPE-DE-gruppen*. – (EN) Herr talman! Vi har väntat ganska länge på kommissionens plan om hållbar produktion och konsumtion. Vi fick förslaget för några månader sedan. Även om det är omfattande måste jag tyvärr säga att innehållet överlag är ganska begränsat och torftigt. Eftersom jag läste några av de första utkasterna till kommissionens förslag vet jag att det särskilt inom GD Miljö fanns mycket ambitiösare planer från början. Det är uppenbart att arbetet med dessa frågor måste fortsätta och i framtiden gå mer på djupet.

I dag diskuterar vi miljömärkesprogrammet. Revisionen utgör ett bra tillfälle för att denna märkning ska kunna lyftas ur sin marginalisering på marknaden, erövra en mycket större marknadsandel och bidra till att främja efterfrågan på miljövänliga produkter. De nya reglerna innebär en betydande förbättring. De är mer dynamiska, genom dem tillämpas ett livscykelinriktat synsätt, och de bör kunna locka till sig betydligt mer uppmärksamhet och intresse bland både företag och konsumenter. Som Stavros Dimas nämnde kommer de att bidra till att man konsoliderar miljömärkningen och gör sig av med ett antal frivilliga program som ofta är förvirrande för konsumenterna.

Vi har dock fortfarande ett problem, nämligen hur vi ska informera konsumenterna och marknaden om märket. Marknadens stöd för märket har hittills varit väldigt begränsat. De anslagna resurserna har varit minimala jämfört med de resurser som generellt satsas på varumärkesfrämjande verksamhet på marknaden. Jag hoppas att detta kommer att förändras, i första hand genom att företagen uppfattar miljömärket som ett viktigt verktyg för framtiden. Jag hoppas också, i linje med vad Nikolaos Vakalis anförde, att offentliga upphandlingar i framtiden i högre grad kommer att inriktas på miljövänliga lösningar och att miljömärket kommer att användas som en plattform för detta.

Jag hoppas också att kommissionen kommer att vara mer proaktiv i sitt stöd till programmet. Jag tackar alla dem som har varit delaktiga i arbetet. Jag tycker att vi har gjort ett ganska bra jobb under några få veckor. Vi lyckades reda upp en del av förvirringen kring livsmedelsprodukter, särskilt fiskprodukter, under slutspurten.

Slutligen skulle jag vilja referera till Linda McAvan, som nämnde finanskrisen och mötet i London i dag. Jag anser att detta är mycket relevant. Vi står inför åtminstone tre parallella kriser i dag – finanskrisen, klimatkrisen och vad jag skulle vilja kalla ekosystemkrisen, eller överutnyttjandet av naturtillgångarna. Endast genom att åtgärda grundorsakerna tillsammans – det vill säga det icke hållbara utnyttjandet av naturtillgångarna –

genom att investera i koldioxidsnål och miljövänlig produktion och produkter, kommer vi att kunna bygga en bättre framtid. Jag anser att miljömärkesprogrammet är ett av många instrument som kan bidra till det.

Gyula Hegyi, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Det finns olika instrument för att stödja miljömedvetet agerande i våra samhällen. Det finns förordningar, direktiv och resolutioner. Vi kan förbjuda vissa material och verksamheter. Vi kan införa förbud mot farliga ämnen och subventionera miljövänlig teknik.

Men i en marknadsekonomi finns även andra verktyg. Vi kan inrikta oss på konsumenterna genom produkterna de köper, genom att rekommendera produkter som är miljövänliga och uppfyller kraven på hållbar utveckling.

I direktivet tas ett viktigt steg i rätt riktning genom att man förenklar förfarandet för att få miljömärket. Den socialdemokratiska gruppen stöder betänkandet. Mina kamrater och jag har lagt fram många ändringsförslag, och dessa ändringsförslag gillas antingen av miljöutskottet eller så är deras andemening införlivad i kompromisspaketet. Vår grupp kommer därför att rösta ja till betänkandet vid slutomröstningen i dag.

Vi anser att produkternas inverkan på miljön är en väldigt viktig fråga i EU, och hela idén med ett miljömärke ger konsumenterna en mycket god överblick.

Självfallet bör miljömärket tilldelas de mest miljövänliga produkterna, och informationen bör vara tydlig och korrekt. I dessa svåra ekonomiska kristider bör vi även respektera producenternas intressen, och jag är övertygad om att man i betänkandet balanserar konsumenternas och industrins intressen.

Det är mycket viktigt att göra de små och medelstora företagen delaktiga i miljömärkesprocessen och därför får inte kostnaden för ett godkännande vara för hög. Jag arbetade i egenskap av skuggföredragande för den socialdemokratiska gruppen för att betänkandet skulle föreslå ännu lägre kostnader, och jag tackar föredraganden för att våra argument accepterades.

För de små och medelstora företag jag nämnde är det uppenbart att vi skulle behöva avskaffa de byråkratiska svårigheterna förknippade med godkännandeprocessen. Vi måste förenkla förfarandet för erhållande av miljömärket, eftersom beslutsförfarandet i sin nuvarande form är mycket långsamt och byråkratiskt.

För de mesta har de mindre företagen inte tillräckligt med pengar, tid och energi för den långsamma processen för att få ett miljömärke. Det är viktigt att analysera produktens hela livscykel, från tillverkning till destruktions. Det räcker inte att bedöma den färdiga produktens miljöegenskaper. Produktens beståndsdelar, tillverkningsprocessen, varutransporten och destruktions- eller nedbrytningsmetoden bör också studeras innan någon kan beviljas miljömärket.

Det är självklart, åtminstone för oss socialdemokrater, att de produkter som har fått miljömärket inte får innehålla farliga ämnen. Det var en knäckfråga under diskussionerna, men vi lyckades till sist nå en mycket bra kompromiss när det gäller farliga ämnen.

Huvudregeln är att miljömärkta produkter inte får innehålla farliga ämnen, men det kan göras några få undantag. Vissa varor för vilka det inte finns lämpliga alternativ, och som i övrigt har bättre övergripande miljöegenskaper jämfört med andra varor i samma kategori, kan beviljas undantag. Det bästa och mest kända exemplet är energibesparande glödlampor, som har många miljöfördelar men innehåller kvicksilver.

Det har också förts en omfattande diskussion om livsmedel. I detta fall bör kriterierna vidareutvecklas. Miljömärket innebär ett verkligt mervärde för miljön. Det berör hela produktens livscykel, och användningen av miljömärket bör inte orsaka förvirring hos konsumenterna vid jämförelse med annan livsmedelsmärkning. Kommissionen ska anta åtgärder för att införa särskilda miljömärkeskriterier för varje produktgrupp, inklusive livsmedel. Senast tre månader efter slutrapporten och förslagen till kriterier ska kommissionen rådfråga Europeiska unionens miljömärkningsnämnd om ett förslag i frågan.

Miljömärkningen ska alltså grundas på miljöprestandan under hela livscykeln för de bästa produkterna på den inre marknaden. Därför ger man i betänkandet möjlighet att variera miljömärkeskriteriernas ambitionsnivå från fall till fall, till mellan 10 och 20 procent av produkterna med bäst prestanda på marknaden. På det sättet garanteras att endast de mest miljövänliga produkterna belönas genom programmet samtidigt som konsumenterna får tillräckligt med valmöjligheter.

Johannes Lebech, för ALDE-gruppen. – (DA) Herr talman! Först och främst vill jag tacka föredraganden och skuggföredraganden för deras konstruktiva samarbete. Jag anser att vi har uppnått ett mycket gott resultat. Förra hösten offentliggjorde Världsnaturfonden en rapport som avslöjade att om vi fortsätter att använda

jordens resurser så som vi för närvarande gör kommer vi att i mitten av 2030-talet behöva två planeter. Den enkla sanningen är att vi använder för mycket av vår planet. Vi förbrukar resurser snabbare än de kan förnya sig själva. Detta måste ändras om vi vill förhindra en miljökris. Vårt sätt att använda resurser måste ändras, och här är det inte bara politikerna som har ett ansvar, utan även tillverkare och konsumenterna.

Det miljömärke som håller på att revideras är ett verktyg för att främja produktion och försäljning av varor som produceras på ett hållbart sätt. En av svagheterna med märket är att konsumenterna inte känner till det särskilt väl – och här instämmer jag med Anders Wijkman – och därför är det inte särskilt lockande för producenterna heller. Om producenterna inte kan använda märket för att marknadsföra en bra produkt, varför skulle de då försöka tillverka den miljömässigt mest hållbara produkten inom en viss produktgrupp? Detta är också ett av de problem som vi har försökt att rätta till med våra nya idéer. Det finns nu ett klart krav på medlemsstaterna och kommissionen att lägga fram en handlingsplan för att främja kännedomen om miljömärket genom olika kampanjer.

Vi har haft en lång diskussion om livsmedel och jag anser att vi kom fram till en vettig lösning. Kommissionens förslag att beakta enbart bearbetade livsmedel och enbart transporter, förpackning och beredning är inte hela saken. I stället har vi bett om en detaljerad granskning av hur vi bäst ska kunna inbegripa livsmedel i miljömärkesprogrammet så att vi är säkra på att vi har gjort allting rätt från början och inte orsakar sammanblandning med andra former av miljömärkning.

Slutligen vill jag framhålla att märket nu också gynnar varor som tillverkats för att hålla länge och varor som kan återanvändas. Med andra ord behöver vi ändra vårt sätt att producera och konsumera varor om vi vill att vår ekonomi ska bli hållbar. Det kräver att vi ser till hela produktens livscykel, så att vi kan förbättra råvarubehandlingen under tillverkningen av en produkt och särskilt hur vi gör oss av med en produkt efter användningen. Jag hoppas att det verktyg som vi har förbättrat här kommer att bli ett bra verktyg för att främja en mer hållbar planet.

Liam Aylward, för UEN-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag skulle vilja gratulera både föredraganden och skuggföredraganden. Klimatförändringen är en av de viktigaste prioriteringarna både för EU och världen i stort. Som enskilda personer kan vi ibland känna oss maktlösa inför denna enorma globala utmaning, men när allt kommer omkring behöver människor uppmuntras att göra sin del, eftersom man genom små bidrag i stil med Power of One drar sitt strå till stacken. Och Power of One är kanske något som vi inte har främjat tillräckligt.

I dag ska vi rösta om ett frivilligt system genom vilket företagen får godkännande för att märka sina produkter som miljövänliga. Detta gör det möjligt för människor att hjälpa miljön direkt och minska utsläppen genom sina normala levnads- och inköpsvanor. Märkning är en tydlig och enkel åtgärd för att främja energieffektivitet, etisk tillverkning och utveckling av miljövänligare teknik. Dessutom skulle systemet från ett hälsoperspektiv skydda människor från potentiellt cancerframkallande, mutagena, reproduktionstoxiska eller bioackumulerande produkter som ibland kan finnas i textilier.

I programmet kategoriseras produkter och tjänster från pappersservetter till fotbeklädnader och campingplatser. Genom programmet ges även möjlighet att minska djurförsök och barnarbete. Jag betonar barnarbetet eftersom jag nyligen var delaktig i ett betänkande på området och är väldigt medveten om denna fråga.

Irland och EU kan dra nytta av att fortsätta främja och använda programmet. Tretton företag i Irland, främst inom bostadssektorn, är för närvarande miljömärkta, men vi behöver uppmuntra ytterligare deltagande. Och vi behöver även en riktigt ordentlig informationskampanj som finansieras av Europeiska unionen.

Satu Hassi, för Verts/ALE-gruppen. – (FI) Herr talman, mina damer och herrar! Jag tackar båda föredragandena för deras utmärkte arbete. Jag är mycket glad över att vi kommer att få ett slutligt beslut om lagstiftningen om båda dessa frågor före valet.

I fråga om miljömärket anser jag att två principer är av avgörande betydelse. För det första ska märket vara dynamiskt, med andra ord ska kriterierna för det bli striktare i takt med att kunskaper, färdigheter och teknik utvecklas och vi ser fler miljövänliga produkter komma ut på marknaden. Den andra viktiga faktorn är att märket ska vara till för enbart miljömässigt överlägsna produkter. Kemikalieindustrin i synnerhet har förespråkade en politik där miljömärket skulle användas för produkter som enbart uppfyller de nuvarande lagstadgade kraven. För en tid sedan försökte industrin till exempel stödja miljömärket för textilier som innehöll brandskyddsmedel som redan förbjöds i elektrisk utrustning. Lyckligtvis ointetgjordes detta försök den gången och nu kommer vi att få en lagstiftning som är tydlig när det gäller detta.

Vi kommer att få en lagstiftning som gör det möjligt för konsumenterna att lita på att en produkt inte innehåller cancerframkallande kemikalier eller kemikalier som inverkar negativt på deras förmåga att få barn. Ett undantag får endast beviljas, i enlighet med strikta kriterier, om det inte finns något alternativ inom en viss produktgrupp och om ett ämne av det slag som är hälsovådligt är nödvändigt för en produkt vars allmänna miljöpåverkan är betydligt lägre än andra produkter i samma grupp. Detta är viktigt för miljömärkets trovärdighet. Det är också viktigt att miljökriterierna är dynamiska så att de blir striktare när och om vi kan producera mer miljövänliga produkter.

En annan viktig fråga i diskussionen var om miljömärket inte skulle kunna omfatta även livsmedel. Jag är glad över beslutet att genomföra en nytto- och genomförbarhetsstudie innan miljömärket tillämpas på livsmedel, för att undvika att konsumenterna blandar ihop miljömärket och märkning av ekologiskt producerade livsmedel. Om och när miljömärket omfattar även livsmedel någon gång i framtiden, t.ex. fisk, kommer det att vara viktigt att kriterierna inte bara gäller hur livsmedlen har producerats utan också andra miljöeffekter i samband med dem, exempelvis transporter.

Mina damer och herrar! I stort sett samma diskussion om kriteriernas dynamiska beskaffenhet som vi har sett i fråga om miljömärket har också pågått på området energimärkning. Enligt min mening är det mycket viktigt att både miljömärket och energimärket följer samma princip, dvs. att kriterierna blir striktare när våra kunskaper, färdigheter och teknik förbättras.

Roberto Musacchio, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Även jag vill tacka de föredragande. Ett märke som gäller miljön men också hållbarhet: detta är utmaningen för den nya ramförordningen om miljömärket. Förordningen är ett första steg. Europaparlamentet och rådet har haft givande och konstruktiva förhandlingar, åtminstone i fråga om aspekter som gäller kemikalier. Det är nu kommissionens tur att utveckla de fastställda kriterierna, utarbeta en arbetsplan och definiera en första tillämpbar lista över produkter inom ett år. Varje medlemsstat ska organisera de behöriga myndigheterna, hålla kontakten med EU-organet och anta bindande hållbarhetskriterier.

Vad innebär då miljömässig hållbarhet i fråga om miljömärket? Det innebär att tillämpa innovativa produktionskriterier genom hela produktionscykeln: från att minska utsläppen i produktionsmetoderna till att minska energiförbrukningen för primära resurser som vatten och placera produktionscentrum nära slutkonsumenterna. Allt detta leder till inget mindre än en revolution. Detta är den utmaning som krävs för ett trovärdigt försök att bekämpa klimatförändringen men också en verklig revolution av tillverkningsmetoderna. För att utveckla dessa kriterier uppmanas kommissionen och det nya gemenskapsorganet att säkerställa aktivt deltagande av ledande aktörer och bästa praxis, så att de kan utnyttja innovationer som utprovats och testats av dessa aktörer under deras tillverkningscykler och därigenom göra dem tillgängliga och öppna.

Respekt för sociala arbetsnormer är en viktig del av dessa kriterier, även om förordningen fortfarande innehåller ett lagstiftningsmässigt oacceptabelt uttryck på grund av rådets obegripliga påtryckningar under slutförhandlingarna. Uttrycket är "om lämpligt": för en hållbar utveckling kan inte sociala klausuler och lagstiftningsarbete vara ett alternativ som tillämpas "om lämpligt". De undantag från miljökvalitetsmärkningen som ska tillämpas för produkter som fortfarande innehåller giftiga kemikalier som är skadliga för miljön, som är cancerframkallande eller skadliga för reproduktionen, är dock tydliga och effektiva. Men här är en varning på sin plats: Europaparlamentets kontroll över detta kommer att vara särskilt rigorös.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Salvatore Tatarellas betänkande om gemenskapens miljömärkesprogram är viktig läsning: Jag gratulerar föredraganden och utskottet och jag anser att produktionsmetoder och ursprung måste anges klar och tydligt. Detta gäller naturligtvis konsumentprodukter, men det är också ett krav om företag ska behandlas rättvist och om falsk och illojal konkurrens, som ofta bedrivs av dem som inte iakttar reglerna för social och ekologisk produkttillverkning, ska förhindras att fortsätta att skada och snedvrider marknaden så som är fallet för närvarande.

Med andra ord handlar det om att respektera reglerna för miljöskydd och naturligtvis arbetstagarnas sociala rättigheter: våra institutioner ska ansvara för att detta upprätthålls. Jag gratulerar ännu en gång föredraganden för hans utmärkta betänkande.

Martin Bursík, rådets ordförande. – (CS) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar och gäster! Jag vill först av allt be om ursäkt för min försenade ankomst och tacka er för att ni ger mig tillfälle att tala omedelbart efter den första omgången av partianföranden.

Jag uppskattar mycket denna debatt eftersom de som talat hittills tydligt värdesätter det arbete som utförts av fördragandena, kommissionen och rådet. Principiell enighet om de två förslagen tycks vara att vänta vid första behandlingen och jag är glad över det. Förslagen ingår i gemenskapens sjätte handlingsprogram och det bifogade paketet och offentliggörs av kommissionen i juli 2008. Det framgår mycket klart av den föreslagna handlingsplanen att det behövs en förändring av beteendemonstren, konsumtionsmonstren och produktionsmonstren och att våra produktionsmetoder och vår konsumtion är ohållbara. Vi skadar klimatet, vi skadar människors hälsa och vi förbrukar naturresurser på ett ohållbart sätt.

Detta är en av de prioriterade frågorna för det tjeckiska ordförandeskapet och jag är starkt övertygad om att genom godkännande och översyn av de befintliga förordningarna om miljömärkning och Emas kommer vi i stort sett att klara av denna prioritering. Jag vill tacka Europeiska kommissionen och medlemsstaterna för deras arbete med förordningarna och jag vill också framföra mitt tack för det viktiga arbete som utförts av Europaparlamentet, föredraganden Linda McAvan om Emas och föredragande Salvatore Tatarella om miljömärket och alla andra som har deltagit i arbetet.

När det gäller miljömärkningen har en kompromisstext lagts fram tack vare rådets och parlamentets arbete tillsammans med kommissionen, och denna text förbättrar det frivilliga systemet för produktmärkning, särskilt genom att förenkla systemet för tilldelning av miljömärken. Det är mycket viktigt att miljömärket nu blir attraktivt för konsumenterna. Vi gör det möjligt att utvidga systemet till andra produkter och vi har också lyckats lösa ett problem i samband med den eventuella märkningen av livsmedel, vilket gör att konsumenterna kommer att få möjlighet att beakta produkters och tjänsters miljöpåverkan när de gör sina inköpsval och det är mycket viktigt.

När det gäller kompromisstexten om Emas kommer den att möjliggöra en ökad synlighet för organisationer som frivilligt ansluter sig till systemet, vilket ökar dess attraktionskraft. Enligt min mening är det mycket viktigt att minska den administrativa bördan för stora, små och medelstora företag. Det var ganska mycket diskussion om kostnaderna för systemet och jag anser att vi har hittat en förnuftig kompromiss till en minimal kostnad som ändå täcker transaktionskostnaderna för införandet av dessa märken.

Det är viktigt att betona att det reviderade Emas-systemet också är öppet för organisationer utanför Europeiska unionen. Detta bör i sin tur ge systemet större auktoritet genom att främja tillämpning i en bredare och mer global skala.

Jag är bestämt övertygad om att godkännandet av dessa förordningar kommer att bli till verklig fördel för EU:s länder och att det kommer att skapa nya möjligheter som är av betydelse för den rådande krisen och för att lösa det största globala miljöproblemet, nämligen den globala klimatförändringen.

Jag vill ännu en gång tacka Europaparlamentet, föredragandena och parlamentsledamöterna för deras fruktbara samarbete om kompromissen och jag ser fram mot att fortsätta denna diskussion.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Förmiddagens debatt har visat att mycket arbete har utförts och att det finns ett brett samförstånd om detta ämne. Att Emas, även efter samrådet med rådet, kan avslutas med en uppgörelse vid första behandlingen och endast ett trepartssamtal betyder just det. Så vad kan vi säga och tillföra det som redan har sagts? Emas och miljömärket är verkligen instrument som kan främja informerade val för å ena sidan företag, sammanslutningar och institutioner, å andra sidan konsumenter. Vi måste dock förbättra kommunikationen. Många andra ledamöter som talat före mig framförde just den saken och även jag upprepar det eftersom det är ett väsentligt steg.

Vi har ett internationellt ISO-system som alla känner till. Detta bekräftas av antalet registreringar. Som europeisk union måste vi få företagen att förstå varför de bör välja det europeiska systemet framför det internationella. Att öka allas miljömedvetenhet genom att engagera enbart 4 000–5 000 företag inom EU, så som vi har gjort hittills, är inte ett gott resultat. Vi måste förbättra detta och den förbättringen innebär framför allt information, information och återigen information.

Kommunfullmäktige är till exempel ofta omedvetna om att de kan bli Emas-certifierade och föregå med gott exempel. Underrättelserna har säkert nått fram till kontoren men ännu inte sipprat igenom till administratörernas medvetande. Emas kräver således ökat deltagande. Anställda i Emas-certifierade organisationer bidrar alla till bättre miljöprestanda: genom att använda mindre vatten, mindre energi och sortera sopor. Detta borde vara ett mål som ska uppnås först och främst av dem som kan bli förebilder för andra, och sedan av dem som anser att de kan dra fördelar för egen del, företagen, samhället och våra konsumenter, som anser att de erbjuder en bättre garanti genom användning av denna metod.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vill gärna uttrycka mitt stöd till min kollega Linda McAvan och gratulera ledamöterna i miljöutskottet till att ha lagt fram detta betänkande. Som parlamentets föredragande om företagens sociala ansvar ville jag bidra till debatten genom att sätta in debatten om miljömärkning och Emas, vad beträffar företagens rapportering, i det större sammanhanget som rör företagens ansvar och redovisningsskyldighet. Jag vill särskilt ta upp frågeställningen om frivilliga program, i motsats till lagstadgade program, är rätta vägen framåt, samt om vi bör inrikta programmen på EU eller ha ett globalt synsätt.

Problemet när det gäller företagens ansvar är att om de frivilliga programmen blir fler kan det bli mer kostsamt och mindre tydligt, och i själva verket leda till konkurrens som är resursödande för företag, konsumenter, ja för alla intressenter. Det finns naturligtvis en lockelse för vissa företag att använda det minst betungande och minst kostsamma – men även minst verksamma – instrumentet.

Problemet med frivilligheten kan också vara att det helt enkelt inte räcker till för att ta itu med klimatförändring i dag. När lagförslaget om klimatförändring gick igenom idet inhemska parlamentet i min egen medlemsstat, Storbritannien, slogs jag av att det brittiska arbetsgivarförbundet CBI faktiskt sa att det ville se bindande, lagstadgad klimatförändringsrapportering från företagen. Med tanke på vad vi i Europeiska unionen menar måste ske när det gäller klimatförändringen, är det frågan om den frivilliga metoden kommer att vara tillräcklig, även med de ändringar som vi enas om genom detta betänkande.

Till sist vill jag ta upp frågan om globalt kontra europeiskt. Det finns 4 000 företag i Emas och 35 000 i ISO 14001. Är det på grund av att ISO är mindre betungande, eller är det på grund av att våra företag verkar på globala och inte bara europeiska marknader och vill ha en global strategi?

Jag uppmanar kommissionen att inte bara främja och tillämpa Emas, som jag önskar kommer att bli framgångsrikt, utan även att blicka utåt för att införa och stärka globala initiativ om företagens rapportering om koldioxidutsläpp och andra aspekter av företagsansvar, så att vi får starka globala mekanismer och sedan kan tillämpa och främja dem på vår egen kontinent. Låt oss pröva båda vägarna.

Mojca Drčar Murko (ALDE). - (EN) Herr talman! EU-lagstiftningen utformades för att uppmuntra företagen att förbättra sina produkter och uppnå en högre standard för energieffektivitet och miljöefterlevnad.

Miljömärkningen, som är en del av EU:s handlingsplan för hållbar produktions-, konsumtions- och industripolitik, är ett sådant instrument, och det är även Emas, miljölednings- och miljörevisionsordningen. Det handlar om att finna en balans mellan lagstiftningmässiga och marknadsbaserade verktyg, med syfte att utveckla frivilliga normer för olika produkter och tjänster eller bidra till att optimera tillverkningsprocesserna och använda resurserna på ett mer ändamålsenligt sätt.

Problemet är nu hur den moderna tekniken kan användas för att skydda miljön, och hur vi ska hjälpa industrin eller tjänstesektorn att främja produktionens miljövärden. Målet med miljöcertifieringen är att förstärka synergieffekterna med andra rättsakter som avser produkternas miljörelaterade aspekter. Emas är resursbesparande, bland annat när det gäller vatten.

Av tidigare erfarenhet vet vi att certifieringarna på olika nivåer inte har varit tillräckligt samordnade. Genom att de befintliga frivilliga instrumenten och lagstiftningsinstrumenten inte var sammankopplade skapades inga synergieffekter. Den första granskningen av Emasordningen var inte uppmuntrande. Man hade ursprungligen förväntat sig att företagen registrerade i Emas skulle ha presterat bättre, eftersom Emas miljökrav är strängare jämfört med äldre och mer kända certifieringar som ISO 14001. Ändå presterade de Emas-registrerade företagen inte bättre och systemet med högt ställda miljökrav var svagare än ISO 14001.

Kommissionen fastställde orsakerna till denna brist på framgång – ordningen är för sträng, för dyr och för komplex – och har föreslagit godtagbara förenklingar.

Föredraganden Linda McAvan bidrog med värdefulla ytterligare ändringar. Bland dem finns en rad när det gäller definitionen av Emas som jag tyckte var särskilt viktig. Den borde underlätta övergången för organisationer från ISO- till Emas-standard.

Jag är övertygad om att våra ändringar har förbättrat kommissionens förslag till förordning och att vi har fört den närmare användarna. Vi antar att ett opartiskt certifieringssystem även kommer att uppskattas av konsumenterna.

Jag hoppas att detta kommer att hjälpa organisationerna att välja den mest rationella systematiska strategin för att koppla samman olika miljöskyddsområden.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Först av allt vill jag gratulera föredraganden till det utmärkte arbete han har utfört. Jag är säker på en sak; detta kommer att ge ytterligare dragkraft åt spridningen av miljömärkta produkter i Europa. Vid en tidpunkt då miljön är den brännande frågan och efterfrågan på miljövänliga produkter stiger även i länder utanför Europa som Förenta staterna och Kina, kommer miljömärket att vara ett av de verktyg som gör europeiska produkter alltmer konkurrenskraftiga på den internationella marknaden. Miljömärket är mer än bara en symbol för miljö kvalitet. Genom fortlöpande höjningar av kraven på produkternas miljömässiga kvalitet kommer miljömärket att bli ett incitament till ständig förbättring och innovation.

Betänkandet ger möjlighet till en ökad spridning av miljömärkta produkter och främjar kännedomen om dessa utan att på något vis minska konsumenternas hälsoskyddsgarantier. Avslutningsvis hör Italien, mitt hemland, till de ledande länderna i Europa i fråga om antalet beviljade licenser och en stor del av dem har tagits ut av turistsektorn, som kan dra fördel av detta europeiska märke för certifierad miljö kvalitet som är både uppskattat och garanterat av den europeiska allmänheten.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - Herr talman! Den frivilliga miljöledningsordningen Emas innebär i princip att ett företag eller en organisation gör en miljöutredning, tittar på verksamhetens miljöpåverkan, tar fram en miljöpolicy, sätter upp mål och utarbetar handlingsprogram. Tyvärr har Emas hittills inte varit så framgångsrikt, i det att endast 4 200 organisationer har registrerat sig sedan starten 1993, vilket är lågt i jämförelse med de 35 000 organisationer inom EU som har registrerat sig till ISO 14001. En revidering av Emas är därmed berättigad för att helt enkelt göra det mer attraktivt och mindre byråkratiskt för företagen och organisationerna.

I förhandlingarna mellan rådet och parlamentet har flera skärpningar av Emas skrivits in. Exempelvis ska kommissionen ta fram omfattande referensdokument för så många sektorer som möjligt enligt ett prioriteringsprogram. Texten innehåller också tydliga skrivningar om att Emas logo inte under några som helst omständigheter får blandas samman med andra produktrelaterade miljömärken. Detta är en klar förbättring.

För ett tag sedan ställde min kollega Jens Holm en fråga till kommissionen, om huruvida alla kommissionens generaldirektorat är anslutna till Emas, vilket Europaparlamentet är. Man skulle ju kunna tycka att EU-institutionerna ska föregå med gott exempel. Men svaret blev att kommissionen inte har något eget internt utsläppsmål och att det bara är fem av kommissionens GD som har anslutit sig till Emas. Det tycker jag är under all kritik och därför vill jag härmed passa på att upprepa frågan till kommissionen: När tänker kommissionen se till att kommissionens alla generaldirektorat ansluter sig till Emas?

Roberto Fiore (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag förstår helt föredragandens goda avsikter, men jag anser att detta miljömärke går emot de största problem som för närvarande påverkar jordbruket och produktionen, särskilt under en kristid som denna. För det första anser jag att det är viktigt att skydda den nationella produktionen mot illojal konkurrens. Jag tänker på länder som Kina, där en del varor faktiskt tillverkas under slavlika villkor. Jag tänker på *laogai*, de koncentrationsläger där jordbruks- och tillverkningsproduktion äger rum, och jag tänker också på vissa välkända drycker som konsumeras överallt i världen trots att vi inte vet vad de innehåller. Med andra ord: skydda först produktionen mot illojal konkurrens och vidta sedan åtgärder för att se till att produktionen tillgodoser nationella behov. Vi är medvetna om att Europas produktion av spannmål och andra jordbruksprodukter i allmänhet är låg och i synnerhet i denna kristid. Jag är bekymrad över att detta kan leda till ökande kostnader för våra producenter utan att ha någon inverkan på det stora problem som är kärnan i krisen och i den europeiska nationella ekonomin: illojal konkurrens.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag skulle redan i början vilja gratulera båda föredragandena, Linda McAvan och Salvatore Tatarella, till betänkandena om Emas respektive miljömärket. Betänkandena gäller väldigt viktiga miljölednings- och miljömärkningsområden, hela området som rör avfallsreducering, minskad vattenanvändning och förhoppningsvis reduktion av livsmedelsavfallet.

En sak som irriterar mig i hög grad: är att man inom EU faktiskt slösar bort 30 procent av alla livsmedel. Så kallade bäst före-datum är ofta alldeles för försiktigt satta, vilket leder till ett meningslöst slöseri genom att fullkomligt ätbara produkter slängs bort. Detta är en del av märkningen. Låt oss avskaffa det och se hur det går.

Jag hyser också allt större betänkligheter mot vår brådska med att möjliggöra för konsumenterna att göra mer informerade val. Det kan faktiskt få motsatt verkan mot den som eftersträvas i direktivet om hälsopåståenden, GM-märkningen och livsmedelsupplysningen till konsumenterna, och den frågan måste fortfarande lösas. Och sedan har vi hela miljömärkningshistorien. Med tanke på att alla nu vill ha märkning

på förpackningarnas framsida, och till och med baksida,, undrar jag hur alla dessa upplysningar, som alla har ett värde i sig, kan infogas i en produktmärkning med läsbar stil och faktiskt leda till att hjälpa herr och fru Svensson välja? Jag är tveksam.

Om jag får lov att för ögonblicket ikläda mig rollen som vice ordförande för fiskeriutskottet så skulle jag vilja protokollföra vad som tycks vara två parallella förfaranden för miljömärkning av fiskeriprodukter. År 2005 antog kommissionen ett meddelande som inledning till debatten om en gemenskapsstrategi för miljömärkesprogrammen för fiskeriprodukter. Efter detta antog Europaparlamentet 2006 min kollega Carmen Fraga Estévez betänkande, i vilket kommissionen uppmanades att lägga fram ett förslag till gemenskapssystem för miljömärkning av fiskeriprodukter. År 2008 tillkännagav GD Havsfrågor och fiske ett förslag till förordning om ett gemenskapsmiljömärke för fiskeriprodukter, vars antagande planerades till mars 2009. Förslaget håller fortfarande på att utarbetas, även om jag nu tror att det är utlovat före detta års slut.

Under tiden översände GD Miljö ett övergripande förslag till Europaparlamentet om gemenskapens miljömärkesprogram som omfattade alla produkter inklusive fiskeri- och vattenbruksprodukter, liksom bearbetade jordbruksprodukter. Trots skriftliga protester från ordförandena i både fiskeriutskottet och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling fick inte dessa utskott vara delaktiga.

Men jag är glad över att i dag för protokollet kunna konstatera att rådet, parlamentet och kommissionen helt nyligen har kommit överens om en förklaring om vägen framåt, där man säger att kommissionen oberoende av om miljömärkesförordningen antas eller ej bekräftar att den avser föreslå en förordning om miljömärkning av fiskeriprodukter före detta års utgång. Man säger också att den undersökning som nämns i artikel 6.5 a i miljömärkesförordningen, som rör ytterligare aspekter såsom bearbetning, färdigförpackning, emballering och transport, genom vilken man kommer att undersöka möjligheten av en utvidgning av miljömärkesförordningens tillämpningsområde till livsmedel, inbegripet fiske- och jordbruksprodukter, inte kommer att påverka eller på förhand avgöra antagandet av denna förordning. I förklaringen klargörs också att miljömärket ska komplettera den särskilda förordningen om fiskeriprodukter.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Minskad energiförbrukning och effektiv resurshushållning är numera grundläggande principer för ett stort antal socioekonomiska aktörer. Sedan gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning infördes 1993 har ungefär 4 200 organisationer registrerat sig i programmet. Jag anser att det är nödvändigt att konsolidera ordningen genom att öka antalet organisationer som tillämpar den och erkänna den som ett riktmärke för miljöledningsprogrammet.

Rumäniens parlamentsbyggnad förbrukar lika mycket energi som en stad med 20 000 invånare. Jag har redan föreslagit dess förvaltning att gå med i ordningen så snart som möjligt. Att uppmärksamheten inriktades särskilt på små organisationer, så som små och medelstora företag och lokala myndigheter, är enligt min mening ett viktigt steg mot att bredda miljöprestanda i största möjliga omfattning.

Jag vill uppmana kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för att främja Emas, särskilt genom att belöna deltagandet för att öka motivationen. I fråga om övervakningen av de framsteg som görs av Emas, kommer detta att leda till att ordningen accepteras och skapa en positiv utveckling på området.

Jag anser att föredragandes förslag om att införa en användarhandbok är välkommen vid en tidpunkt då språket och de föreskrivna kraven blir mer tillgängliga via ett sådant dokument. För närvarande används en årlig rapporteringscykel, vilket jag anser är tillräckligt och jag förstår inte varför det skulle finnas behov av att införa en ny treårig cykel, vilket skulle leda till förvirring. Även om Emas fortfarande måste visa sin livsduglighet och effektivitet stöder jag att användningen av systemet fortsätter så länge som det behövs med huvudsyftet att bevara miljön. Tack.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag välkomnar i princip det europeiska miljömärket. Det är riktigt att vi bör göra ett nytt försök att sprida gemenskapens miljömärke ytterligare. Det är också riktigt att vi i fortsättningen kommer att behålla ordningens frivilliga karaktär.

I framtiden kommer märkesprogrammet endast att genomföras om tydliga kriterier och måttstockar är tillämpliga, vilka måste uppfyllas innan miljömärket kan användas. Jag uppmanar i detta sammanhang kommissionen att utforma förnuftiga, tydliga och heltäckande kriterier. Tanken på att locka människor till

ordningen måste stå i centrum för detta. Det vore mycket beklagligt om inrättandet av miljömärket misslyckades på grund av byråkratiska hinder.

Det kommer slutligen att bli konsumenten som avgör om miljömärket blir en framgång eller ett misslyckande, eftersom det är hos konsumenterna som programmet måste accepteras. Även om jag är fast vid miljömärket Blå ängeln som vi har i Tyskland får det inte bli en fråga om personliga preferenser utan vad det gäller är förmedla till konsumenterna med ett ögonkast vilka särskilda kvaliteter en produkt har. Det blir ett mervärde för konsumenterna endast om medlemsstaterna inte använder sina egna symboler och det till sist finns en enhetlig symbol på EU-nivå. Ett virrvarr av symboler fjärrar snarare konsumenterna än informerar dem. En symbol, en slutsats – det är vad vi alla bör arbeta för.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Det frivilliga miljömärkesprogrammet är av stor betydelse eftersom det är avsett att främja spridningen inom hela Europa av produkter som är miljövänliga både vad gäller produktion och konsumtion. Jag vill fästa uppmärksamhet vid vikten av att reformera miljömärkesprogrammet och behovet av att förenkla systemet genom att minska den administrativa bördan vid användning av märket och öka antalet produktkategorier som deltar i programmet. Enligt min mening kommer allt detta dock inte i sig självt garantera att reformen blir framgångsrik.

Om till följd av dessa arrangemang produkter som bär blomsymbolen faller inom en högre priskategori, så som var fallet med ekologiska produkter, kommer försöket att främja konsumtionen av dessa produkter att misslyckas.

Jag anser att vi måste förhindra att mervärdet av att använda miljömärket på EU-nivå leder till högre priser för dessa produkter. På lång sikt kommer säkerställandet och främjandet av dessa produkter endast att vara möjligt om de åtföljs av prisbegränsande och skattemässiga eller andra fördelar.

Förutom att hålla priserna stabila får vi inte glömma behovet av omfattande information till konsumenter och producenter. Således måste EU-institutionerna och medlemsstaternas regeringar lämna information om de fördelar som märket garanterar och om vilka produkter som ingår i programmet. För att få konsumenterna att ändra sina köpvanor är det viktigt med vittomfattande reklam- och informationskampanjer.

Jag vill också betona vikten av att utarbeta ett detaljerat arbetsprogram för att uppnå de nya målen, som säkerställer att alla berörda parter har möjlighet att delta i utarbetandet. På grund av de ständigt ändrade förutsättningarna för tillhandahållande av tjänster behöver dessa mål årligen ses över.

Vi måste förstå att oberoende av nationalitet eller nationella åtaganden delar vi alla uppgiften att skydda vår miljö, och därigenom skapar vi möjligheter att sprida dessa mål och värden som Europeiska unionen gör gällande som sina, och som jag är övertygad om är de viktigaste förutsättningarna för ett fullvärdigt människoliv. Dessa skyldigheter för vår del innebär också att vi måste ha möjlighet att bland olika produkter i samma priskategori välja de som har tillverkats i en miljövänlig process.

Jag tackar föredraganden för hans samarbete i fråga om mina ändringsförslag. Jag tackar honom för utarbetandet av betänkandet och jag tackar er för att ha lyssnat på mig.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Jag vill gratulera föredragandena till deras förträffliga arbete. Jag anser att våra kolleger Linda McAvan och Salvatore Tatarella har utarbetat betänkanden som kommer att hjälpa Europeiska unionen att förbli en av världens mest miljövänliga regioner. Människor skämtar ibland om, eller säger på fullt allvar, att strikta och tydliga normer är EU:s viktigaste export. När företag från olika kontinenter har antagit de högre europeiska kraven kommer de att följa dem på andra världsmarknader.

För närvarande är de nationella miljömärkena mer spridda och välkända än EU:s miljömärken. Jag instämmer därför med föredraganden i att större insatser krävs för att göra märket mer känt bland konsumenterna i Europa och världen i övrigt. Här borde EU-institutionerna, de nationella regeringarna och enskilda företagen visa mer initiativkraft. Med större integreringen av EU-ländernas marknader är tillkomsten av ett EU-märke och harmonisering av kraven en oundviklig process som är till nytta för alla marknadsaktörer.

Översynen av gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) är också välkommen. För närvarande halkar dess popularitet efter i förhållande till den internationella ISO 14001-standarden. Jag delar uppfattningen att så snart Emas- och ISO-kraven har harmoniserats blir det möjligt att attrahera fler organisationer och de kan bli normer som kompletterar varandra i stället för att konkurrera.

Jag är säker på att i framtiden kommer mer uppmärksamhet att ägnas åt miljöskydd och att minska obegränsad konsumtion. Enligt min mening bidrar båda betänkandena till att vi rör oss i den riktningen.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Fru talman! Jag är tacksam mot Linda McAvan och Salvatore Tatarella för deras utmärkta arbete på området miljömärken och miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas). Miljömedvetna konsumenter kan välja mellan olika miljömärken, varav många gäller ekologiska produkter. EU:s miljömärke är avsett för alla produkter och är ett mycket välkommet tillskott.

Det har dock gått trögt för EU:s miljömärke under många år. Jag känner bara igen den lilla blomman, som omges av en cirkel bestående av stjärnor, från ett toalettpappersmärke. Jag välkomnar därför de nya bestämmelserna för att förbättra miljömärket och göra det mer känt. Medlemsstaterna måste se till att miljömärket blir känt hos den breda allmänheten.

EU:s miljömärke behöver klara kriterier och skulle kunna sätta stopp för alla slags välmenande märken som bara blir fler och fler. Ett miljömärke med brett stöd som omedelbart känns igen skulle vara ett incitament för producenterna att förbättra sina produkter, att minska råvaru- och energianvändningen och att återanvända i mycket högre grad. Detta kräver givetvis entydiga kriterier. Producenterna måste med rätta uppfylla nya och strikta kriterier för att kvalificera sig för miljömärket. Kriterierna kommer att bygga på vetenskaplig analys av produkternas hela livscykel, vilket är utmärkt. Till sist kan endast de ledande 10–20 procenten av produkterna per kategori tilldelas miljömärket.

Föredraganden och skuggföredragande föreslår också att vi undersöker om livsmedel och drycker kan omfattas av miljömärkningen. Det förefaller mig att tiden är det viktigaste, inte bara för fiskeindustrin utan även för många andra sektorer. Trots allt är livsmedel och livsmedelsindustrin en betydande belastning på miljön, och miljömärket skulle under alla omständigheter kunna medföra en lösning.

Jag instämmer också med det som Linda McAvan och Anders Wijkman sa i början av debatten: det är viktigt, särskilt nu, att bygga in incitament för miljövänlig produktion för energieffektiv användning, och denna lagstiftning kommer att bidra till detta.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Fru talman! Det är fördelaktigt att stödja hållbar produktion eftersom det är till nytta både för företagets konkurrenskraft och konsumenternas intressen när det gäller livskvalitet och personligt engagemang för miljön.

I detta avseende är miljömärket ett bra verktyg och vi bör därför vara glada över de stärkande åtgärder som vi diskuterar här i dag. Miljömärket gäller dock bara ett mycket begränsat antal produkter. Det är fortfarande föga känt bland konsumenterna och trots detta kopieras det ofta utan att det finns ett riktigt tillstånd. Jag anser därför att den översyn som vi genomför i EU-institutionerna kommer att bidra till att dessa problem hålls i schack.

Vi bör vara medvetna om ett annat grundläggande faktum: miljömärket ska inte avspegla standardförfaranden inom hållbar produktion. Miljömärket ska avspegla förstklassig hållbar produktion, som bör bli alltmer utbredd. Den utmaning som vi har framför oss är att se till att vi gör vår ekonomi till en miljövänlig ekonomi. Miljömärket bör därför vara det främsta uttrycket för spridning av sådan god praxis som respekterar miljön.

Denna vecka hade vi i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd en inledande diskussion om betänkandet gällande benämningar på och märkning av textilprodukter, som jag är föredragande för. Enligt min mening är textilsektorn ett bra exempel på att vi inte bara ska göra tillståndsförfarandena för nya produkter – i detta fall nya fibrer – mer flexibla, utan också sträva efter att stärka miljömärket tillsammans med omfattande åtgärder för att sektorn som helhet ska sträva mot hållbarhet. Endast på detta sätt får vi möjlighet att konkurrera på marknader som producerar med mindre omdöme, och endast på detta sätt kommer vi att kunna tillgodose konsumenternas krav som dess bättre blir allt strängare.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Vad EU-lagstiftningen behöver just nu är att förenklas och bli klar och begriplig för varje medborgare. Miljömärkningen innebär information till konsumenterna om miljöfrågor och även information om produkten, vilket underlättar beslutet om att köpa eller inte köpa. Införandet av systemet kommer att bidra till att förbättra miljöns tillstånd och motverka klimatförändringar. Det kommer också att bidra till att minska vattenförbrukningen.

Miljömärken på produkter ska innehålla information om mängder och andra detaljer och ska vara tydliga och läsbara. Ökad konsumtion av ekologiska och naturliga livsmedel och av regionala produkter kommer att bidra till att förbättra hälsotillståndet i vårt samhälle.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Eftersom jag har en grupp besökare från Styrien på åhörarläktaren i dag vill jag försöka inleda på den österrikiska varianten av det tyska språket.

Om något finns, måste det anges, och det som anges måste vara korrekt. Detta är något som är viktigt för oss alla i dag, och inte bara i den här debatten. Vi bör visa att EU bemödar sig om angelägna frågor och får utomordentliga resultat i dessa. Vi bör också se till att vi inte har en myriad av etiketter på varje produkt och det är dags – och inte bara nu, just före valet till Europaparlamentet – att visa folk där hemma och överallt i världen att EU verkligen arbetar med frågor av vikt och som påverkar medborgarna, och att mycket av det nonsens som ni dagligen kan höra och läsa om inte är sant.

Talmannen. – Tack, herr Rack. Era besökare kommer att märka att de är väl representerade.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Information om miljömärkning av produkter måste vara lätt att förstå, samtidigt som själva miljömärket måste placeras så att det syns tydligt och beskriver den berörda produkten. Miljömärkningsinformation måste avse produktens energiprestanda, vara lätt att förstå och grundas på vetenskapliga bevis.

Kommissionen och medlemsstaterna måste se till att de nödvändiga medlen öronmärks för informations- och reklamkampanjer om miljömärket. Jag uppmanar Europeiska kommissionen att inrätta en officiell EU-webbplats som innehåller all information och alla praktiska aspekter om miljömärkningen inom unionen.

Det ingår dock en hel del byråkrati i processen att se över miljömärkeskriterierna för olika produkter på 18 månader. Om vi vill att programmet ska bli effektivt får det inte åtföljas av ökad administrativa bördor. Jag anser dock att gemenskapen behöver ha en arbetsplan under minst tre år för att fastställa gemensamma mål och upprätta en icke-uttömmande förteckning över de produktgrupper som ska prioriteras.

När miljömärkeskriterierna fastställs måste vi undvika att införa åtgärder vars genomförande kan belasta små och medelstora företag med oproportionerliga administrativa och ekonomiska bestämmelser. Tack.

Martin Bursík, rådets ordförande. – (CS) Jag vill tacka er för den osedvanligt positiva och intressanta debatten om detta ämne. Enligt min mening är konsumtion ett grundläggande kännetecken för konsumtionssamhället. Jag hade tillfälle att uppleva ett samhälle som levde under totalitära förhållanden i 40 år och som hade varubrist och en enorm konsumtionspotential. Vi har gått igenom en utvecklingsprocess och jag anser att den erfarenheten är av intresse i samband med EU:s fortsatta utvidgning och moderniseringen av utvecklingsländerna. Vi har gått igenom en tid av enormt konsumtionsbehov. Trots detta tycks det som om att när valmöjligheter plötsligt dyker upp i form av ett bredare urval av varor och produkter är det fler människor i samhället som bryr sig om livsmedelskvalitet, produktkvalitet, vattenkvalitet och luftkvalitet. Det är mycket viktigt för Europa att lyckas förse dessa konsumenter med information om hur konsumtionen av en viss produkt kommer att påverka miljön, hälsan, klimatet och en hållbar utveckling i andra regioner, även regioner utanför EU.

Av den anledningen anser jag att om Europaparlamentet godkänner dessa två förordningar kommer det att vara till stor fördel för EU:s medborgare eftersom de får mycket större valfrihet. Jag tror också att människor snart kommer att kunna kategorisera de produkter och livsmedel som väckt så mycket diskussion under debatten och det kommer att göra det möjligt för EU:s medborgare att bidra aktivt till att skydda miljön genom sina konsumtionsval. Vi ger därmed medborgarna en möjlighet att må bättre och att få en ökad känsla av att de själva, var och en av dem, aktivt bidrar till att skydda miljön. Ännu en gång är det mig ett nöje att tacka alla – föredragandena, rådet, parlamentet och kommissionen – för detta förslag, för det utmärkta samarbetet med det tjeckiska ordförandeskapet och för att vi, som jag tror, har klarat att föra detta dokument till ett framgångsrikt slut vid förstabehandlingen.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Herr talman! Jag vill börja med att tacka alla talare i dagens debatt för deras mycket konstruktiva och positiva anföranden.

På grundval av den text som överenskommits för Emas, kommer organisationer och företag, särskilt små och medelstora företag runtom i världen, att få tillgång till ett enkelt och effektivt miljöledningssystem.

Med denna reviderade Emas kommer deltagande företag att få en nettofördel, eftersom de kommer att kunna använda sina miljörapporter för att marknadsföra sin miljöprestanda till konsumenterna, allmänheten, andra företag och inspektörer och revisorer.

Tack vare de ändringar som parlamentet föreslog har förordningen om miljömärket förbättrats ytterligare från miljösynpunkt och är nu mer tillgänglig för företagen. Parlamentets ändringsförslag spelade också en oerhört viktig roll för att garantera märkets trovärdighet bland konsumenter och miljöorganisationer.

Det reviderade miljömärket kommer att bli mer flexibelt och tillåta att kriterier för att införa fler varor och tjänster fastställs på ett senare stadium, särskilt varukategorier med betydande miljöpåverkan och lämnar därmed stort utrymme för förbättringar.

Godkännandet av denna text vid första behandlingen kommer att öka antalet miljömärkta produkter och ge konsumenterna betydligt större urval när de handlar. Vårt mål är självklart att det ska finnas ett brett erkännande av och skydd av giltigheten och trovärdigheten hos EU:s miljömärkningsprogram på ett internationellt plan.

Miljömärket måste dock först erkännas av konsumenter och företag inom hela Europeiska unionen.

Jag vill därför framhålla att Anders Wijkman hade helt rätt när han påpekade att vi ännu mer behöver förstärka det kommersiella stödet, marknadsföringen av miljömärket. Det är just därför som kommissionen mer än någonsin har öronmärkt resurser och medel för att stärka marknadsföringen av miljömärket.

Vi stöder också helt de åsikter som Richard Howitt framförde om utsikterna för Emas på ett internationellt plan. Internationella ISO-standarder har faktiskt redan inbegripits i Emas. Emas kommer nu att vara öppet för ansökningar från internationella företag utanför Europeiska unionen.

Vi vill begränsa byråkratin och se till att olika texter som hänvisar till gällande kriterier blir enkla och praktiska och att miljömärket snarast möjligt harmoniseras med andra internationella och nationella märken.

Texten i vårt förslag möjliggör detta genom att det finns en hänvisning till utarbetandet av särskilda förklarande dokument och antagandet av särskilda bestämmelser för att främja harmonisering med nationella märken.

Jag ska lämna tre uttalanden från kommissionen till parlamentets sekretariat för införande i protokollet från dagens sammanträde:

– Det första gäller hur vilseledande påståenden om fiskeprodukter hanteras. Kommissionen har för avsikt att föreslå en förordning som förbjuder märkning med vilseledande påståenden som inte är förenliga med en hållbar fiskeriverksamhet.

– Det andra uttalandet gäller kommissionens avsikter att se till att den reviderade förordningen om miljömärket inte inskränker förordningar som rör kemikalier, exempelvis Reach-förordningen.

– Det tredje uttalandet gäller kommissionens plan att se över tullnivån för miljömärkta produkter.

Avslutningsvis vill jag säga att både Emas och miljömärket är enastående initiativ. Hittills har inte potentialen hos någondera av dem utnyttjats till fullo och jag instämmer med Eva-Britt Svensson att förordningen bör tillämpas så som den tillämpas nu, inte bara i de fem generaldirektoraten och utskotten, utan även i andra generaldirektorat. Detta är vad vi gör genom det beslut som vi håller på att utarbeta. Europaparlamentet har beslutat att tillämpa Emas och vi förväntar oss samma sak från rådet.

Den i dag föreslagna översynen kommer att göra det möjligt för Emas och miljömärket att utvecklas till att bli referenspunkter för sund miljöstyrning och bästa möjliga miljöegenskaper hos produkterna.

Jag vill därför ännu en gång framhålla vikten av att nå en överenskommelse vid första behandlingen. En mängd bra ändringar av texterna har gjorts och resultaten är mycket välavvägda. Jag uppmanar därför er att stödja texten i dess helhet utan ytterligare ändring.

Innan jag slutar vill jag ännu en gång tacka föredragandena för deras oerhört användbara bidrag. Jag anser verkligen att med deras hårda arbete och med samarbetet från det tjeckiska ordförandeskapet är vi i stånd att nå en överenskommelse vid första behandlingen, vilket är mycket viktigt.

Kommissionens uttalanden

1) Om miljömärkesförordningens förhållande till den kommande fiskelagstiftningen

Oberoende av om miljömärkesförordningen antas eller ej, bekräftar kommissionen att den avser föreslå en förordning om miljömärkning av fiskeriprodukter före detta års utgång, i huvudsak grundad på kriterierna för hållbart fiske.

Den undersökning som förutskickas i artikel 6.5 a i miljömärkesförordningen om ytterligare aspekter så som bearbetning, färdigförpackning, emballering och transport, genom vilken man ska undersöka möjligheten

att utvidga miljömärkesförordningens tillämpningsområde till livsmedel, inbegripet fiske- och jordbruksprodukter, kommer inte att påverka eller på förhand avgöra antagandet av denna förordning.

2) Om samstämmighet med kemikalielagstiftningen

Kommissionen kommer att se till att tillämpningen av miljömärkesförordningen blir samstämmig med övrig tillämplig gemenskapslagstiftning om ämnen, preparat och blandningar.

3) Om översyn av avgifter

Kommissionen bekräftar att den har för avsikt att se över avgiftsnivån för miljömärket inom 18 månader efter förordningens ikraftträdande, med beaktande av medlemsstaternas kostnad för administrering av systemet, och vid behov föreslå en omarbetning av avgiftsnivåerna.

Salvatore Tatarella, föredragande. – (IT) Herr talman, herr minister, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag välkomnar denna möjlighet att tacka alla dem som deltog i debatten, som visade ett brett samförstånd om det arbete som utförts i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet. Debatten erbjöd också inblickar, ytterligare stimulans och fortsatta förslag som jag hoppas kommer att bli värdefulla för kommissionen och medlemsstaterna när de fullgöra sina skyldigheter.

Genom att genomföra denna debatt och delta i omröstningen i dag har parlamentet i praktiken fullgjort sitt åtagande i dessa båda viktiga frågor. Nu är det kommissionens tur att säga sin mening: Jag var glad att höra de tre uttalandena till protokollet från kommissionen. Vi förväntar oss att kommissionen ska genomföra sin undersökning om livsmedel mycket specifiserat så att all risk för sammanblandning mellan detta märke och ekologiska produkter utesluts. Vi ser fram mot förordningen om fiskprodukter – och utskottet för fiskeri väntar särskilt ivrigt på det. Jag tackar utskottet för fiskeri för att det hjälpt oss genom denna mycket svåra tid.

Jag vill uppmärksamma kommissionen på undantagen för giftiga produkter: gå mycket försiktigt och omsorgsfullt fram. När det gäller marknadsföringskampanjen hoppas vi att kommissionens kampanjer blir effektiva och målinriktade så att de når ut till den breda allmänheten och särskilt till ungdomarna. Vi hoppas att de strikta tidsfrister som vi försökt att fastställa kommer att respekteras och att minskningen av antalet djurförsök också respekteras. Jag har bara ett litet bekymmer kvar som jag beklagar: vi kanske kunde ha gjort mer i fråga om kontrakt. Det blir en uppgift för nästa gång.

Linda McAvan, föredragande. – (EN) Fru talman! Jag skulle bara vilja anknyta till vad Avril Doyle talade om när hon sa att vi har ett övermått av initiativ och märken i form av etiska märken och hållbarhetsmärken, och säga att jag anser att kommissionen behöver se över det här så att människor inte missleds. Kommissionsledamoten talade nyss om fiskerimärkningen och att se till att människor vet vad de köper. I en annan roll har jag arbetat med rättvis handel och skyddet av rättvisemärkningen, och vi har under senare år bevittnat hur alternativa märken har utarbetats. Vissa är OK, men andra försöker ge intryck av att vara en etisk märkning, ge intryck av att vara en rättvisemärkning, men de försöker vara rättvisemärkta på ett billigt sätt, utan den oberoende kontroll som behövs för ett riktigt märkningssystem. Jag hoppas att kommissionen kommer att se till att alla dessa märkningssystem och etiska märken även fortsättningsvis kommer att behålla sin integritet och inte undergrävs så att de bara blir marknadsföringsverktyg för organisationer som vill få allmänheten att tro att de är miljövänliga och etiska när de i själva verket bara används som fikonlöv.

Jag hoppas att kommissionen ser över detta, och arbetet måste ske över avdelningsgränserna. Varje gång jag tar upp saken får jag höra "å, det är inte vi, det är den andra avdelningen", och varje avdelning tycks skyffla över bördan på någon annan.

Till sist skulle jag bara vilja tacka alla för deras bidrag. Jag ser fram emot omröstningen, som jag hoppas kommer att bli mycket enkel och rakt på sak.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 11.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Jag ger mitt fulla stöd till Adina-Ioana Văleans betänkande om tillämpningen av direktiv 2004/38/EG, inte minst mot bakgrund av att de händelser som nyligen inträffat i vissa medlemsstater har riktat uppmärksamheten mot det grova brottet mot en av våra fyra grundläggande friheter, nämligen rätten för medborgarna att röra sig fritt och bosätta sig inom medlemsstaternas territorium.

Vidare har det ineffektiva införlivandet av direktivet, eller bristen på införlivande, i medlemsstaternas nationella lagstiftning lett till en rad kränkningar av administrativa formaliteter och restriktiv tolkning av lagbestämmelserna kring begreppet "personer utan uppehållstillstånd", vilket har kulminerat i orättmätigt kvarhållande och utvisning av EU-medborgare. Lösningen är dock inte att stänga gränserna utan att i stället söka efter konkreta åtgärder för att underlätta medborgarnas integration i de europeiska samhällenas mångfald.

Jag anser att det betänkande som diskuteras kommer att ge ett betydande bidrag till övervakningen av införlivandet av de bestämmelser som föreskrivs i detta direktiv om medlemsstaterna och kommissionen framgångsrikt samarbetar i detta avseende.

För närvarande är det varje EU-medborgares önskan leva i ett EU där grundläggande värdena, t.ex. den fria rörligheten för personer, respekteras. Vi får dock inte glömma att för att vi ska kunna uppnå detta mål måste vi alla ge vårt eget bidrag.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Miljömärkning är en frivillig åtgärd vars syfte är att på EU-nivå främja distributionen av produkter med hög effektivitet och låg miljöpåverkan under hela deras livscykel.

Erfarenheterna av detta certifieringsprogram, som infördes för nästan tio år sedan och omfattar 26 produktkategorier, 622 licenser och över 3 000 produkter och tjänster (rengöringsmedel, papper, kläder, skor, textilvaror, turism- och campingprodukter), tyder på att det behövs mer resoluta ingripanden för att hantera vissa viktiga aspekter av programmet.

Med hänsyn till de många ekonomiska aktörer som är missnöjda med det utdragna förfarandet för att godkänna kriterier och hur snabbt de blir föråldrade när de väl har godkänts, har ändringsförslag lagts fram om hur godkännande ska ske (en period på högst 180 dagar mellan sammanställandet av utvärderingen och godkännandet, med ett förenklat och förkortat förfarande för icke-väsentliga ändringar av kriterierna), tillsammans med ett nytt system för tilldelning av märken.

För att upprätthålla trovärdigheten hos miljömärkesprogrammet krävs följande:

- tillämpning av den allmänna principen om att skydda konsumenternas hälsa och miljön, även för märkta produkter,
- marknadsföringsverksamheter: förbättrade metoder för konsumentinformation, informationskampanjer med EU-medel för att bevara förtroendet för miljömärkningen
- särskild uppmärksamhet ska ägnas åt små och medelstora företag.

Jag stöder betänkandet och gratulerar den föredragande.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI) Jag vill framhålla att gemenskapens miljömärke kommer att lägga en gemensam grund för hur det ska användas, men det bör inte tillåtas att hindra märkning av annat slag. Jag anser att det är viktigt att vi kan fästa ett märke på en produkt som visar att den har tillverkats i det land där den säljs och jag ogillar kommissionens inställning att förbjuda detta i gemenskapsfinansierade kampanjer. Tillkännagivande av ursprungslandet för t.ex. lokal livsmedelsproduktion är den bästa sortens miljömärke.

(Sammanträdet avbröts kl. 10.35 och återupptogs kl. 11.00.)

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

7. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

*

* *

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Herr talman! Detta parlaments presidium har informerat oss om att parlamentsledamöternas deltagande i utskotts- och plenarsammanträden ska komma att offentliggöras på Europaparlamentets webbplats. Detta var en åtgärd som föranleddes av en särskild omröstning i parlamentet under januarisammanträdet, då vi röstade för att informationen skulle offentliggöras.

Herr talman! Jag har därför en begäran till er: Eftersom presidiet sannolikt endast kommer att hålla ett eller två sammanträden till den närmaste tiden, begär jag formellt, för att se till att detta uttryck för parlamentets vilja respekteras, att ni åtar er att bekräfta att både denna vilja och den omröstning som skett i kammaren kommer att respekteras. Jag vill inte tro att rent byråkratiska skäl förhindrar att detta krav på öppenhet efterföljs, eftersom vi gjorde ett åtagande även mot de europeiska väljarna och allmänheten.

Talmannen. – Tack så mycket. Parlamentets vilja är alltid avgörande. Vi kommer att beakta vad ni har sagt vid presidiets nästa sammanträde.

Anna Záborská (PPE-DE). – (FR) Herr talman! En lag om kvinnors rättigheter som, enligt den afghanska senatoren Humeira Namati, är ännu värre än den som gällde under talibanernas tid, har undertecknats av president Hamid Karzai.

Genom denna text blir det lagligt för en make att våldta sin hustru och kvinnor förbjuds att gå ut, arbeta eller besöka läkare utan tillstånd från sin make. Dessutom beviljar lagen vårdnaden om barnen enbart till fadern och farfadern.

Herr talman! Jag uppmanar er att omedelbart vidta alla nödvändiga åtgärder för att framföra vårt parlaments fullständiga ogillande och ta med detta ärende under brådskanie frågor vid vårt nästa sammanträde.

(Applåder)

Talmannen. – Tack, fru Záborská! Vi kommer att ta hand om saken.

8. Välkomsthälsning

Talmannen. – Jag hälsar delegationen från Rwanda, ledd av utrikes- och samarbetsministern Rosemary Museminali, välkommen till Europaparlamentet.

Rosemary Museminali åtföljs av ordföranden för senatens utskott för utrikes frågor, Valence Munyabagisha, vice talmannen i deputeradekammaren Jean Damascène Ntawukuriryayo, samt direktören för utrikesministeriet för Europa, Förenta staterna, FN och internationella organisationer Balthazar Rutzinga.

På hela parlamentets vägnar vill jag önska delegationen varmt välkommen!

(Applåder)

9. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

9.1. Information på det veterinära och zootekniska området (A6-0141/2009, Neil Parish) (omröstning)

9.2. Gemenskapsstatistik om informationssamhället (A6-0128/2009, Angelika Niebler) (omröstning)

9.3. Avtalet EG/Schweiz om handel med jordbruksprodukter (A6-0122/2009, Béla Glattfelder) (omröstning)

9.4. Ömsesidigt erkännande när det gäller beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till provisoriskt kvarhållande (A6-0147/2009, Ioannis Varvitsiotis) (omröstning)

– Före omröstningen:

Ioannis Varvitsiotis, föredragande. – (EL) Herr talman! Jag anser det vara min skyldighet att tacka skuggföredragandena och alla som har hjälpt till med att utforma den text som vi kommer att rösta om i dag. Det är en text som i grunden handlar om skyddet av individuella rättigheter. Det är ännu ett – skulle jag vilja säga – positivt steg i vidareutvecklingen av det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna under deras samarbete om straffrättsliga frågor. Det är ett steg framåt i att göra straffrätten enhetlig och samtidigt är det ett nytt steg som leder till jämlikhet i lagens mening mellan medborgarna i medlemsstaterna, var de än befinner sig inom Europeiska unionens territorium.

Jag vill be mina kolleger att ha förtroende för detta direktiv.

9.5. Nya typer av utgifter som berättigar till stöd från ESF (A6-0116/2009, Karin Jöns) (omröstning)

9.6. Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden: bestämmelser om ekonomisk förvaltning (A6-0127/2009, Iratxe García Pérez) (omröstning)

9.7. Utbildning för barn till migranter (A6-0125/2009, Hannu Takkula) (omröstning)

– Före omröstningen:

Christa Prets (PSE). – (DE) Herr talman! Jag vill föreslå en muntlig ändring om att ordet "rättslig" i punkterna 5, 8 och 16 ska strykas eftersom det ger intrycket att barn som inte är registrerade, eller med andra ord ingår i ett pågående asylförfarande, skulle kunna uteslutas från utbildningsprogrammen. Vi vill protestera mot detta. Jag yrkar på att ordet "rättsligt" ska utgå eftersom varje barn som är registrerat i ett land har rätt till utbildning.

Talmannen. – Om det inte finns några invändningar mot Christa Prets förslag ska vi naturligtvis mycket noga kontrollera texten ännu en gång mot denna bakgrund.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EN) Herr talman! Jag är inte säker på om tolken missade detta. Jag hörde punkterna fem och 16. I punkt åtta anges det också att endast barn till "lagliga" migranter skulle få utbildning. Jag vill att ordet tas bort även där.

(De muntliga ändringsförslagen beaktades inte.)

9.8. Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (A6-0186/2009, Adina-Ioana Vălean) (omröstning)

– Före omröstningen:

Adina-Ioana Vălean, föredragande. – (EN) Herr talman! För att eliminera alla missförstånd och tillmötesgå kraven från de italienska kollegerna i det nya Partito della Libertà vilka hör till PPE-DE- och UEN-grupperna, föreslår jag en muntlig ändring av fotnot 1 till skäl S, första strecksatsen, för att ta bort de sista två meningarna och infoga "IT" (Italien) i ordningsföljden i början av punkten. Ni har detta i omröstningslistan.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Herr talman! Jag förstår föredragandens förslag men detta betänkande innehåller alltför många hänvisningar – inte bara i denna punkt och i den fotnot som föreslås i det muntliga ändringsförslaget, utan i många andra delar. Av olika skäl hänvisas till samtliga medlemsstater och även till just det ämne som ni begärde skulle strykas från fotnoten, och som rör just de ämnen som förekommer i andra delar av betänkandet. Jag anser därför, och det är mitt förslag, att min kollega borde begära att betänkandet ändras ytterligare och sedan remitteras tillbaka till utskottet för förnyad prövning.

(Parlamentet avslog begäran om att betänkandet skulle återförvisas till utskottet.)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Herr talman! Vad gäller tillåtligheten av Adina-Ioana Văleans ändringsförslag: Adina-Ioana Vălean gjorde helt rätt i att gå tillbaka och rätta texten och ta bort vaga och missledande hänvisningar till tredje och fjärde hustrun, som ledde till villrådighet om polygamins legitimitet.

Vi bör dock klargöra att det frågeformulär som skickats till medlemsstaterna tyvärr innehöll denna felaktiga terminologi. Med andra ord tillfrågades medlemsstaterna om sin inställning till rätten till fri rörlighet för den andra, tredje och fjärde hustrun.

(Talmannen avbröt talaren.)

Talmannen. – Fru Angelilli! Debatten är avslutad. Alla som inte vill stödja Adina-Ioana Văleans yrkande reser sig upp. Fyrtio ledamöter måste resa sig för att avslå yrkandet, och inga förklaringar kommer att ges.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

9.9. Problemen med och framtidsutsikterna för unionsmedborgarskapet (A6-0182/2009, Urszula Gacek) (omröstning)

9.10. Gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med tredjeländer (A6-0126/2009, Helmuth Markov) (omröstning)

9.11. Fastställande av MRL-värden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel (A6-0048/2009, Avril Doyle)

9.12. Investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i samband med bostäder (ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden) (A6-0134/2009, Emmanouil Angelakas) (omröstning)

9.13. Gemenskapsregler för visum (A6-0161/2008, Henrik Lax) (omröstning)

9.14. Miljömärkesprogram för gemenskapen (A6-0105/2009, Salvatore Tatarella) (omröstning)

– Före den slutliga omröstningen:

Miroslav Ouzký (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag skulle vilja be er protokollföra följande uttalande från kommissionen, tillsammans med den överenskomna och antagna texten.

”Oberoende av om miljömärkesförordningen antas eller ej bekräftar kommissionen att den avser föreslå en förordning om miljömärkning av fiskeriprodukter före slutet av detta året, i huvudsak grundad på kriterierna för hållbart fiske. Den undersökning som förutskickas i artikel 6.5 a i miljömärkesförordningen om ytterligare aspekter som bearbetning, färdigförpackning, emballering och transport, genom vilken man ska undersöka möjligheten att utvidga miljömärkesförordningens tillämpningsområde till livsmedel, inbegripet fiske- och jordbruksprodukter, kommer inte att påverka eller på förhand avgöra antagandet av denna förordning.”

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman, jag instämmer till fullo.

(Applåder)

(Parlamentet godkände begäran.)

9.15. Frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) (A6-0084/2009, Linda McAvan) (omröstning)

9.16. Likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (A6-0149/2009, Kathalijne Maria Buitenweg) (omröstning)

9.17. Interimsavtal om handel med Turkmenistan (omröstning)

– Före omröstningen:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag yrkar att omröstningen skjuts upp till plenarsammanträdet april-II i enlighet med artikel 170.4. Under gårdagens gruppmöten fick vi dokument från kommissionen och rådet där kommissionen och rådet närmar sig vår ståndpunkt. Vi hade dock inte tid att diskutera dessa dokument tillräckligt. Jag vore därför tacksam för bordläggning.

Jag vill dock be alla ledamöter från alla grupper att vänligen avhålla sig från att använda detta interimsavtal med Turkmenistan för att vinna större rättigheter för parlamentet jämfört med rådet och kommissionen. Det skulle vara mycket skamligt om detta dokument skulle bli lidande på grund av det problemet.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EN) Vi har inga invändningar mot uppskjutandet.

(Parlamentet beslöt att skjuta upp omröstningen.)

9.18. Interimsavtal om handel med Turkmenistan (omröstning)

(Parlamentet beslöt att återförvisa betänkandet till utskottet.)

9.19. Halvårsutvärderingen av dialogen mellan EU och Vitryssland (omröstning)

– Före omröstningen:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag skulle vilja föreslå att det omnämns att eventuella planer på att vid gränsen till EU bygga ett nytt kärnkraftverk, som inte är av det snitt som används i väst, inte bör ingå i dessa diskussioner – i positiva diskussioner om hur Vitryssland ska stödjas, men inte i detta fall.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 4:

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Detta kommer att bli ett mycket kort muntligt ändringsförslag, som har föreslagits på begäran av Alexander Milinkevitj och de företrädare för Amnesty International som deltog i konferensen om Vitryssland i parlamentet för två dagar sedan. De begärde att kravet på frisläppande av politiska fångar som nyligen har gripits även utvidgas till personer som är underkastade andra typer av frihetsbegränsningar och trakasserier. Därför föreslår jag, efter att ha rådgjort med andra politiska grupper, att följande tillägg görs till punkt 4: "liksom att det görs en omprövning av domarna om 'begränsad frihet' som avkunnades mot elva personer som deltog i demonstrationerna i januari 2008".

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 7:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! En av de tre omnämnda unga aktivister som tvångsintagits till militärtjänst är son till oppositionsledaren Viačorka. Så det är värt att nämna att det kan sägas utgöra statligt gisslantagande: "Se så, håll en låg profil, för din son är i vår armé och något skulle kunna hända honom". Det skulle kunna utgöra en liten varning som kanske skulle ge lite mer trygghet åt dessa unga män som tvångsintagits till militärtjänst.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 13:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! I samband med förslaget att European Humanities University ska få återvända till Vitryssland är det värt att nämna att detta bör ske med verkliga garantier om att det kommer att kunna verka fritt och inte återigen underkastas statlig kontroll.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman! Vi är glada över att svara på enskilda muntliga ändringsförslag, men jag skulle vilja be Vytautas Landsbergis att informera oss i förväg så att sådana ämnen kan diskuteras även om han inte är där. Ni kan inte alltid lägga fram muntliga ändringsförslag utan att informera om det.

Talmannen. – Jag ser att Vytautas Landsbergis tecknar att om han vill göra muntliga ändringsförslag i framtiden kommer han att göra så som ni just har begärt.

9.20. Det europeiska samvetet och diktatur (omröstning)

Talmannen. – Jag vill uppmärksamma er på att Hartmut Nassauer och József Szájer har undertecknat det gemensamma förslaget om en resolution för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater.

– Före omröstningen om punkt 3:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Låt mig erinra om vår viktiga resolution från 2005 om slutet på andra världskriget i Europa, i vilken det slogs fast att "försoning inte kan åstadkommas utan sanning och hågkomst".

Jag skulle inte vilja ta bort sanningen nu. Gå med på att "sanning" infogas: försoning som baseras på sanning och hågkomst. Rösta för sanningen.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 4:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! I texten hänvisas till brott mot mänskligheten som skedde "så sent som i juli 1995". Det skulle vara bättre att skriva "fortfarande ägde rum i juli 1995", eftersom ingen kan vara säker på att det inte skedde fler sådana brott 1996.

(Inpass)

Ja, verkligen – det skulle vara mjukare: "skedde så sent som i" bör ersättas av "fortfarande ägde rum i".

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 20:

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Detta är en mindre rättelse. Texten lyder nu "länderna i Centraleuropa hade den ytterligare erfarenheten av kommunism". Jag skulle vilja ändra "länderna i Centraleuropa" till "länderna i Central- och Östeuropa", eftersom texten överallt annars har denna lydelse, och ersätta "har den ytterligare erfarenheten av kommunism" med "har upplevt både kommunism och nazism", eftersom inget "ytterligare" infördes genom kommunismen för länderna i Östeuropa: de flesta av dem hade kommunism först, sedan nazism, och därefter kommunism igen.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Jag vill bara lägga till att även jag har undertecknat resolutionen.

(FR) Herr talman! Jag undertecknade också resolutionen och jag ser inte mitt namn på förslaget till resolution. Jag vill därför be er att lägga till mitt namn.

9.21. Kulturens roll i utvecklingen av europeiska regioner (omröstning)

9.22. Nytt avtal mellan EU och Ryssland (A6-0140/2009, Janusz Onyszkiewicz) (omröstning)

9.23. Det internationella fördraget om skydd av Arktis (omröstning)

– Före omröstningen:

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag reser mig upp för att be mina kolleger överväga en återförvisning av resolutionsförslaget till utskottet. Jag gör det på grundval av vad kommissionsledamot Benita Ferrero-Waldner anförde här under debatten i går kväll. Jag gör det inte utan vägande skäl, eftersom jag delar den oro som finns hos alla kolleger som har deltagit i debatten och som uttrycks i resolutionen.

Men för att vara rättvis mot kommissionsledamoten skulle jag vilja säga att det inte är vår avsikt att orsaka henne några problem vid detta avgörande skede i förhandlingarna som hon för närvarande för med Arktiska rådet. Hon anförde särskilt att "ett sådant förslag skulle i detta skede" – och jag citerar från utskriften av hennes anförande i plenum – "inte bara vara ineffektivt, men även kunna visa sig vara skadligt för EU:s roll och trovärdighet i det arktiska samarbetet överlag".

I sin slutsats hänvisade hon uttryckligen till valet av tidpunkt för vårt förslag. Kommissionen har lämnat in en ansökan till Arktiska rådets norska ordförandeskap om en förlängning av den internationella havsrättskonventionen. Den måste godtas enhälligt, och omröstningen ska hållas den 29 april – om tre eller fyra veckor. Så hon begärde uppenbarligen att ärendet skulle skjutas upp, trots att hon helt och hållet delar vår uppfattning. Skulle jag därför kunna föreslå att vi överväger att återförvisa det tillbaka till utskottet?

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Herr talman! Vi i ALDE-gruppen skulle stödja Avril Doyles förslag. Jag anser att det har stora förtjänster. Parlamentet behandlade en resolution i frågan i oktober förra året. I viss mån upprepar vi vad vi sa då, men vi säger också saker som är rätt mycket skarpare och, som Avril Doyle nämnde, kommer vid en avgörande tidpunkt då de flesta av oss här i parlamentet skulle vilja se att EU fick en plats i Arktiska rådet, och vi skulle inte vilja äventyra detta.

Det skulle vara mycket bättre att återförvisa detta tillbaka till utskottet och behandla ett fullständigt och välövervägt betänkande under den nya mandatperioden.

Talmannen. – Mina damer och herrar! För att göra det klart vad vi nu röstar om: vi kan inte remittera detta tillbaka till utskottet eftersom det inte kom från ett utskott, men vi kan skjuta upp omröstningen. Detta är vad som föreskrivs i arbetsordningen.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Herr talman! Ursäkta mig, men ni har inte gett ordet till motståndarsidan.

Jag anser det högst egendomligt att vi skulle ha debatterad denna resolution i går, och att i det ögonblick vi lägger fram den och efterlyser ett 50-årigt moratorium för utnyttjandet av oljeresurser, i det ögonblick vi efterlyser en bindande stadga, och när vi vet att länderna har tid på sig fram till slutet av april att vända sig till FN för att göra anspråk på suveränitet över havsbotten och därmed om suveränitet, åtföljt av militära insatser, finner att allting skulle vara beroende av vad vi gör just nu.

Om vi underlåter att visa skillnaden och göra vår röst hörd kommer vi att ta ett steg tillbaka. Vi kommer inte att vara proaktiva och det är jag absolut emot.

(Applåder)

(Parlamentet beslöt att skjuta upp omröstningen.)

9.24. Hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält (A6-0089/2009, Frédérique Ries) (omröstning)

9.25. Bättre skolor: en agenda för europeiskt samarbete (A6-0124/2009, Pál Schmitt) (omröstning)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

10. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

– Betänkande: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Herr talman! Närvaron av ett mycket stort antal migrerande skolbarn har enorma konsekvenser för utbildningsväsendet. Det finns klara och entydiga bevis för att många barn från migrerande familjer har en lägre utbildningsnivå än sina jämnåriga. Skolorna måste anpassa sig till deras närvaro och systematiskt inbegripa dem i sina traditionella program som syftar till att tillhandahålla utbildning av hög kvalitet. Utbildning är nyckeln till att sörja för att dessa elever blir fullt integrerade, framgångsrika och produktiva medborgare i värdländerna och därför blir denna migrering till fördel både för migranterna och för värdländerna. Jag välkomnar Hannu Takkulas betänkande och har stött detta.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Flerspråkig undervisning, flerspråkiga lärare som riktar sig till varje barn på barnets modersmål, utländska lärare som anställts särskilt för deras räkning, respekt för och till och med främjande av ursprungskulturerna i skolorna, ett minimum av kunskaper i värdlandets språk utan att detta ens övervägs som ett obligatorium - sådana metoder leder inte till integration av invandrarna. Det leder paradoxalt nog till gettobildning i våra samhällen, till otydliga identiteter och avkultivering för alla, oavsett om det gäller invandrarna eller de ursprungliga invånarna i värdlandet.

Jag råder fördraganden att ta en titt på ZEP – de prioriterade utbildningsområdena – i de franska förorterna och där se vad sådana ädla känslor leder till. Det kan faktiskt bara likställas med att i vi, i våra egna hemländer, överger tanken på att kräva respekt för våra kulturer, våra traditioner och våra seder av dem som kommer och ber om vår gästfrihet.

Våra utbildningssystem ska inte behöva anpassas till andra folks kulturer. Det är de invandrande befolkningarnas sak att anpassa sig till våra kulturer om de tänker stanna i våra länder.

– Betänkande: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Herr talman! Jag vill bara understryka behovet av att uttrycka starkt stöd för den uppmaning som i förmiddags stöddes genom ett lägligt beslut. Det är ofattbart att möjligheten att erkänna polygama äktenskap nämndes, även om det bara var i förbigående, i ett EU-dokument, särskilt ett dokument som röstats fram av Europaparlamentet.

Detta har inget med Europeiska unionens kultur att göra. Det ska inte finnas något utrymme i EU:s jurisdiktion för ståndpunkter av detta slag – de strider mot vår tradition, som är det kristna Europas tradition, och de uttrycker bland annat principen om att undertrycka kvinnors rättigheter. Det beslut som fattades i förmiddags var därför mycket viktigt, men den synnerligen ansvarslösa handlingen att ta med en kommentar av detta slag i ett dokument från Europaparlamentet är mycket oroande.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! Jag kunde inte stödja Adina-Ioana Văleans betänkande. Det tillåter en situation där lagen motsäger sig själv, kränker principen om subsidiaritet, främjar återföreningen av familjer från tredjeländer som har en annan kultur och tillåter även polygami. Det skapar rättsligt kaos. Som vi alla vet används olika definitioner av "familj" och "familjemedlemmar" i de olika EU-länderna. Rättigheterna skiljer sig, till exempel arvsrätten, familjerätten är olika och så är även rätten till socialförsäkringsförmåner. Införandet av rätten att kräva sociala förmåner utan värdlandets medgivande och utan att ta hänsyn till det ekonomiska läget kan leda till allvarliga sociala konflikter. Jag protesterar mot de ständiga överträdelserna av subsidiaritetsprincipen i denna kammare.

– Betänkande: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag har det stora nöjet att denna morgon sitta bredvid Daniel Hannan, min mycket gode kollega, vars anförande för några veckor sedan har revolutionerat informationsöverföringen och det politiska tänkandet och kommer att förändra det för framtiden. Internets makt är ytterst betydelsefullt, men ännu viktigare är dess makt över de vanliga medierna.

Jag röstade nej till betänkandet av ett enkelt skäl, nämligen att jag inte vill främja ett EU-medborgarskap. Jag är brittisk medborgare och stolt över det, och vad vi borde inrikta oss på är att främja de enskilda medborgarskapen i våra enskilda länder och konstatera att ja, vi är medlemmar av Europeiska unionen som länder, men vi är inte EU-medborgare. Vi är medborgare av de länder som satte oss till världen och gav oss uppfostran som barn, som skyddar oss och som har gett många av oss fristad under åren. Det är den stolthet jag känner och som jag kommer att fortsätta känna i framtiden.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Redan de gamla grekerna diskuterade de frågor som vi tar upp. I sina sammanslutningar av stadsstater diskuterade de de respektive fördelarna med *isopoliteia*, eller identiskt medborgarskap, som gav varje person samma rättigheter i en stad som i den andra, och *sympoliteia*, eller gemensamt medborgarskap.

Det kommer inte att förvåna er att jag bestämt är för den förstnämnda av dessa ordningar. Ett europeiskt medborgarskap är faktiskt ytterst artificiellt till sin natur. Föredraganden beklagar framför allt att medborgarna är omedvetna om de rättigheter som detta skulle ge dem. Jag konstaterar dock att så fort dessa medborgare blir tillfrågade om vad de anser, till exempel om den europeiska konstitutionen eller om dess outgrundliga inkarnation, Lissabonfördraget, och de svarar nej, så ignoreras avsiktligen deras åsikt.

Därför framstår dessa förment generösa konstruktioner för ett gemensamt medborgarskap för mig mest som hyckleri och jag skulle föredra att ersätta dem med ett ömsesidigt erkännande av rättigheter mellan allierade men samtidigt suveräna nationer.

Jim Allister (NI). – (EN) Herr talman! Medborgarskapet definierar vilka vi är. Det är grunden för vår identitet. Jag är brittisk medborgare och stolt över det, inte minst på grund av IRA:s hätska kampanj för att försöka tvinga bort mig och mina väljare från detta medborgarskap – något som de lyckligtvis har misslyckats med.

Medborgarskap bygger på medlemsstater. Det bör inte avledas och inte delas. Därför förkastar jag detta påhitt med ett EU-medborgarskap, vilket naturligtvis är ett komplement till de pågående insatserna som förs fram genom Lissabonfördraget och syftar till att bygga upp en EU-stat och därmed föreställningen om att vi alla, vare sig vi gillar det eller inte, vill det eller inte, först och främst måste vara EU-medborgare. Jag förkastar den filosofin på samma sätt som jag förkastar Lissabonfördraget.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Detta håller på att bli en gammal känd visa, för att instämma med mina kolleger.

Jag röstade nej till betänkandet eftersom jag naturligtvis också förkastar hela idén om EU-medborgarskap. Jag är övertygad om att medborgarskap endast gäller nationalstaterna, och jag anser att alla de ansträngningar som ligger bakom detta försök att skapa ett EU-medborgarskap hör samman med försöken att skapa en europeisk superstat.

Många av mina väljare liksom jag själv är också missnöjda med att tvingas bli EU-medborgare. De betraktar medborgarskap som något som ska bejakas eller förkastas, grundat på gemensamma värderingar och ideal som byggts upp över århundradena. Ingen av oss har getts någon talan, någon folkomröstning eller någon rådfrågning överhuvudtaget om huruvida vi vill eller inte vill bli EU-medborgare.

Självklart bör det hållas en folkomröstning om Lissabonfördraget. Men vi bör även tillfrågas om vi vill bli EU-medborgare utöver vårt nationella medborgarskap. Vi har ingen rätt att avsäga oss ett EU-medborgarskap, även om vi som jag helt och hållet förkastar hela idén om något sådant.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag är inte i första hand EU-medborgare. Jag är irländsk medborgare och, som ett komplement även, EU-medborgare.

Jag har lärt mig en hel del här i dag. Jag visste inte att våra brittiska kolleger var medborgare. Jag trodde att de var undersåtar. Men jag har inga svårigheter med orden "undersåtar" eller "medborgare". Du kan vara skotsk, walesisk eller engelsk, men du måste vara skotsk, walesisk eller engelsk, eller en av dem på Irland som anammar ett brittiskt medborgarskap, för att vara brittisk. Det finns inget sådant som en brittisk medborgare om du inte är irländsk från Nordirland, skotsk, walesisk eller engelsk.

Jag förstår verkligen inte dagens debatt. Detta är komplement till våra nationella medborgarskap, och jag har verkligen inga svårigheter överhuvudtaget med det. Folk gör en höna av en fjäder eftersom vi närmar oss valet, och använder oupphörligen denna anti-europeiska retorik för att främja sina egna intressen snarare än de länders intressen vilka de är tänkta att tjäna.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Herr talman! Låt mig instämma med föregående talare. Vissa av våra kolleger tycks ha en väldigt snäv och endimensionell uppfattning om medborgarskap och även om identitet. Samtidigt är vi alla mångfasetterade. Jag stöder England i fotboll, eftersom jag är engelsman och det är en del av min identitet. Jag stöder Storbritannien vid olympiska spelen i friidrott, eftersom det är en större dimension av min identitet. Och jag stöder det europeiska golfbundet i Ryder Cup mot Förenta staterna – och jag misstänker att den ärade parlamentsledamot som gjorde anmärkningarna för en stund sedan också gör det.

Dessa är olika dimensioner av vår identitet och vårt medborgarskap. De motsäger inte utan kompletterar varandra. Självfallet har inget sådant medborgarskap tilldelats genom folkomröstning. Det hölls ingen folkomröstning om huruvida jag skulle vara engelsman eller ha brittiskt medborgarskap – vilket har ändrats från att vara en undersåte – och inte heller har det hållits en folkomröstning om de fördrag genom vilka man för nästan två årtionden sedan skapade begreppet EU-medborgarskap, vilket uttryckligen kopplades till vissa rättigheter vi har och åtnjuter i hela EU, varken mer eller mindre.

– Betänkande: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Jag stödde betänkandet eftersom jag anser att man genom det fortsätter det viktiga arbete som utförts av detta parlament för att koppla samman vårt miljöengagemang med att hjälpa medlemsstaterna ur den nuvarande finanskrisen. Men vi måste också, eftersom varje del av vår ekonomi och vårt samhälle påverkas, ha ett holistiskt synsätt på ekonomisk och miljömässig återhämtning.

Jag arbetade i bostadsbranschen i 18 år och är oroad över att man inte har ägnat tillräckligt med uppmärksamhet åt bostäder och energi, särskilt vid byggnationen, eftersom bostäderna i hög grad bidrar till koldioxidutsläppen. Att inrikta oss på sammanhållningspolitiken är ett förnuftigt sätt att uppfylla vår skyldighet gentemot samhällena och ekonomierna. Liksom mycket annat börjar förändring hemmavid. Ett utmärkt exempel på hur Europeiska unionen kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå mål som kommer att vara till nytta för alla EU-medborgare är att använda pengar från Europeiska utvecklingsfonden till att komplettera regionala och lokala myndigheters program för dubbelglas, väggisolering och solpaneler eller ersätta gamla värmepannor med mer energieffektiva alternativ.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Herr talman! När jag såg titeln på betänkandet, "Investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder", blev jag imponerad. Alla måste instämma i det i dessa tider av oro över klimatförändringen, vad man än tycker om det. Vi är alla eniga om att vi bör sträva efter bättre energieffektivitet och bättre energibevarande.

Men nog borde Europaparlamentet föregå med gott exempel. Hur kan vi tala om energieffektivitet, hur kan vi tala om energibevarande, när vi fortsätter att ha tre Europaparlamentsbyggnader? Vi har en byggnad i Strasbourg som endast används tolv veckor om året och fortsätter släppa ut koldioxid och slösar energi när vi inte är där, en kontorsbyggnad i Luxemburg som ledamöterna aldrig besöker (och vi bygger nu ännu en byggnad i Luxemburg) och vi har denna kammare här i Bryssel. Det är dags att upphöra med hyckleriet om energieffektivitet, att föregå med gott exempel och endast ha en parlamentsbyggnad.

– Betänkande: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Med hänsyn till svårigheterna i fråga om viseringsförfarandena är det viktigt att dessa förenklas, bland annat genom att minska kostnaderna för den sökande. Detta kommer att bidra till ett bättre kulturutbyte och samarbete mellan EU och tredjeländer. Det är av största vikt att förenkla viseringsförfarandena för människor som har familj i medlemsstaterna. Som exempel nämner jag Polen. I hundratal år har Polens historia varit sammanflätad med historien i länder som Ukraina och Vitryssland där en stor polsk minoritet är bosatt. Dessa människor har inte polskt medborgarskap men de kommer ofta över gränsen för att besöka sina släktingar.

Största möjliga förenkling av viseringsförfarandet är därför nödvändigt för människor som har vunnit viseringskontorets förtroende genom att inte bryta mot några viseringsbestämmelser. Jag anser att det är viktigt att införandet av biometriska kännetecken kommer att underlätta utbytet av information och bidra till den framtida integrationen av viseringssystemet, underlätta själva viseringsprocessen och också förbättra säkerheten i hela EU. Betänkandet är viktigt för utvecklingen av kontakterna mellan EU och tredjeländer.

– Betänkande: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Återigen; jag röstade för det här betänkandet eftersom jag anser att om vi ska kunna göra framsteg för att bekämpa klimatförändringen måste vi göra det enklare för konsumenten att välja gröna produkter.

Även om min region – West Midlands – är ett av få områden i Storbritannien som inte har kontakt med havet konsumerar vi självfallet fisk och fiskprodukter, som det här betänkandet handlar om.

Genom att införa frivilliga program som miljömärkning kan vi främja en marknad med mer energieffektiva och miljövänligare varor. Detta ligger i linje med andra marknadsbaserade lösningar på klimatförändringen, t.ex. skattesänkningar på miljövänliga varor.

Mina väljare säger att de gärna gör andra val om det blir enklare att köpa dem och att köpa gröna produkter. Vi måste lyfta fram programmet mer om det ska få önskad effekt och det krävs bättre marknadsföring, men även standardisering och harmonisering av informationen om den ska vara till verklig nytta för konsumenterna.

En bra modell är betänkandet om energieffektiviteten hos däck, som jag har arbetat med och som presenterar likartade uppgifter på ett tydligt, kortfattat sätt.

– Betänkande: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Vi, den tyska konservativa gruppen (CDU/CSU), röstade mot Kathalijne Buitenwegs betänkande. Vi är emot diskriminering av alla slag, men vi tror inte att ett vidlyftigt ramdirektiv på EU-nivå är rätt sätt att skydda de berörda. Tio medlemsstater har fortfarande inte ens införlivat det befintliga antidiskrimineringsdirektivet. Trots detta röstade en enkel majoritet i kammaren – inte en kvalificerad majoritet – för denna utvidgning i dag. Det kommer att innebära mycket extra byråkrati och onödiga kostnader, någonting som allmänheten har föga förståelse för.

Förbättringar kan göras i fråga om försäkringar och strukturella anpassningsåtgärder för funktionshindrades tillträde, och kravet om en lag om kollektiv talan skulle kunna avskaffas, men vi förutser allvarliga problem för medlemsstaterna om vi till exempel tvingas att inbegripa begreppet "tro" i de förbjudna grunderna för diskriminering. Följderna av detta skulle bli att extremister och sekter, så som exempelvis scientologerna, skulle kunna kräva skydd enligt direktivet.

Vi är också emot att traditionella äktenskap och äktenskap mellan personer av samma kön skulle få samma status. Enligt kommissionens uppfattning kräver införlivandet av direktivet att par av samma kön, i den mån de rättsligt erkänns i en viss medlemsstat, också skulle få samma rättigheter som gifta par. Vi är emot den tanken. Vi röstade därför mot betänkandet och för att återremittera förslaget till utskottet.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag lade ned min röst i den här frågan av två skäl. För det första godtar vi alla ett visst mått av diskriminering. Det finns religiösa skolor i alla länder – katolska, protestantiska, muslimska, judiska – och det finns ett mått av diskriminering i de här skolorna eftersom de elever som i första hand tas in har den aktuella tron. Jag ställer mig bakom det. Jag ställer mig bakom konfessionella skolor.

Men det främsta skälet till att jag avstod från att rösta är att detta vänder upp och ned på gällande rättspraxis. Vi är oskyldiga tills motsatsen bevisats. Det är en kardinalprincip, inte minst i engelsk rätt, och jag vågar påstå även i många andra länder inom EU. Detta vänder på bevisbördan och det är oacceptabelt. Alla är självfallet emot diskriminering. Vi är alla för likabehandling, men vi måste förstå att de rättsprinciper som har väglett oss i alla tider måste finnas kvar. Därför lade jag ned min röst.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Jag är en av de ledamöter i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater som röstade för betänkandet. Jag anser nämligen att parlamentet genom denna omröstning måste skicka ut en stark signal för icke-diskriminering, och det finns verkligen andra viktigare faktorer än dem som just har nämnts.

I medlemsstaterna kan det förekomma att barn nekas utbildning på sitt modersmål därför att användningen av det sistnämnda är förbjuden. Vi befinner oss långt från verkligheten. Det är därför riktigt att skicka ut en signal, så som parlamentet har gjort med mitt stöd. Det finns verkligen mycket kvar att göra för att öka andras medvetenhet och vi är långt ifrån den dialog mellan kulturer som vi 2008 bedyrade skulle göra framsteg. Jag beklagar alla kontroverser kring detta betänkande.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Herr talman! I de 27 länderna inom EU har vi en stolt tradition som utvecklats under de senaste årtiondena, nämligen att tillsammans kämpa mot diskriminering och att göra diskriminering olagligt och något som ska motarbetas.

Det här betänkandet korrigerar ett missförhållande. Vi har lagstiftning i vår författningssamling som med rätta förbjuder diskriminering på grund av ras och kön på arbetsplatsen och i andra sammanhang, men diskriminering på grund av funktionshinder eller ålder eller sexuell läggning är enbart förbjudet på

arbetsplatsen och inte någon annanstans – inte när det gäller konsumentskydd och inte i andra situationer som medborgarna kan befinna sig i och där de blir diskriminerade.

Detta missförhållande bör korrigeras. Den stora majoriteten sänder i dag en kraftfull signal till rådet och jag ser fram emot att förslaget antas inom den närmaste framtiden.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! I gårdagens debatt räknade jag upp ett antal argument till varför ändringsförslagen och förslagen i Buitenwegbetänkandet är oacceptabla för mig, kanske mer så än själva det ursprungliga förslaget från kommissionen om ett antidiskrimineringsdirektiv. Även med de ändringsförslag som vi röstade om i dag är det fortfarande en oacceptabel kränkning av subsidiaritetsprincipen. Det skapar en enorm administration som är mycket kostsam och ger upphov till stora hinder för medlemsstaterna. Framför allt bär det vittnesbörd om det exceptionellt höga misstroendet mot medlemsstaterna själva.

Problemet med texter som likt denna innehåller många olika punkter är att några av punkterna naturligtvis är bra. Jag skulle vilja använda denna röstförklaring för att, där så krävs, bekräfta att jag självklart är för de stora insatser som görs av hela gemenskapen exempelvis till förmån för de funktionshindrade. Även här är jag dock övertygad om att det är bättre att låta medlemsstaterna själva ta hand om detta.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Detta betänkande vilar på en begreppsmässig missuppfattning. Utanför parlamentet innebär jämställdhet människors rätt att behandlas lika. Här i parlamentet innebär termen människors rätt att behandlas olika.

Det är en avgörande poäng. Antidiskrimineringslagstiftning av det här slaget är inte en renodling av principen om likhet inför lagen. Det är en motsatt princip. När vi röstar igenom ett sådant här betänkande tar vi makten från människor som man kan rösta på – och rösta emot – och ger den godtyckligt till jurister. Om det här betänkandet skulle tillämpas bokstavligt skulle vi förbjuda en opera att tacka nej till att anställa män i sopranroller, en vänsterpolitiker att tacka nej till att ha en högerpolitiker som presstalesman och en katolsk skola eller ett katolskt sjukhus att helst vilja anställa personer som delar deras tro.

När jag påpekade detta svarade betänkandets anhängare att det inte skulle användas på det sättet och att alla vet vad det egentligen innebär. Jag måste säga att jag tycker att det är en mycket dålig rättspraxis att i teorin kriminalisera allt och sedan förlita sig på att domstolarna godtyckligt underlåter att tillämpa lagen.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Den stora katolska filosofen Chesterton sa att den moderna världen är full av kristna idéer som har blivit galna.

Jag anser att Kathalijne Buitenwegs betänkande är en perfekt illustration till detta. Det är en text som inleds med hedervärda åsikter om att undvika den diskriminering som exempelvis kan drabba funktionshindrade personer, för att bli verkligt totalitär genom att göra ett grundläggande begreppsmisstag, med andra ord inte göra åtskillnad mellan legitima skillnader och otillåten diskriminering.

Det är till exempel naturligt för ett barn att ha rätt till en far och en mor, även om barnet är adopterat. Denna rätt måste ha företräde framför rätten för personer av samma kön att adoptera ett barn. Det är naturligt att distinktioner görs på grundval av nationalitet. Det är naturligt för fransmän, briter, tjecker och litauer att få företräde framför utlänningar i sina egna länder, på samma sätt som det är naturligt för dessa utlänningar att ha företräde i sina egna länder framför europeiska medborgare.

Det här är helt legitima distinktioner som ignoreras i denna text, där man dessutom avskaffar antagandet om oskuld. Detta är ett steg mot en mjuk diktatur som är den politiska korrekthetens nya doktrin.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Medan tio av 27 medlemsstater är inblandade i ett pågående domstolsärende för att de inte införlivat det första direktivet, såg vi i dag ändå hur en enkel majoritet av kammaren röstade för att lägga ett andra direktiv ovanpå det första.

Jag personligen – tillsammans med majoriteten av min grupp – röstade nej. Varför? Jag ska nämna två exempel. Av erfarenhet från mitt hemland Franken känner jag igen försöken från politiska extremister, nynazister och vänsterradikala att förvärva egendom och därmed generera omfattande publicitet till sin fördel. Om detta genomförs kommer direktivet om likabehandling att innebära att ägare och hyresvärdar i vissa fall måste träffa avtal med dem som de hittills har kunnat avvisa.

Därför röstade jag mot Kathalijne Buitenwegs betänkande i dag. Ett annat skäl är att vi i ändringsförslagetet vände på den omvända bevisbördan och med den ett grundläggande inslag i vårt land enligt rättsstatsprincipen. Enligt min mening är detta helt fel. Den tredje punkten gäller tidningar och utgivare, vars frihet att vägra att

publicera artiklar av extremister kommer att begränsas genom detta direktiv. Detta är enligt min mening en klar inskränkning av pressfriheten och något som jag därför förkastar.

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Jag är mycket glad över att kunna ställa mig bakom det här betänkandet, eftersom jag alltid har bekämpat alla typer av diskriminering. Jag anser att det är avgörande att vi har ett ramverk för att förhindra att människor utnyttjas på grund av religion, ålder, funktionshinder, utbildning eller civilstånd. Utan skydd mot diskriminering på dessa grunder kommer våra ambitioner för ett socialt Europa att vara meningslösa. Detta är inte minst aktuellt i dagens ekonomiska situation. Det är alltid frestande att under svåra tider utnyttja dem som har mindre möjlighet att försvara sig, att ta genvägar runt den lagstiftning som är utformad just för att ge skydd mot sådant utnyttjande.

I min valkrets, West Midlands, hotas vi av extremhögerens framgångar. Jag anser att Europa har en viktig roll att spela för att se till att människor vet att de är skyddade mot angrepp och utnyttjande.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag röstade emot detta betänkande av det grundläggande skälet att jag anser att saken inte har med EU att göra. Jag anser inte att det finns något behov av europeisk lagstiftning i de här frågorna. Jag anser att mycket känsliga, traditionella frågor som denna hanteras mycket bättre på medlemsstatsnivå, där de olika nationella parlamenten kan ta hänsyn till den grundläggande kulturen, traditionerna och det rättsliga system som finns i deras egna länder.

Flera andra ledamöter har tagit upp de särskilda problem som detta kommer att ge upphov till – problemen för religiösa grupper som tvingas anställa någon med en annan religion, problemen i konfessionella skolor och problemen när olika politiska partier vill anställa medarbetare som delar de egna uppfattningarna och värderingarna. Det största problemet med detta är att det tar makten från oss som folkvalda politiker och överför denna makt till icke valda domare som får tolka och omtolka lagstiftningen på sätt som vissa av de välmenande författarna till det här betänkandet aldrig hade kunnat föreställa sig. I grunden tror jag att detta kommer att skapa stor oreda.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Herr talman! Jag röstade mot betänkandet om likabehandling av personer trots eller kanske just för att jag är emot diskriminering. Antagandet av detta dokument skulle framför allt innebära att pedofiler skulle få rättsligt garanterat och lika tillträde till arbeten där de kommer i direkt kontakt med barn, vilket skulle utgöra ett hot mot barnen. Det skulle innebära samtycke till publikationer från och offentliga framträdanden av fascistgrupper och religiösa sekter, förbud mot utbildnings- och välgörenhetsinrättningar drivna av kyrkor i de egna samhällena, vilket allvarligt skulle hämma social verksamhet och ge större möjligheter till att diskriminera kristna. Dokumentet bryter mot subsidiaritetsprincipen, vilket har blivit en allt vanligare metod i Europaparlamentet.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Jag vill framföra den stora överraskningen och besvikelsen bland personer med funktionsnedsättningar och personer med särskilda behov, som väntade sig ett ramdirektiv under den innevarande parlamentsperioden så att medlemsstaterna skulle kunna anta sin lagstiftning och det inte längre skulle finnas någon diskriminerande behandling av denna grupp, som kanske kan företrädas av stora europeiska fackföreningar men som inte personligen kan framföra sina avsikter för att få skydd.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag hade invändningar när det gäller hur kommissionens förslag har formulerats, men ingen lagstiftning är perfekt. Jag röstade för båda delarna av skäl 17, ändringsförslag 28. Jag hade för avsikt att rösta för den ursprungliga texten, men jag ville inte rösta emot formuleringen av ändringsförslaget. Ändringsförslaget var visserligen inte lika starkt som den ursprungliga texten när det gäller medlemsstaternas rättigheter, men bemötte mina invändningar i tillräcklig grad och det var uppenbart att en majoritet skulle rösta för det. Jag skulle därmed inte ha haft möjlighet att rösta för den ursprungliga texten, som skulle ha fallit under dessa omständigheter. Det skulle då ha verkat som om jag röstade emot en princip och det ville jag inte göra.

Efter att ingående ha granskat texten tror jag att förslaget kommer att bidra till att förbättra tillgången till varor och tjänster för personer med funktionshinder, utan några onödiga hänvisningar till text vilket kan uppfattas som en nödlösning.

Jag är övertygad om att det är mycket viktigt att skapa mekanismer så att funktionshindrade kan resa inom EU på samma sätt som alla andra medborgare. Europa har drygt 50 miljoner funktionshindrade medborgare och det är därför av största vikt att vidtar alla åtgärder vi kan för att öka deras välbefinnande. Därför röstade jag för det här betänkandet.

– Förslag till resolution: B6-0177/2009 (Dialogen mellan EU och Vitryssland)

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag stödde resolutionen om utvärderingen av dialogen mellan EU och Vitryssland. Jag röstade ja eftersom jag välkomnar den intensifierade högnivådialogen mellan EU och Vitryssland, inklusive bilaterala kontakter, och det intensifierade tekniska samarbete som kommissionen tagit initiativ till.

Samtidigt vill jag peka på att den politiska dialogen mellan EU och Vitryssland måste vara villkorad och direkt kopplad till att man häver frihetsinskränkningarna och att förtrycket av deltagare i fredliga demonstrationer och aktivister för mänskliga rättigheter upphör.

Jag insisterar på att den demokratiska oppositionen i Vitryssland och civilsamhället ska inkluderas i dialogen mellan EU och Vitryssland.

Sist, men inte minst, hoppas jag att regeringen i Vitryssland kommer att använda de kommande nio månaderna för att uppnå betydande framsteg på en rad områden, inklusive föreningsfrihet och politiska rättigheter och friheter.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag röstade för den här resolutionen eftersom den ger en balanserad och realistisk överblick över relationerna mellan EU och Vitryssland.

President Lukasjenko tycks vilja ha bättre relationer med både EU och Ryska federationen. Frisläppandet av politiska fångar för ett år sedan var det första tecknet på att Lukasjenkos regim är villig att uppfylla EU:s krav och att delta i en seriös dialog.

Men trots att det kan betraktas som en förbättring att regimens förtryck mildrats har någon verklig övergång till en annan typ av regim ännu inte inletts. Jag anser att engagemanget hos den demokratiska oppositionen i Vitryssland och hos civilsamhället är viktigt för en meningsfull dialog mellan EU och Vitryssland och i slutändan också nyckeln till en framgångsrik demokratiseringsprocess.

– Förslag till resolution: RC-B6-0165/2009 (Det europeiska samvetet och diktatur)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Det gemensamma förslaget till resolution som vi antog i dag innehåller många punkter som är värda att främjas. Exempelvis instämmer jag i att de uppoffringar som ett stort antal människor har gjort i kampen mot diktaturer under 1900-talet i Europa inte får glömmas bort.

Trots det vill jag göra ett par kommentarer. Det är beklagligt att man inte nämner de allierade till dessa totalitära regimer, vilka tills helt nyligen höll hela Östeuropa i sitt grepp. Det är visserligen sant att de så kallade högerpolitikerna har gjort mycket få insatser för att kräva demokratisering i Östeuropa, men det är ännu mer sant att många vänsterpolitiker aktivt stödde dessa kommunistregimer trots att de spelar oskyldiga lamm i dag, även i detta parlament.

För det andra bör vi verkligen ha modet att med detta betänkande ta ställning mot "munkorgslagar". Historisk forskning, hur svårt det än är, måste genomföras på ett lyhört sätt med respekt för offren och under fullständig frihet. Det är olyckligt att vi har missat båda dessa möjligheter.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Jag stöder antagandet av den nämnda resolutionen, som tillkom genom samarbete mellan fyra politiska grupper. Dokumentet är balanserat och man kan säga följande om det: bättre sent än aldrig. Det är faktiskt det mesta vi kan åstadkomma tillsammans här i kammaren i rättvisans namn.

Vi är skyldiga våra föräldrar och farföräldrar ett orubbligt budskap från parlamentet och det har vi lyckats med i dag. Det är dock också vår skyldighet att genom att använda de medel som står till vårt förfogande förhindra en upprepning av det som vi har diskuterat. Sanning och hågkomst har en viktig roll att spela i detta sammanhang. Det är vår skyldighet att se till att rättsstatsprincipen respekteras.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Den här resolutionen väcker minnen av fascismens och sovjetkommunismens faser. Ingen europé, ingen person som är en del av den västerländska civilisationen, ingen civiliserad människa kan invända mot detta. Men sedan fortsätter resolutionen med att utmåla EU som ett alternativ eller en motvikt till sådan totalitarism. I texten sägs att Europeiska unionen har ett särskilt ansvar för att främja och säkra demokrati, både inom och utanför EU.

Det är här, mina vänner, som ni gör ett misstag. EU säkrar inte demokratin, vare sig inåt eller utåt. Utomlands gör man affärer med Castros Kuba, med ayatollorna i Teheran, man hävdar rätten att sälja vapen till

kommunistkina. På hemmaplan invänder man mot folkomröstningsresultat när dessa motsätter sig en närmare integration.

Nu måste man förstås vara försiktig med att dra sådana paralleller. Ingen säger att EU är ett sovjetsystem som tar ifrån människor deras pass eller driver gulager eller genomför skenrättegångar. Men vi bör vara djupt oroade när ett system hävdar att den rådande ideologin är alltför viktig för att omfattas av allmänna val.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman! Det är glädjande att se nationalsocialism placerad jämsides med kommunism och inbegripen i ett allmänt fördömande av de totalitära regimer som gjorde 1900-talet till ett blodbad, men som trots detta rönt stor uppskattning bland många intellektuella som aldrig har ställts till svars och varav många fortsätter att vara bland våra mest framträdande personer.

Det är glädjande att se att ett antal ändringsförslag som försämrade texten har dragits tillbaka. Jag tror dock inte att det är möjligt att till exempel göra den officiella historieskrivningen över denna mörka period i vårt förflutna okränkbar eller att fördöma avvikande åsikter.

Det är helt otroligt att den kommunistinspirerade Guessot-lagen i Frankrike kan fortsätta att styra historiediskussionen genom hot om allvarliga straffrättsliga påföljder. Vår kollega, Jacques Toubon, kallade den stalinistisk när den antogs. Med hans vän, Jacques Barrot, kommissionsledamoten för rättvisa, föreslår att utsträcka den till alla länder i unionen som inte har den och till och med tredubbla de åtföljande sanktionerna och fängelsestraffen. Det är inte genom totalitära metoder man bekämpar totalitarism.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Jag känner att jag måste förklara varför jag stödde denna resolution, till skillnad från många andra i min politiska grupp, och särskilt varför jag stödde den version som min grupp inte stödde. Jag kan inte instämma i retoriken att detta är ett försök att skriv om historien. En stor del av Östeuropas historia är oskriven, eller åtminstone känner få till den, och framför allt den del som gäller de brott som är förknippade med kommunismen.

Inte heller kan jag stödja inställningen att vi bör låta historikerna bestämma vad som skedde. Jag anser att det är vår moraliska skyldighet och jag är glad över att denna resolution antogs i dag.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Tack för att jag får den här möjligheten att förklara hur jag röstade i den här frågan.

Det fanns två intressanta meningar i betänkandet som förtjänar ytterligare uppmärksamhet. I den första meningen konstateras att kommunismen och nazismen har ett gemensamt arv och en öppen och djupgående debatt om alla de totalitära brotten under förra århundradet efterlystes.

Den andra meningen var "efterlyser en offentlig, akademisk debatt i hela Europa om de totalitära regimernas natur, historia och arv utifrån ett internationellt rättsligt ramverk".

Jag undrar om det verkligen finns ett behov av en sådan debatt. Det är tydligt vilken den gemensamma länken mellan sovjetsocialismen och nationalsocialismen är. Ledtråden finns i själva uttrycket och svaret är "socialism".

När socialdemokratiska parlamentsledamöter försöker utestänga en parlamentsledamot från att leda den första sessionen i nästa parlament, oavsett hur obehagliga hans åsikter är, är det ett angrepp på yttrandefriheten. När den brittiska socialistregeringen vägrar att uppfylla sitt löfte om att hålla en folkomröstning om Lissabonfördraget är det ett tecken på intolerans. Vi måste vara försiktiga så att det inte är ett första steg mot totalitarism.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Herr talman! Sovjetdiktaturen inte bara fängslade personer. Tyvärr fängslade den också historien och dess dokument. Miljontals sidor historia har hållits gömda i de hemliga arkiv som fortfarande finns i Moskva. Hela tåg transporterade miljontals med historiska dokument som stulits från tyskarna men i de flesta fall direkt tagits i beslag som byte eller som i Italien erhållits via kommunistpartisanerna.

Vi vill att vår historia ska vara tillgänglig. Europa måste kräva detta, uppnå detta. Vi vill ha tillgång till dokument som inte är tillgängliga: exempelvis om folkmordet på de italienska krigsfångarna, som genomgick försök till hjärntvätt och som hölls fångna utan mat, många av dem under sämre förhållanden än i nazisternas fångläger, som dog under olika former av lidande och tortyr, inklusive psykisk tortyr, av det sovjetkommunistiska agitations- och propagandamaskineriet men sorgligt nog också av italienska kommunister.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Parlamentsledamöterna i gruppen Ny demokrati, som tillhör gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, fördömer öppet alla former av diktatur och framhåller samtidigt vikten av att minnas det förflutna. Detta är ett viktigt inslag i vår historia. Vi anser dock att historiska fakta inte kan tolkas genom majoritetsbeslut i parlamentet. Utvärderingen av historiska fakta är historikernas och enbart historikernas sak. Därför beslöt vi oss för att avstå från att rösta om det gemensamma förslaget till resolution från de fyra politiska gruppera, inbegripet PPE-DE-gruppen, om det europeiska samvetet och diktatur.

– Förslag till resolution: RC-B6-0166/2009 (Kulturens roll)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Har parlamentet ingen självkänedom? Vi antar en resolution som fördömer totalitarism och sedan, några sekunder senare, antar vi en resolution som uppmanar Bryssel att finansiera kulturpolitiken i regionerna.

Mina vänner! Kultur kan inte skapas genom byråkrati. Den växer fram organiskt. Den utvecklas naturligt inom ett folk och på sätt och vis lyfter det här betänkandet fram just strukturfelet i hjärtat av det europeiska projektet. Institutionerna i Bryssel har inte sina rötter i någon nation, i något folk, i någon kulturell enhet. Men istället för att acceptera det och försöka anpassa våra institutioner efter den allmänna opinionen försöker vi anpassa den allmänna opinionen efter våra befintliga institutioner.

Om vi verkligen vill vinna medborgarnas förtroende kan vi inte göra det genom att ge bidrag till folkdans. Det gör vi istället genom att behandla deras åsikter med respekt och det innebär – som ni märker har jag inte nämnt det tidigare i dag – att folkomrösta om Lissabonfördraget. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– Betänkande: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag röstade för resolutionen och det finns åtminstone två viktiga frågor i dokumentet där jag vill förtydliga mitt ställningstagande.

I början av sin mandatperiod gjorde president Medvedev en offentlig utfästelse om att stärka rättsstatsprincipen i Ryssland och uttryckte oro över det ryska rättssystemets bristande oberoende. Detta lyfts fram i vår resolution och jag ställer mig bakom detta. Det är dags att agera. Det är dags att visa att presidentens ord inte bara var tom retorik som det internationella samfundet ville höra.

I vår resolution uttryckte vi också oro över den ryska regeringen när det gäller dess beslut att erkänna Abchazien och Sydossetien som suveräna stater, att underteckna avtal om militär hjälp och samarbete med myndigheterna i dessa två provinserna och att etablera militärbaser där. De här åtgärderna undergräver Georgiens territoriella integritet som man kräver i FN-resolutionerna som rör området. Vi bör därför än en gång uppmana Ryssland att ta tillbaka sitt beslut och vidhålla att Ryssland inte kan betraktas som en opartisk medlare i fredsprocessen.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Tack så mycket för att ni kallat in mig och jag ber om ursäkt för att jag inte var närvarande när ni kallade in mig tidigare. Det var vänligt att låta mig få tala nu.

Jag vill använda tillfället i samband med den här omröstningen, där jag röstade ja, för att uttrycka en varning om Sovjetunionens växande makt och om atmosfären i landet.

Vi hade alla stora förväntningar när kommunismen föll, men i delar av det forna Sovjetunionen, och framför allt i Ryssland, råder nu en stämning av rädsla, en stämning av nationalism – en stämning som, är jag rädd, är oacceptabel. Även om EU måste ha förbindelser med den ryska regeringen måste vi alltid påminna denna regering om att vi kräver att den demokratiska staten och den demokratiska grundsynen alltid måste segra och att EU inte kommer att acceptera att man försöker censurera åsikter som inte är acceptabla för regeringen eller utsätter politiker för orättfärdiga påtryckningar. Detta är något som vi alltid måste göra tydligt.

– Betänkande: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Jag röstade för Frédérique Ries betänkande om hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält.

Det är riktigt att elektromagnetiska fält uppkommer naturligt, men efterfrågan på el och särskilt utvecklingen av trådlös teknik har lett till en snabb ökning av den mängd elektromagnetiska vågor som människor utsätts för. Vi måste därför vara vaksamma och Europaparlamentet har helt förstått detta.

Som ledamot för Frankrikes nordvästra valkrets kan jag bekräfta hotet från en del högspänningsledningarna som uppförts i min valkrets, i närheten av skolor och sjukhus. Det gäller särskilt i departementet La Manche, där arbetstagare och boende är starkt exponerade för de elektromagnetiska vågorna.

Eftersom forskarna inte är ense om de elektromagnetiska fältens konsekvenser för våra medborgares hälsa bör vi vara ansvarsfulla och tillämpa försiktighetsprincipen. Gränsvärdena bör därför regelbundet uppdateras för att garantera allmänheten en lämplig skyddsnivå.

Europaparlamentet ville fästa Europeiska kommissionens uppmärksamhet på ämnet, som verkligen kan sägas angå allmänheten. Europeiska unionen har en skyldighet att göra mer för att fastställa en tydlig politik avseende elektromagnetiska vågor genom att ge allmänheten mer information och genom att anta bindande gemenskapslagstiftning.

– Betänkande: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Ett av de mål som vi utformade i Lissabon 2000 var ett kunskapsbaserat samhälle. Trots att vi nu vet att vi kommer att bli tvungna att sänka målsättningarna eller snarare att vi kommer att uppnå målen senare, får vi inte minska våra ansträngningar att lyckas. Även jag har därför stött betänkandet av Pál Schmitt, där man försöker identifiera potentiella problem som måste åtgärdas inom utbildningsområdet. Utbildning utgör ofta grunden för att vi ska kunna uppnå våra mål. Utbildningsnivån påverkar direkt unga människors anställningsmöjligheter och därmed också deras sociala integration, och trots den rådande ekonomiska krisen får vi inte låta denna möjlighet gå förlorad.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Jag röstade också för betänkandet eftersom ämnet är mycket viktigt. Det finns många problem på området. Vi kan inte stå passiva vid sidan om och se på medan minst sex miljoner elever varje år lämnar de europeiska skolorna i förtid. Vad innebär detta för dem? Det innebär att de inte kommer att lyckas med sina framtidsplaner.

Här kan 2000-talets skola vara till hjälp – en sådan skola kännetecknas av ett gynnsamt socialt klimat, användning av olika pedagogiska metoder, öppenhet och flexibilitet, samt att uppmuntra det livslånga lärandet.

Europa åldras. Vi är inte så rika att vi kan skjuta upp frågan. Alla barn måste få en utbildning som ger dem lika möjligheter i den värld vi lever i i dag. Våra ungdomar måste kunna konkurrera, och inte bara kunna konkurrera, utan utbildningspolitiken måste bidra till utvecklingen av individens identitet.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Jag vill tacka tolkarna för att de har arbetat övertid. Jag vill också säga att jag med eftertryck har röstat mot Pál Schmitts betänkande, inte minst eftersom utbildning enligt min mening är en behörighet som bör fortsätta att ligga i medlemsstaternas händer, och som faktiskt inte är EU:s angelägenhet. Detta är en grundläggande fråga.

Jag har dock även andra invändningar mot Pál Schmitts betänkande. Bland annat att betänkandet bygger på tanken att utbildningssystemen i de olika europeiska länderna helt enkelt ska anpassa sig till icke-europeiska invandrare, i stället för tvärtom. För mig är det obegripligt att denna ståndpunkt kan vara förenlig med integration, och än mindre med främjandet av assimilering, eftersom det absolut motsatta kommer att bli följden. Betänkandet innehåller naturligtvis som alltid den obligatoriska punkten om romerna, och återigen utan att fråga vem som verkligen är ansvarig för vad. Man säger också att medlemsstaterna ska se till att invandrarbarnen undervisas på sitt eget modersmål och att den undervisande personalen uttryckligen ska avspegla det mångkulturella samhället. Ursäkta mig för att jag säger detta, men detta är ett politiskt korrekt betänkande som skapar fler problem än det löser.

Skriftliga röstförklaringar

– Betänkande: Neil Parish (A6-0141/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Neil Parishs betänkande om förslaget till rådets beslut om rättelse av direktiv 2008/73/EG om förenkling av förfarandena för förteckning och offentliggörande av information på det veterinära och zootekniska området.

– Betänkande: Angelika Niebler (A6-0128/2009)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet om gemenskapsstatistik om informationssamhället eftersom informations- och kommunikationsteknik ger ett viktigt bidrag till produktiviteten i Europeiska unionen och till BNP-ökningen.

Syftet med förordningen är att garantera en fortsättning på den befintliga gemensamma ramen för att systematiskt ta fram gemenskapsstatistik om informationssamhället som är tillförlitlig, harmoniserad och som levereras i tid och med hög kvalitet, samt tillhandahålla årlig statistik om företagens och hushållens användning av informations- och kommunikationsteknik.

Jag stöder dessa bestämmelser som syftar till att förenkla de administrativa förfaranden som åläggs offentliga myndigheter (gemenskapens eller nationella) samt enskilda personer.

Jag anser att det finns ett permanent behov på EU-nivå att varje år tillhandahålla konsekvent statistik om informationssamhället.

Jag stöder genomförandet av i2010-strategin. Den främjar en öppen, konkurrenskraftig digital ekonomi och betonar den viktiga roll som informations- och kommunikationstekniken spelar när det gäller delaktighet och livskvalitet.

Denna strategi betraktas som en viktig del av det förnyade Lissabonpartnerskapet för tillväxt och sysselsättning.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Angelika Nieblers betänkande om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 808/2004 om gemenskapsstatistik om informationssamhället.

Jag anser att de ändringsförslag som lagts fram är väsentliga eftersom de är till nytta för sammanställning av harmoniserad, tillförlitlig, snabb gemenskapsstatistik av hög kvalitet om informationssamhället.

– Betänkande: Béla Glattfelder (A6-0122/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jag röstade för antagandet av betänkandet om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av bilaga 11 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter.

Jag instämmer med föredragandens kommentarer om integrationen av de båda marknaderna. Avtalet kommer att bidra till en förbättrad produktivitet i båda parternas jordbrukssektorer och till att livsmedelspriserna hamnar på en skälig och relativt stabil nivå för medborgarna.

Trots detta instämmer jag i att båda parter bör vara försiktiga när det gäller att förhandla fram ett helt avreglerat handelsutbyte. Den bilaterala handelsvolymen är mycket stor och effekterna av att ta bort hindren skulle kunna bli oerhört stora, framför allt för jordbruksekonomierna i de EU-länder som gränsar till Schweiz samt för schweiziska jordbrukare.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Béla Glattfelders betänkande om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av bilaga 11 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter.

– Betänkande: Ioannis Varvitsiotis (A6-0147/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Ioannis Varvitsiotis betänkande om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder. Jag anser att övervakningsåtgärder bör betraktas som en undantagsåtgärd som noga måste vägas mot rätten till frihet och oskuldspresumptionen.

Dessvärre måste jag instämma med föredraganden i att alternativa åtgärder till övervakning hittills inte har kunnat erkännas över gränserna eftersom det saknas ett särskilt instrument för ömsesidigt erkännande. Detta är ett hinder för det rättsliga skyddet av den enskildes rättigheter och en aspekt som vi måste diskutera på nytt.

– Betänkande: Karin Jöns (A6-0116/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Karin Jöns betänkande eftersom jag stöder en utökning av den typ av utgifter som berättigar till stöd från Europeiska socialfonden.

Jag anser att de ändringsförslag som föreslås i betänkandet kommer att möjliggöra ett snabbare genomförande av fonden och bidra till att förenkla förvaltningen, administrationen och kontrollen av insatser som samfinansieras av Europeiska socialfonden.

Jag vill betona behovet av att förenkla förfarandena för tilldelning av medel ur strukturfonderna.

Det har påpekats att det försenade genomförandet av den regionala utvecklingspolitiken delvis beror på alltför strikta förfaranden i EU-lagstiftningen. Avslutningsvis vill jag påpeka att det är absolut nödvändigt att dessa förenklas.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder denna lagstiftning som möjliggör snabbare och effektivare tillgång till EU-medel för att förhindra arbetslöshet och bekämpa social utestängning under krisen.

Syftet med förslaget är att skapa ytterligare en metod att ta del av den europeiska socialfonden, som är enklare. På så sätt kan fondens bidrag till att ta itu med de ekonomiska och sociala utmaningar som Europa ställs inför under krisen bli snabbare och effektivare. Förslaget begränsas till att införa en förenkling av den europeiska socialfondens verksamhet för att främja en effektivare och snabbare distribution av tillgängliga resurser, utan att göra avkall på principerna om sund finansiell förvaltning.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Karin Jöns betänkande om att utöka antalet utgiftstyper som berättigar till stöd från Europeiska socialfonden. Jag instämmer i kommissionens förslag att man bör införa en ny förenklad metod för användning av Europeiska socialfondens medel för att på ett snabbare och mer effektivt sätt kunna ta itu med de ekonomiska och sociala problem som Europa står inför. Det gläder mig också att ESF kommer att fortsätta att stödja och förbättra investeringar i humankapital, särskilt genom förbättring av utbildnings- och yrkesutbildningssystemen, samt insatser för att utveckla den institutionella kapaciteten och effektiviteten inom offentlig förvaltning på nationell, regional och lokal nivå.

– Betänkande: Iratxe García Pérez (A6-0127/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Europaparlamentet välkomnar att kommissionen reagerat snabbt och föreslagit ändringarna i lagstiftningen, som säkert kommer att bidra till att man övervinner de negativa konsekvenserna av denna oförutsedda finanskris. Samtidigt beklagar vi djupt att andra viktiga ändringar inte har planerats.

Åtgärds paketet uppfattades som ett svar på en tillfällig men ytterst kritisk situation, men tillgodoser fullkomligt kraven på förenklade förfaranden och större flexibilitet vid tillämpningen av befintliga regler inom ramen för strukturfonds förordningarna. Detta är något som Europaparlamentet upprepade gånger föreslagit under de senaste åren.

Om gemenskapens finansieringsandelar och de nationella finansieringsandelarna kan fördelas på ett mer flexibelt sätt över hela programperioden kommer pengaflödet omedelbart att riktas mot de nationella ekonomierna, vilket är nödvändigt för att kompensera för de nuvarande budgetåtstramningarna.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Efter att noggrant ha studerat Iratxe García Pérez rekommendation om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden anser jag inte att den europeiska ekonomin kan stimuleras genom att Europeiska kommissionens meddelande "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa" offentliggörs. Planen innehåller en rad specifika åtgärder som syftar till att stimulera investeringar och skjuta till ytterligare offentliga medel till de nationella ekonomierna som står inför stora budgetåtstramningar.

– Betänkande: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) I Hannu Takkulas betänkande tas ett stort socialt problem upp. Jag anser att vi bör göra det lättare för barn från tredjeländer att utbildas på det språk som talas i det land där de vistas så att de ges samma möjligheter att ta högskoleexamen som andra barn. Detta är det första grundläggande steget mot fullständig integrering i samhället.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) I vår strävan mot att integrera invandrare är det särskilt viktigt att ge mer stöd till språkkurser. Integration är en ömsesidig process där både invandrarna och värdlandet deltar. Invandrarnas vilja att lära sig värdlandets språk och ta kontroll över sina liv innebär inte att de ger upp hemlandets språk och kultur.

Språkinläring (både modersmålet och bopälands språk) måste uppmuntras på ett mycket tidigt stadium, dvs. redan i förskolan, i synnerhet för att främja integrationen av invandrare och etniska minoriteter som exempelvis romer i det europeiska samhället.

Livslångt lärande är viktigt för invandrare, etniska minoriteter och socioekonomiskt missgynnade grupper eftersom det fungerar som en integrationsprocess, och deltagandet i utbildningsprogram och livslångt lärande skapar möjligheter för nyanlända invandrare.

Särskild uppmärksamhet måste ägnas det faktum att migranter, etniska minoriteter och personer från socioekonomiskt missgynnade grupper i allmänhet uppvisar sämre studieresultat. Ju bättre och snabbare de integreras i skolorna, desto bättre kommer de att lyckas med utbildning, vidareutbildning och på arbetsmarknaden.

Catherine Boursier (PSE), skriftlig. – (FR) Alla barn har rätt till utbildning. Integrationen av invandrare, oavsett om de vistas lagligt eller olagligt i landet, är en prioriterad fråga för oss socialister. Vi accepterar inte den hierarki som den parlamentariska högern vill skapa bland invandrare. Därför avstod jag från att rösta om Hannu Takkulas utmärkta betänkande om utbildning för barn till migranter. Jag gjorde det på grund av att det, i och med att det är ett initiativbetänkande, inte var möjligt för oss att genomföra separata omröstningar och begära att styckena 5, 8 och 16, som jag upplever som fullständigt otillfredsställande, tas bort.

Genom att utbilda migranternas barn ger vi ett viktigt bidrag till integrationen av alla, oavsett status. Genom att införa gynnsamma socioekonomiska villkor kommer vi att kunna erbjuda invandrare ett ökat stöd, oavsett om de vistas lagligt i Europa, kommer att beviljas uppehållstillstånd eller i slutändan skickas tillbaka till sitt hemland. Vi bör inte ge dessa barn en status som innebär att de inte utbildas och blir "gettofierade" enbart på grund av att deras föräldrar vistas olagligt i landet. Detta strider mot de internationella konventionerna.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – "Innehållet i och organisationen av utbildning och yrkesutbildning tillhör ländernas nationella behörighet." Detta slås fast i en av de första paragraferna i Takkulas initiativbetänkande om "utbildning för barn till migranter". Men det dröjer inte länge innan det börjar talas om vilka saker som ska vara med på läroplanen, hur lärarutbildningen ska se ut eller att medlemsstaterna "måste få invandrare att engagera sig i många olika fritidsaktiviteter". Även om det är viktigt att säkerställa att alla barn, inklusive barn till migranter, får en så bra skolgång som möjligt, ställer jag mig frågan om detta verkligen hör hemma på EU-nivå? Svaret finner jag i ovan återgivna paragraf. Jag röstar för ett smalare men vassare EU. Jag röstade därför nej till initiativbetänkandet, även om jag tycker att den berör ett mycket viktigt ämne som vi måste titta närmare på på nationell nivå.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag lade ned min röst i omröstningen om detta betänkande som ett svar på att våra kristdemokratiska och konservativa kolleger stoppade det muntliga ändringsförslaget som skulle ha klargjort att rätten till utbildning omfattar alla barn till migranter, oavsett om deras föräldrar befinner sig i EU lagligt eller olagligt

Att straffa barn för deras föräldrars synder är något som vi med rätta motsätter oss på andra håll i världen, men tydligen är det OK inom Europa.

Jag kan bara beundra mina Tory-kollegers opportunistiska hyckleri.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Vi påpekar än en gång att i EU-samarbetet av i dag är det bestämt att medlemsstaterna har ett exklusivt ansvar för undervisningens organisation.

Förslaget till uttalande innehåller åtskilliga goda tankar, men med all respekt för själva sakfrågan menar vi att detta betänkande går utanför Europeiska unionens kompetensområde. Subsidiaritetsprincipen säger att detta ska hanteras av medlemsländerna själva.

Av denna princip följer att Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning bör läggas ned, då det behandlar frågor som ligger utanför EU-samarbetet.

Av dessa skäl har vi röstat nej till betänkandet.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger ställer oss bakom en rad av förslagen i det här betänkandet, bland annat utbildning för lärare och elever som lär sig språken i värdlandet.

Vi anser dock att utbildningspolitiken är och ska förbli medlemsstaternas ansvarsområde och att eventuella förbättringar och åtgärder vad avser utbildning av barn till migranter ska utvecklas av medlemsstaterna själva. Därför har vi lagt ned våra röster om det här betänkandet.

Jens Holm, Søren Bo Søndergaard och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi ställer oss helt bakom uppfattningen om icke-diskriminering och lika tillgång och tror starkt på att skapa inkluderande skolsystem och inkluderande skolor. Vi anser att åtgärder ska vidtas för att hjälpa alla utsatta elever. Vi anser dock att medlemsstaterna är bäst lämpade att se till att det finns tillgänglig och inkluderande utbildning för både landets medborgare och dem som enbart vistas där. Vi anser att folkets demokratiska kontroll över skolsystemet bara kan garanteras om medlemsstaterna formulerar och genomför utbildningspolitiken.

Anne E. Jensen och Karin Riis-Jørgensen (ALDE), skriftlig. – (DA) Vi röstade för betänkandet om utbildning för barn till invandrare eftersom betänkandet behandlar ett aktuellt och relevant problem. Vi båda anser emellertid att det bör vara medlemsstaterna som fastställer omfattningen av hemspråksundervisningen. I Danmark är det kommunerna som beslutar detta och vi anser att det bör respekteras.

Vår uppfattning är att det är absolut nödvändigt att barnen först och främst behärskar värdlandets språk så att de inte senare hindras från att genomgå vidareutbildning och få in en fot på arbetsmarknaden.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Under flera år har de nationalistiska och patriotiska krafterna i EU varnat för konsekvenserna av okontrollerad massinvandring. Koncentrationer av invandrare på 20, 50 eller till och med 90 procent visar att den mångkulturella visionen har misslyckats. Skolexperiment med klasser som enbart består av invandrare har visat sig vara resultatlösa och till och med intensivkurser i språk har sina begränsningar om barnen inte har föräldrarnas stöd. I Österrike har föräldrarna erbjudits språkkurser i flera år, men även här lämnar framgångarna mycket övrigt att önska. Inställningen till utbildning är något som överförs från den ena generationen till nästa, och när föräldrarna betraktar utbildning som meningslös är det som att stänga huvudet i väggen, vilket erfarenheterna från Frankrike visar.

Den enda lösningen är nollinvandring eller negativ invandring, att sätta stopp för fenomenet att familjemedlemmar ansluter sig till invandrare som redan finns på platsen, och viljan att integreras måste äntligen bli ett krav. EU:s förslag till lösning – att få in fler lärare med invandrarbakgrund i skolorna – är verklighetsfrämmande och därför röstade jag emot detta betänkande.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Detta betänkande utgör ett mycket värdefullt bidrag till att lösa problemet med barn till unionsmedborgare som bor och arbetar i andra medlemsstater än sitt ursprungsland. Många barn till rumänska invandrare upplever till exempel svårigheter när det gäller detta. Det är lika viktigt för dem att få tillgång till utbildning på värdlandets språk för att underlätta integrationen som att erbjudas utbildning på sitt modersmål, framför allt om man tänker på att de längre fram eventuellt kommer att återvända till sitt hemland. I detta nu ser till exempel situationen i Rumänien ut på detta sätt. Många rumänska elever som är barn till utvandrare som flyttat till Spanien eller Italien återvänder hem och registreras på nytt i rumänska skolor av sina släktingar. Det ligger i dessa barns intresse att de med tanke på sin framtid återintegreras i hemlandet utan några problem som beror på att de bytt skolmiljö. Rumänien är inte på något sätt unikt. Andra medlemsstater i Östeuropa har drabbats och drabbas fortfarande av samma fenomen, vilket gör det nödvändigt att så snabbt som möjligt genomföra förslagen i detta betänkande.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Det grekiska kommunistpartiet röstade emot betänkandet. Ett EU som präglas av imperialistiska ingripanden, nykolonial exploatering, jakt på invandrare, angrepp mot såväl arbetstagarnas arbetsrätt som deras sociala och demokratiska rättigheter kan inte tillämpa en jämlik social integration av invandrare, som delvis omfattar jämlikt tillhandahållande av utbildning till deras barn.

Utbildning för barn till migranter är inte något som kan separeras från EU:s övergripande invandringspolitik. Denna politik kännetecknas av hårda åtgärder mot dem som inte efterfrågas av storfinansen. Selektiv legalisering och arbetsintegration för invandrare som uppfyller monopolföretagens behov, naturligtvis under mycket sämre villkor, betecknas som illegal invandring. Det är typiskt och oacceptabelt att betänkandet endast behandlar barnen till lagliga invandrare. Precis som invandrarföräldrar är de första offren för klassexploatering är deras barn de första offren för klassdiskriminering inom utbildning. Statistiken när det gäller antalet invandrare som avbryter sina studier inom högre utbildning talar sitt tydliga språk. Under det

akademiska året 2004–2005 var 10,3 procent av alla barn som omfattades av skolplikten invandrare, medan antalet invandrare i avgångsklasserna i gymnasiet endast motsvarade 4 procent.

Invandrarna måste kämpa mot exploatering och mot utbildningsbarriärerna, tillsammans med lokala arbetstagare i arbetarklassrörelsen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jag avstod från att rösta om Hannu Takkulas betänkande om utbildning för barn till migranter. Jag anser inte att jag har några förutsättningar att vare sig rösta för eller emot betänkandet.

Martine Roure (PSE), *skriftlig*. – (FR) Alla barn har rätt till utbildning. Integrationen av migranter, oavsett om de vistas lagligt eller olagligt i landet, är en prioriterad fråga för oss socialister. Vi accepterar inte den hierarki som den parlamentariska högern vill skapa bland migranter. Därför avstod jag från att rösta om Hannu Takkulas utmärkta betänkande om utbildning för barn till migranter. Jag gjorde det på grund av att det i och med att det är ett initiativbetänkande inte var möjligt för oss att genomföra separata omröstningar och efterlysa att styckena 5, 8 och 16, som jag upplever som fullständigt otillfredsställande, tas bort.

Genom att utbilda migranternas barn ger vi ett viktigt bidrag till integrationen av alla, oavsett status. Genom att införa gynnsamma socioekonomiska villkor kommer vi att kunna erbjuda invandrare ett ökat stöd, oavsett om de vistas lagligt i Europa, kommer att beviljas uppehållstillstånd eller i slutändan skickas tillbaka till sitt hemland. Vi bör inte ge dessa barn en status som innebär att de inte utbildas och blir "gettofierade" enbart på grund av att deras föräldrar vistas olagligt i landet. Detta strider mot de internationella konventionerna.

Anna Záborská (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Även om jag anser att denna resolution på det stora hela är positiv har jag några allvarliga invändningar.

Först och främst beklagar jag det faktum att FN:s internationella år för de mänskliga rättigheterna inte omnämns i resolutionen.

I denna resolution anar jag även en farlig politisk tendens inom ramen för EU-politiken, en tendens som innebär att barn tas ur sin naturliga miljö, med andra ord från sina familjer. Familjen är den mest naturliga platsen för ett barns utveckling och så kommer det alltid att vara. Modern och fadern är de viktigaste människorna för ett barn. Detta gäller även inom de fattigaste familjerna och i invandrarfamiljer. I stället för att rycka bort barnen från deras familjer bör vi tänka på hur vi ska kunna stödja föräldrar och familjer i deras ömsesidiga ansvar.

Jag vill avsluta med att beklaga att ingenting sägs i betänkandet om fädernas roll. Även i invandrarfamiljer är mödrar och fäder olika men de kompletterar varandra. Vi bör inte stödja mödrarna utan att göra samma sak för fäderna.

Jag vill återropa den universella allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Här tas barnets rättighet att leva i en familj och föräldrarnas rättighet att välja den utbildning de anser vara bäst för sitt barn för given.

Invandrarfamiljer har också denna rättighet.

– Betänkande: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Alfredo Antoniozzi (PPE-DE), *skriftlig*. – (IT) Trots vissa kompromisser som nåtts mellan de olika politiska grupperna inom utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor på flera viktiga punkter i Adina-Ioana Văleans betänkande, och trots den politiska övertygelse och ståndpunkt som jag uttrycker på gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraters vägnar i min egenskap av skuggföredragande för betänkandet, närmare bestämt att den fria rörligheten för gemenskapsmedborgare är en grundläggande EU-rättighet, innehåller slutversionen av betänkandet en rad felaktiga hänvisningar i några av fotnoterna till skäl S som tvingar oss i den italienska delegationen i PPE-DE att rösta emot betänkandet i kammaren på grund av att en sammanslagen omröstning föreskrivs för denna typ av betänkande.

Den italienska delegationen i PPE-DE anser att hänvisningarna i betänkandet är olämpliga och helt lösryckta. De handlar om aspekter som ligger utanför direktivet eftersom de är frågor som faller inom medlemsstaternas behörighet, såsom allmän säkerhet, laglighet och familjerätt.

Philip Claeys (NI), *skriftlig*. – (NL) Jag röstade emot detta betänkande eftersom direktiv av detta slag undergräver medlemsstaternas förmåga att kontrollera sitt eget territorium och vidta lämpliga åtgärder för

att upprätthålla lag och ordning. Jag kommer till exempel att tänka på Italien, som kritiserades hårt på grundval av detta direktiv eftersom man trodde att landet ville vidta stränga åtgärder för att upprätthålla lag och ordning. Jag kommer även att tänka på EG-domstolens dom i Metock-målet i och med att det undergräver medlemsstaternas invandringspolitik utifrån detta direktiv. Jag tänker emellertid även på Belgien där man fortsätter att ge medborgarskap åt invandrare i enlighet med världens mest slapphänta lagstiftning om medborgarskap, med resultatet att dessa invandrare fritt kan korsa de europeiska gränserna.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan är anhängare av den fria inre marknaden, som inte bara ger ekonomiskt välstånd utan dessutom vidgar medborgarnas frihet genom göra det möjligt att fritt röra sig mellan länderna inom Europas gränser. Vi delar föredragandens syn att det bristande införlivandet av det aktuella direktivet i vissa medlemsstater, överlag är en besvikelse och uppmanar medlemsstaterna att genomföra direktiv 2004/38/EG fullt ut, så att rätten till fri rörlighet blir verklighet.

Dock motsätter vi oss skarpt en ökning av medel och avsättning till en särskild budgetpost till stöd för nationella och lokala projekt som syftar till att integrera medborgare och deras familjemedlemmar när dessa uppehåller sig i en annan medlemsstat. Sådana frågor ankommer det på varje medlemsstat att ta ansvar för.

Betänkandets klara ställningstagande för den fria inre marknaden förverkligande överväger emellertid och vi har därför valt att rösta ja.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag stödde Välean-betänkandet om EU-medborgarnas rättigheter. EU-medborgarnas och deras familjers rätt att flytta och bo inom EU är kopplat till de grundläggande friheterna och det är viktigt att alla medlemsstater tillämpar lagen utan särskiljning. Jag talar som företrädare för Skottland och jag vet att EU har erbjudit skottar utomlands oändliga möjligheter samtidigt som Skottland har välkomnat många nykomlingar som har spelat en viktig roll i vårt ekonomiska och kulturella liv. Under denna ekonomiska kris är det viktigt att man är medveten om fördelarna med den fria rörligheten och att ekonomiska svårigheter inte används som en ursäkt för diskriminering.

Dan Jørgensen, Poul Rasmussen, Christel Schaldemose och Britta Thomsen (PSE), skriftlig. – (DA) Vi röstade emot betänkandet om tillämpningen av uppehållsdirektivet. Trots att betänkandet handlar om tillämpning och genomförande av uppehållsdirektivet innehåller det även hänvisningar till Metock-målet som innebär att invandrare som inte har någon laglig rätt att uppehålla sig i EU kan få uppehållstillstånd genom giftermål och därmed även rätt att resa runt inom Europeiska unionen med sina makar. Även om vi i grunden stöder principen om fri rörlighet för unionens medborgare anser vi inte att människor som tagit sig in i Europa olagligt ska kunna få utökade rättigheter genom giftermål.

Anne E. Jensen och Karin Riis-Jørgensen (ALDE), skriftlig. – (DA) Det danska liberala partiets parlamentsledamöter röstade emot detta betänkande. Vi är för den fria rörligheten för arbetstagare och för ett säkerställande av att medlemsstaterna genomför direktivet. Vi motsätter oss emellertid möjligheten för en migrerande arbetstagare som olagligen vistas i ett land att genom giftermål få vistas lagligt i landet i enlighet med Metock-målet. Medlemsstaterna måste genom sin förvaltning ha en reell möjlighet att se till att bestämmelserna om den fria rörligheten inte missbrukas i syfte att kringgå utlänningslagstiftningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade emot Adina-Ioana Vălean's betänkande om tillämpningen av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier. Jag instämmer inte i den punkt där medlemsstaterna uppmanas att harmonisera identitetshandlingarnas format för sina medborgare och för unionsmedborgare från andra medlemsstater, utan att eventuella innehållsliga skillnader påverkas. Jag anser att denna lösning är meningslös och ytlig.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Enligt artikel 18 i EG-fördraget har varje medborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier. I direktiv 2004/38/EG beskrivs i detalj de lagliga möjligheterna att röra sig inom EU:s gränser för medborgarna, deras närmaste familj eller registrerade partner.

Den fria rörligheten bör emellertid beaktas i anslutning till de bestämmelser som gäller den fria rörligheten för arbetstagare och friheten att tillhandahålla tjänster.

Som vi alla vet har fyra EU-medlemsstater ännu inte öppnat sina arbetsmarknader för arbetstagare från de länder som blev EU-medlemmar 2004. Hela 11 EU-medlemsstater fortsätter att tillämpa restriktioner på arbetsmarknaden mot medborgare från Rumänien och Bulgarien.

Jag anser att denna situation har negativa effekter, inte bara när det gäller integrationsprocessen. Vi bör sträva mot att så snabbt som möjligt undanröja de hinder som återstår.

I enlighet med artikel 20 i fördraget ska varje medborgare inom ett tredjeland territorium, där den medlemsstat i vilken han är medborgare inte är representerad, ha rätt till skydd av varje medlemsstats diplomatiska eller konsulära myndigheter på samma villkor som medborgarna i den staten.

De åtgärder för att stärka det konsulära skyddet i tredjeländer som har tillkännagetts bör genomföras så snart som möjligt, och förhandlingarna med tredjeländer angående avskaffandet av viseringskrav bör fortsätta.

– **Betänkande: Urszula Gacek (A6-0182/2009)**

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) I Urszula Gaceks betänkande förs en viktig aspekt fram: när Europeiska unionen utvidgades konstaterades en stor ökning av antalet unionsmedborgare som uppehöll sig utanför sitt ursprungsland i ett sammanhang där unionsmedborgarskapet kompletterar medborgarskapet i medlemsstaterna. Varje medlemsstat ansvarar för regleringen av denna aspekt.

Trots medborgarnas aktiva engagemang när det gäller att ta initiativ till lagstiftningsförslag och försöka att göra gemenskapens lagstiftningsystem mer öppet drabbas européerna fortfarande av en rad problem som är kopplade till överträdelser och bristande efterlevnad av människors rättighet att flytta och uppehålla sig var de vill inom medlemsstaternas territorium. De skillnader som konstaterats mellan medlemsstaterna när det gäller bestämmelser om ett obligatoriskt visumkrav eller om att utöva sin rösträtt både i ursprungslandet och det nya hemlandet ger upphov till frågor om hur jämlika unionsmedborgares rättigheter är.

Av detta skäl anser jag att medlemsstaterna måste vidta alla nödvändiga åtgärder för att på ett effektivt sätt införliva de normer som är avsedda att harmonisera unionsmedborgarnas rättigheter. I detta specifika fall måste vi hålla i åtanke att utgångspunkten är partnerskap, oavsett om det är mellan medlemsstaterna och EU eller mellan regionala, lokala och civila institutioner.

Sist men inte minst måste medlemsstaterna garantera rösträtten för alla unionsmedborgare som vistas i en annan medlemsstat än hemlandet vid den tidpunkt då val hålls.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – Den moderata delegationen i Europaparlamentet har idag röstat för Urszula Gaceks (PPE-DE, PL) betänkande (A6-0182/2009) om problemen med och framtidsutsikterna för unionsmedborgarskapet.

Vi delar betänkandets övergripande idé om ett förbättrat unionsmedborgarskap och en förbättrad fri rörlighet. Däremot anser vi inte att lösningen på de problem som lyfts fram ligger i ytterligare informationskampanjer. Vi vill också understryka att frågan om rösträtt i kommunalval är en fråga för medlemsstaterna.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Konkreta åtgärder har vidtagits för att göra unionsmedborgarskapet till verklighet. Detta kommer framför allt gynna portugisiska migranter i andra gemenskapsländer som i framtiden kommer att åtnjuta en rad rättigheter och skyldigheter, däribland likabehandling i förhållande till värdlandets medborgare.

Den viktigaste utvecklingen har otvivelaktigt varit antagandet av rörlighetsdirektivet där det föreskrivs att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som bott i värdlandet under fem år får permanent uppehållsrätt.

Det återstår emellertid mycket att göra eftersom det fortfarande finns hinder som i de flesta fall orsakas av felaktigt genomförande av direktivet från medlemsstaternas sida.

Jag välkomnar kommissionens initiativ att offentliggöra en vägledning om detta direktiv så att information om medborgarnas rättigheter inte bara blir tillgänglig för medborgarna själva utan även för lokala och regionala myndigheter i medlemsstaterna.

Det är absolut nödvändigt att de sociala och politiska banden mellan unionsmedborgarna fortsätter att stärkas. Lissabonfördraget måste på ett betydande sätt bidra till detta, framför allt genom "medborgarskapsinitiativet", som ger medborgarna möjlighet att under vissa förhållanden ta initiativ till lagstiftning.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Vi behöver stärka unionsmedborgarskapet eftersom det utgör grundstommen i den fria rörligheten. Detta betänkande tar upp en rad områden där människors möjligheter att dra nytta av EU:s fria rörlighet kan bli bättre. Eftersom nedmonterade gränser och större rörlighet är grundtanken bakom

samarbetet valde jag att stödja detta betänkande trots att det fanns mindre bra skrivelser om främjandet av "europeisk identitet" och inrättande av en "europeisk dimension" i skolorna.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots att denna resolution från Europaparlamentet innehåller en rad punkter som naturligtvis förtjänar vårt instämmande, och andra punkter om vilka det minsta man kan säga är att de är "politiskt korrekta", så skulle resolutionen "Problemen med och framtidsutsikterna för unionsmedborgarskapet" vara skrattretande om den inte var så allvarlig. Europaparlamentet uppger bland annat följande:

– "Europaparlamentet välkomnar det faktum att Lissabonfördraget gör det möjligt för en miljon unionsmedborgare från olika medlemsstater att gemensamt uppmana kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag. Denna lagliga rättighet kommer avsevärt att öka medvetenheten om unionsmedborgarskapet bland européerna."

– "Öppenhet och demokratisk delaktighet måste åstadkommas genom en mängd olika former av partnerskap mellan EU och medlemsstaterna, de regionala och lokala institutionerna, arbetsmarknadens parter och det civila samhället."

Slutligen kommer det en harang som får oss att tro att detta "unionsmedborgarskap" är något mycket bra, under förutsättning att medborgarna förhindras att besluta om sådant som verkligen är viktigt, framför allt att de förhindras att rösta vid en folkomröstning om Lissabonfördraget, eller om detta inte är möjligt, att de tvingas hålla så många folkomröstningar som krävs för att de slutligen ska säga ja...

Detta är den värsta sortens hyckleri...

Jean-Marie Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Urszula Gaceks betänkande om unionsmedborgarskap är en stor bluff.

Under sken av att stärka unionsmedborgarnas rättighet att fritt röra sig och uppehålla sig inom EU införs likabehandling mellan dessa och tredjelandsmedborgare.

I betänkandet används avsiktligt den generella termen medborgarskap för att helt oriktigt bunta ihop begreppen medborgarskap i en medlemsstat och unionsmedborgarskap.

Syftet, förutom en önskan om att förvirra, är mycket tydligt: att öka möjligheten till medborgarskap i en medlemsstat för alla personer som lagligen uppehåller sig i denna stat enligt den rättighet som härrör från unionsmedborgarskapet. Därför presenterar föredraganden det nya begreppet migranter inom gemenskapen, en art som snabbt förökar sig. Det är sant att Europaparlamentet nu består av företrädare för unionsmedborgarna snarare än medborgarna i de enskilda medlemsstaterna. Detta är ett allvarligt angrepp mot den nationella identiteten och sammanhållningen.

Mina damer och herrar, se upp! Som företrädare för de olika medborgare som inte kan särskiljas från varandra i Europeiska unionen kommer ni snart att bli statslösa parlamentsledamöter. Innerst inne kanske detta dock är precis vad ni vill.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betänkandet är ett uttryck för propaganda från de politiska krafter som står bakom den europeiska enkelriktningen för att övertyga människor om de påstådda fördelarna med EU. Genom att främja ett konstgjort och i själva verket icke-existerande unionsmedborgarskap, som inte innebär några praktiska rättigheter, försöker de odla tanken på "unionsmedborgaren" och ett "europeiskt samvete". Deras målsättning är att ideologiskt vilseleda människor, framför allt ungdomar. I detta syfte investerar de i "europeiska politiska partier" och uppmanar EU att ge dem ökat politiskt, och vilket är ännu viktigare, ekonomiskt stöd så att de kan försköna och stödja EU och förvirra och vilseleda på ett mer effektivt sätt. I ett försök att ta itu med den ständigt växande oppositionen mot EU:s gräsrotsfientliga politik och själva EU-konstruktionen uppmanar de EU att intensifiera sin falska propaganda och marknadsföra de icke-existerande fördelarna med unionsmedborgarskapet.

Arbetstagarna upplever dagligen de smärtsamma konsekvenserna av Maastrichtfördraget och EU:s gräsrotsfientliga politik. Deras erfarenheter visar att EU inte inrättades för att gynna gräsrotternas intressen utan för att försvara och tjäna de europeiska monopolens behov, intressen och lönsamhet.

Olydnad, motstånd och en brytning med EU är den lösning som ligger i människornas intresse. Arbetstagarna kan och kommer att förmedla detta budskap via valurnorna under valet till Europaparlamentet i juni.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag beslutade mig för att rösta emot Urszula Gaceks betänkande om problemen med och framtidsutsikterna för unionsmedborgarskapet. Jag tror faktiskt inte att vi behöver oroa oss alltför mycket över det låga genomförandet av de gällande direktiven, i synnerhet direktivet om fri rörlighet, som ger upphov till en mängd problem som rör den fria rörligheten och andra rättigheter för unionsmedborgare, eftersom jag inte anser att Urszula Gacek ger en korrekt bild av den faktiska situation som vi befinner oss i.

– Betänkande: Helmuth Markov (A6-0126/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Helmuth Markovs betänkande om gemenskapens statistik rörande utrikeshandel med tredjeländer. För att uppnå önskat resultat anser jag att "Rotterdameffekten" måste minskas. Enligt kommissionen och rådet leder denna till en överrepresentation i utrikeshandelsstatistiken för de medlemsstater som har en omfattande export eller tullklarering men som bara fungerar som transitländer, till nackdel för de medlemsstater som faktiskt är de som mottar eller avsänder varorna.

– Betänkande: Avril Doyle (A6-0048/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Syftet med förslaget är att begränsa konsumenternas exponering för farmakologiskt verksamma ämnen avsedda att användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur och rester av dessa ämnen i animaliska livsmedel. Detta omfattar även livsmedel som importerats från tredjeländer.

Efter en lång process utformades texten i den gemensamma ståndpunkten som speglar den kompromiss som uppnåddes under förhandlingarna mellan de tre institutionerna.

Här följer några av de nyckelpunkter som tas upp i den nya texten:

– Referensvärden för åtgärder. Detta definieras nu som halten av rests substanser av ett farmakologiskt verksamt ämne, fastställt av kontrollskäl när det gäller vissa ämnen för vilka det inte fastställts något gränsvärde för högsta tillåtna restmängder.

– Import. Medlemsstaterna ska förbjuda import eller utsläppande på marknaden av animaliska livsmedel som innehåller rests substanser till följd av olaglig administrering av farmakologiskt verksamma ämnen som inte omfattas av en klassificering i enlighet med texten. Följaktligen ska det av folkhälsoskäl vara förbjudet att från tredjeländer importera livsmedel som innehåller rests substanser till följd av olaglig administrering av ämnen vars användning är förbjuden i EU.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade emot Avril DoYLES betänkande om att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel. Jag instämmer i syftet men inte i metoderna. Jag anser inte att det är en bra lösning att begränsa konsumenternas exponering för farmakologiskt verksamma ämnen avsedda att användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur och rester av dessa ämnen i animaliska livsmedel för att försöka nå det önskade målet. Jag anser att man måste ta itu med roten till problemet som faktiskt är något annat.

– Betänkande: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jag stöder Emmanouil Angelakas betänkande eftersom det där framhålls att schablonbelopp bör användas för att samfinansiera regionala och lokala program för förnybar energi och bostäder. Dessutom välkomnar jag verkligen att medlemsstaterna fastställer kriterier och beslutar om vilka bostäder som är berättigade till bidrag i enlighet med nationell lagstiftning. Detta är ett tecken på att pengarna i varje medlemsstat kommer att användas för de bostäder där de bäst behövs.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som ändrar den Europeiska regionala utvecklingsfonden i syfte att tillåta och underlätta satsningar på energieffektivitet och förnybar energi inom bostadssektorn i alla medlemsstater. Insatserna ska vara inriktade på låginkomsthushåll, så som dessa definieras i gällande nationell lagstiftning. I Irland har jag föreslagit att momsen på sådant arbete ska sänkas från 13,5 procent till 5 procent för att försöka behålla jobben och öka efterfrågan på de här renoveringarna.

I den europeiska återhämtningsplanen prioriteras områden som Lissabonstrategin och energi (med särskild betoning på energieffektivitet i byggnader). Därför uppmanas medlemsstaterna att omprogrammera sina åtgärdsprogram för strukturfonderna så att mer satsas på investeringar i energieffektivitet, vilket inkluderar var de finansierar offentligt subventionerade bostäder.

Enligt det gällande regelverket stödde Europeiska regionala utvecklingsfonden satsningar inom bostadssektorn, bland annat energieffektivitet, men dessa var förbehållna medlemsstater som anslutit sig till EU från och med den 1 maj 2004. Ändringen av regelverket syftar till att tillåta och utöka denna möjlighet som är inriktad på låginkomsthushåll i alla medlemsstater.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Föredragandens lovsång till EU:s sammanhållningspolitik tycks inte veta några gränser. Detta trots att denna politik är ett skrämmande exempel på vad ökad centralstyrning innebär.

Bristande kontroll och otillfredsställande uppföljning av de medel som varje år beviljas inom ramen för EU:s fondprojekt, leder till att betydande penningbelopp hamnar i fel fickor. Detta är nu allmänt känt. Så sent som i november 2008 kunde Europeiska revisionsrätten konstatera att 11 procent av de 42 miljarder euro som 2007 godkändes inom ramen för EU:s sammanhållningspolitik aldrig borde ha betalats ut.

Detta omnämns emellertid inte i betänkandet. Det är beklagligt, men knappast förvånande. Vi har naturligtvis röstat nej till betänkandet.

Sérgio Marques (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den ekonomiska och finansiella kris som Europa upplever måste betraktas som en möjlighet att anta åtgärder som inte bara hjälper medlemsstaterna att återhämta sig utan även ökar människors medvetande om ett mer hållbart förhållningssätt.

Möjligheten att förbättra energieffektiviteten i bostäder genom anslag på upp till 4 procent av Europeiska regionala utvecklingsfonden till varje medlemsstat innebär i sig dubbla fördelar. Å ena sidan att familjernas fasta energikostnader minskar, och å andra sidan att den nationella förbrukningen minskar. Därmed bidrar det till energisäkerheten och till en minskning av importen av fossila bränslen och utsläppen av växthusgaser.

Jag välkomnar betänkandet och hoppas att medlemsstaterna kommer att kunna integrera denna finansiering i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet och använda den på ett ansvarsfullt och pragmatiskt sätt.

Jag hoppas framför allt att de små öregionerna ska gynnas, med tanke på att dessa områden har färre möjligheter att generera energi, och att det därför krävs att alla använder energin på ett ansvarsfullt sätt. Investeringar i energieffektivitet är ett av de allra viktigaste verktygen i detta hänseende och måste vara en prioritering för medlemsstaternas regeringar.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Emmanouil Angelakas betänkande om Europeiska regionala utvecklingsfonden när det gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder. Jag delar föredragandens uppfattning att de finansiella instrument som finns tillgängliga för Europeiska unionen bör ändras så skyndsamt och effektivt som möjligt för att kunna ta itu med de utmaningar som är kopplade till den aktuella ekonomiska krisen. Som betydelsefull internationell aktör kan Europeiska unionen inte tillåta sig själv att ligga steget efter på området energieffektivitet och förnybar energi i bostäder. Därför är det nödvändigt att alla medlemsstater och alla regioner i unionen, inte bara de i de nya medlemsstaterna, ges förutsättningar att göra investeringar och genomföra projekt på dessa områden. Detta kommer även att resultera i tydliga fördelar när det gäller att skapa sysselsättning, vilket är avgörande i den ytterst allvarliga ekonomiska situation vi befinner oss i.

– Betänkande: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jag är positiv till en gemensam visumpolitik som innebär att lagligt resande underlättas och att åtgärder som syftar till att underlätta förfarandet med att lämna in och behandla visumansökningar (sänkta kostnader, förenklat förfarande för utfärdande, användning av multipelvisum för flera inresor samt längre giltighetstid) genomförs.

Det är också mycket angeläget att ta itu med olaglig invandring genom ytterligare harmonisering av nationell lagstiftning och hanteringsförfaranden vid lokala konsulära beskickningar.

Jag instämmer i att det finns ett akut behov av att göra den gemensamma visumpolitiken mer konsekvent, framför allt genom införlivande i en enda viseringskodex av alla bestämmelser som reglerar utfärdande av visum och beslut om avslag på visumansökningar samt om förlängning, upphävande, återkallande och förkortande av giltighetstiden för utfärdade visum.

Jag gratulerar föredraganden Henrik Lax till den utmärkta kompromiss han lyckats nå, men beklagar att den bristfälliga kompromissen i betänkandet om gemensamma konsulära anvisningar (som måste införas i detta

förslag) kommer att bli till nackdel för förfarandet. Ett exempel på detta är undantaget från och minskningen av visumkostnader för barn, som det nåddes en överenskommelse om i parlamentet, men som inte kommer att leda till de förväntade effekterna på grund av att ytterligare avgifter tillkommer när tjänsten tillhandahålls av externa företag.

Av alla dessa skäl, som fick mig att rösta emot det betänkandet, kan jag inte fullt ut stödja detta betänkande, och jag har därför avstått från att rösta.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Det är talande när målet att öka harmonisering av nationella bestämmelser och förfaranden i fråga om visum är olaglig invandring. Tidigare visumskandaler visar naturligtvis vilken avspänd strategi vissa stater tillämpar när det gäller att utfärda visum. De fall jag hänvisar till har inte utretts tillräckligt ingående och tillräckliga förändringar har därför inte kunnat genomföras.

De senaste decenniernas masslegaliseringar väcker även tvivel om huruvida det är förnuftigt att fortsätta med harmoniseringen. Såvida inte alla medlemsstater är för stränga viseringsbestämmelser och en hård invandringspolitik i syfte att nå nollinvandring kan resultatet endast bli minsta gemensamma nämnare. För att förhindra en massinvandring via bakdörren röstade jag emot Henrik Lax betänkande.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Kommissionens förslag till förordning om en gemenskapskodex om viseringar är en av EU:s åtgärder för att intensifiera förtrycket av invandrare och skapa en "fästning Europa" för tredjelandsmedborgare och unionsmedborgare. Med viseringskodexen har EU antagit strängare regler för att bevilja visum för inresa till EU som kommer att tillämpas enhetligt för alla medlemsstater. Genom den införs biometrisk uppgifter (fingeravtryck från alla tio fingrar) i visum, även för barn som endast är 12 år gamla. Dessa uppgifter kommer tillsammans med en rad andra personuppgifter att registreras i informationssystemet för viseringar (VIS), som redan har införts av EU med målsättningen att bli den största databasen över personuppgifter – där polisregister ingår – över alla tredjelandsmedborgare. De enskilda förbättringar som betänkandet från Europaparlamentet innehåller ändrar inte grunddragen, riktningen eller den logiska grunden bakom viseringskodexen, som är ännu ett instrument för kontroll och strängare förtryck av invandrare inom ramen för EU:s generella invandringsfientliga politik som beskrivs i invandringspakten. Ännu en gång har EU visat sig vara medborgarnas, invandrarnas och flyktingarnas fiende genom att utlämna gisslan till kapitalets hänsynslösa utnyttjande.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jag röstade emot Henrik Lax betänkande om gemenskapskodexen om viseringar. Jag anser att de målsättningar som kommissionen föreslår inom ramen för Haagprogrammet, dvs. att inrätta ett system för att underlätta lagligt resande och bekämpa olaglig invandring, inte kan uppnås genom harmonisering av nationell lagstiftning och hanteringsförfaranden vid lokala konsulära beskickningar. Mycket återstår att uträtta i fråga om dialog och samarbete mellan medlemsstaterna och vi bör hellre fortsätta längs denna väg än att i en enda viseringskodex införliva alla bestämmelser som reglerar utfärdande av visum och beslut om avslag på visumansökningar samt om förlängning, upphävande, återkallande och förkortande av giltighetstiden för utfärdade visum. Europeiska unionen är långt ifrån redo och förmögen att hantera dessa bestämmelser. Därför anser jag inte att man bör godkänna och gå vidare med det föreslagna systemet.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor har utarbetat ytterligare ett förslag inom ramen för Haagprogrammet. Dess mål är att förenkla visumpolitiken genom att införa en gemenskapskodex om viseringar för att såväl underlätta förfarandet med visumansökningar som förlängning, ogiltigförklaring, återkallande och inskränkning av utfärdade visum. Denna kodex kommer att likrikta och specificera principerna för utfärdande av visum, samt för typ av visum och deras giltighetstid. Dessutom kommer man att i detalj ange de handlingar som är nödvändiga för att erhålla ett lämpligt visum.

Som en följd av harmoniseringen av EU:s viseringslag kommer man att upphäva lagstiftning som ofta hindrat förfarandet för att erhålla visum. Gemenskapskodexen kommer att underlätta rörligheten inte bara för EU-medborgare utan framför allt för medborgare i länder utanför EU. Detta kommer att underlätta rörligheten för medborgare och också för arbetstagare mellan länder både inom och utanför gemenskapen.

I samband med ovan nämnda förändring bör man ägna särskild uppmärksamhet åt den pågående utbildningen av tulltjänstemän och speciellt de som arbetar vid EU:s gränser.

EU:s visumpolitik bör återspegla de grundläggande prioriteringarna i dess utrikespolitik. Att införa en gemenskapskodex om viseringar är en bra idé och den kommer att verka för att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning, anser jag.

– Betänkande: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förordningen om ett miljömärkesprogram för gemenskapen eftersom jag anser att det är ytterst viktigt att stödja hållbar produktion och konsumtion av produkter. Miljömärket är till nytta för att styra konsumenterna mot de produkter på marknaden som rekommenderas ur ekologisk synvinkel och för att främja produktion och konsumtion av produkter som har bra miljöegenskaper.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som man fastslog i betänkandet är miljömärket en frivillig märkning vars syfte är att på Europeanivå stödja spridningen av högeffektiva produkter som har små konsekvenser för miljön under sin livslängd.

Därför har vissa ekologiska kvalitetsnormer fastställts (vi kan här kalla dem "kriterier") för var och en av ett antal specifika produktkategorier. Det finns för närvarande 26 produktkategorier, 622 licenser och över 3 000 produkter och tjänster – rengöringsmedel, papper, kläder (inbegripet skor och textilier), turism, campingprodukter etc. – som har blivit miljömärkta.

Detta märke och blomman som symboliserar märket får en dynamiserande effekt eftersom de tack vare en ständig uppdatering av miljökriterierna för de produkter som de tilldelas sporrar företagen att vidta en hel serie åtgärder för att generellt höja den ekologiska kvaliteten på produkter på marknaden.

Det förefaller emellertid som om det finns flera brister i det nuvarande systemet, om man betänker den erfarenhet som man fått under de nästan 10 år som certifieringen har förekommit, vilket pekar på ett behov av ett mer beslutsamt ingripande för att ta itu med vissa brister i systemet.

Det är i det sammanhanget som kommissionen har lagt fram ett förslag till en ny förordning som medlemsstaterna försöker förbättra.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Miljömärkningen är ytterligare en vilseledande metod för att göra reklam för produkter som är tvivelaktiga ur kvalitets- och miljösynpunkt. Dessa produkter kommer att få ett "mervärde" genom att miljömärkas och kostnaden för denna kommer att överföras till slutanvändaren och på så sätt ökar vinsten för monopolen ännu mer.

Märket är också ett sätt att koncentrera kapital och marknadsmonopol till ett fåtal multinationella företag som kommer att ha de möjligheter, den organisation och ännu viktigare de pengar som behövs för att märka sina produkter.

Vilka än säkerhetsventilerna är när det gäller att tilldela miljömärket på ett öppet, tillförlitligt och opartiskt sätt, vet alla att kapitalet och storfinansen alltid hittar sätt att kringgå dem för att öka vinsterna, vilket har visat sig i en lång rad av livsmedelsskandaler och i de "giftiga" alster som kapitalistkrisen skapat.

EU kan inte garantera ekologiskt skydd eftersom det uppvaktar och tjänar kapitalet som nu förstör miljön genom att oansvarigt utnyttja naturtillgångar och mänskliga resurser och använda sig av modern teknik med samma inriktning. De som är ansvariga för att förstöra miljön kan inte samtidigt utses till att skydda den.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Salvatore Tatarellas betänkande om ett miljömärkesprogram för gemenskapen. Jag anser att detta förslag stämmer perfekt med EU:s handlingsplan för en hållbar produktion och konsumtion och följdaktligen med det allmänna syftet att utveckla ett frivilligt, integrerat system som stimulerar företag att förbättra sina produkter i syfte att förbättra produktkvaliteten, inte bara i fråga om kosthåll och konsumentskydd utan också i fråga om miljön genom att nå högre standard på energieffektivitet och miljövänlighet. Jag gratulerar därför föredraganden till det utmärkte arbete han utfört i ett sammanhang som är så viktigt och nödvändigt för våra producenter, även de allra minsta, eftersom man genom att framhäva kvalitet och respekt för kosthållsprinciper och ekologiska principer hjälper dem att utmärka sig och hålla sig flytande på en marknad som blir alltmer global och konkurrenspräglad.

– Betänkande: Linda McAvan (A6-0084/2009)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain och Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Europaparlamentet lever som man lär när det gäller miljövänligt agerande! Vi har frivilligt åtagit oss att förbättra vårt miljöresultat i vardagen. I februari 2007 bad jag personligen talmannen att införa Emas i parlamentet. I dag har vi röstat för Emas-programmet, vilket kräver att företag i hela EU gör samma sak.

Genom att minska vår miljöbelastning på olika sätt, t.ex. genom att släcka ljuset, smart mätning, sensorbelysning och minskad pappersförbrukning arbetar Europaparlamentet på att bli miljövänligt. Efter en granskning av parlamentet har vi fått en Emas-logotyp.

Ett ja i dag för förlängningen av Emas innebär ett ja till ökad miljömedvetenhet i medlemsstaterna. Den här planen syftar till att identifiera och belöna proaktiva organisationer som går längre än miljölagstiftningen kräver och som ständigt förbättrar sitt samspel med miljön. Nu är det viktigt att etablera ett harmoniserat system inom hela EU med en enda uppsättning regler: se till att den här planen är användbar och omfattar inte bara byggnader, utan också medlemsstaterna. Av de här skälen är det mycket viktigt att rösta ja till den här lagstiftningen.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas), eftersom det hjälper organisationer att fastställa, övervaka och mäta sin påverkan på miljön och att informera om detta.

Emas infördes för första gången 1995 och utsträcktes 2001 till organisationer inom både den offentliga och den privata sektorn. Denna nya översyn är ett lämpligt tillfälle att göra systemet mer attraktivt och enklare för små och medelstora företag och är också ett försök att garantera att Emas uppnår samma deltagande som ISO 14001 för närvarande har (som är det ledande miljöledningssystemet i Europa).

Det är också viktigt att notera att erkännandet av Emas som en referenspunkt för miljöledningssystemen ligger i linje med EU:s mål att bekämpa klimatförändringen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag gratulerar Linda McAvan till hennes utmärkta arbete och förklarar mitt stöd för hennes betänkande om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) genom att rösta för detta. Syftet att förbättra organisationernas långsiktiga miljöarbete är verkligen förträffligt, liksom också alla de små och medelstora medel som man avser ska åstadkomma detta. Jag ansluter mig också till föredraganden när det gäller att välkomna de förändringar som kommissionen föreslagit, särskilt den som rör den planerade minskningen av avgifter och rapporteringstillfällen för små och medelstora företag, för vilka ett deltagande i detta system skulle vara mer betungande men inte mindre viktigt. Jag anser att vi också bör stödja anpassningen av Emas bestämmelser till de bestämmelser som finns i ISO 14001, vilket skulle göra övergången från ett system till ett annat lättare och verka för en förenkling av språket, vilket skulle kunna vara mycket bra, särskilt för små organisationer.

– Betänkande: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis och Holger Krahmer (ALDE), skriftlig. – (DE) Den rättsliga grund som valts, artikel 13.1 i EG-fördraget, är inte tillämplig med tanke på att subsidiaritetsprincipen inte har beaktats, enligt de tyska Fridemokraternas (FDP) åsikt. Det ligger inte inom EU-lagstiftarens ansvarsområde att fastställa förordningarna i fråga och på det sättet allvarligt inkräkta på medlemsstaternas självbestämmande.

Att bekämpa diskriminering av alla slag och göra det möjligt för funktionshindrade att delta i det offentliga livet är viktiga uppgifter. Att föreslå att man ska utsträcka antidiskrimineringsbestämmelserna till praktiskt taget alla områden i livet är emellertid att ha dåligt grepp om verkligheten. Omvänd bevisbörda enligt direktivet kommer att innebära att det är möjligt att väcka talan vid domstol på grundval av anklagelser som inte stöds av tillräckliga bevis. De som berörs skulle sedan behöva betala skadestånd även om de i själva verket inte har begått några diskrimineringshandlingar men inte kan bevisa sin oskuld. Om man definierar denna omvända bevisbörda på ett så generaliserande sätt blir den därför diskutabel eftersom den är oförenlig med ett agerande enligt rättsstatsprinciperna. Den kommer att skapa osäkerhet och inbjuda till missbruk. Det kan inte vara meningen med en progressiv antidiskrimineringspolitik.

Vad man också måste överväga är att kommissionen för närvarande riktar överträdelseförfaranden mot flera medlemsstater för att de brustit i att införliva de befintliga EU-direktiven om antidiskrimineringspolitiken. Det finns emellertid än så länge ingen översikt över de förordningar som har införlivats så att det blir möjligt att avgöra behovet av nya förordningar, vilket man har krävt. Tyskland i synnerhet har redan gått långt utöver tidigare bestämmelser från Bryssel. Vi röstade därför mot detta betänkande.

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger kan instämma i en stor del av det här betänkandet och vi avskyr diskriminering i alla dess former och stöder helhjärtat att man erbjuder lika möjligheter för människor, oavsett funktionshinder, ras, religion eller sexuell läggning. Vi har dock starka farhågor när det gäller frågan om att överföra bevisbördan från den klagande till den svarande. Brittiska konservativa anser att i diskrimineringsfall som är *prima facie* och i enlighet med den

brittiska lagstiftningen måste det fortsatt åligga den käre att lägga fram bindande bevis för sådana fall av diskriminering. Därför har vi beslutat att lägga ned våra röster i omröstningen om det här betänkandet.

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Jag röstade eftertryckligen mot detta betänkande. Självfallet motsätter vi oss alla att människor diskrimineras på grund av funktionshinder, sexuell läggning eller liknande. Frågan är bara om EU bör blanda sig i detta. Jag anser inte det. Åtgärder för att ta itu med diskriminering bör förbli medlemsstaternas exklusiva befogenhet. Följaktligen röstade jag för ändringsförslag 81 som konstaterar att ifrågasättande förslag till direktiv allvarligt urholkar subsidiaritetsprincipen. Alldeles bortsett från detta innehåller detta betänkande många rekommendationer som strider mot den elementära demokratiska principen och rättsstatsprincipen. För att bara ge ett enda exempel tillåter detta betänkande uttryckligen diskriminering på grundval av politisk övertygelse samtidigt som det uppmanar folk att inte diskriminera någon på grundval av religiös övertygelse.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jag har röstat mot detta betänkande, vilket är ett av många som är genomsyrade av politisk korrekthet, om så bara eftersom detta förslag överträder EU:s subsidiaritetsprincip och medför en enorm administrativ börda. Självfallet är även jag motståndare till alla former av diskriminering på grund av funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Detta betänkande innehåller emellertid många rekommendationer som strider mot en rättsstats allra mest elementära principer. Ja, diskriminering är helt plötsligt tillåten när det rör sig om diskriminering på grund av politisk inriktning. Då kan jämlikhetsprincipen lika gärna förkastas helt. Det är absurt.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Detta betänkande syftar till att skydda dem som är orättfärdigt marginaliserade och se till att de har lämpliga och tillräckliga medel för att lösa sin situation. Jag var glad att kunna ställa mig bakom betänkandet. Det har brett stöd från sociala plattformar och från civilsamhället. Jag är nöjd med att det inte ingriper i medlemsstaternas ansvarsområden när det gäller följande:

- utbildning
- tillgång till religiösa institutioner
- frågor som rör civilstånd eller familjerättslig ställning
- relationen mellan kyrka och stat
- staten och dess institutioners sekulära natur
- religiösa organisationers ställning och
- användning av religiösa symboler i skolan.

Irland hade fram tills helt nyligen ett mycket aktivt organ, National Consultative Committee on Racism and Interculturalism (NCCRI), och en välfinansierad myndighet som arbetade med likabehandling. Trots att dessa organs uppdrag är viktiga, inte minst att kontrollera att lagstiftningen behandlar alla lika, har de upphört att existera på grund av de drastiska nedskärningarna av finansieringen. Det är viktigt att vi fortsätter att stödja dessa grupper och deras arbete.

Kathalijne Maria Buitenwegs betänkande avgränsar tydligt vissa områden som fortsatt bör ingå i varje medlemsstats ansvarsområde, men framsteg på europeisk nivå är viktigt för att uppnå ett socialt och mer rättvist Europa.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om "likabehandling av personer", vilket innehåller flera ändringsförslag till kommissionens förslag och förstärker skyddet för medborgarna, även för funktionshindrade som utsätts för diskriminering.

Enligt uppgifter från Eurobarometern från 2008, hävdade 15 procent av Europas medborgare att de hade drabbats av diskriminering under föregående år. Detta är oacceptabelt och därför välkomnar jag parlamentets antagande av denna text, trots att högern obegripligt nog röstade mot.

Jag anser att det är absolut nödvändigt att lagstiftningen förbjuder direkt eller indirekt diskriminering, multipel diskriminering och diskriminering på grund av närstående baserat på kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller tro, funktionshinder, ålder, sexuell läggning, samt kön på en rad områden som socialt skydd, utbildning, tillgång till och leverans av varor och tjänster, som t.ex. bostad, transport, telekommunikation och hälso- och sjukvård.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Parlamentet har spelat en viktig roll för att främja likabehandling av människor inom EU utifrån kön, ras, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder och sexuell läggning.

Jag välkomnar därför det här betänkandet, som manar till att ytterligare stärka bestämmelserna som framtvingar en sådan jämlikhet.

Min enda invändning gäller ändringsförslag 39, som delvis förordar att man inte får göra avkall på yttrandefriheten, ens när det handlar om trakasserier. Vi har begränsningar i yttrandefriheten som omfattas av lagstiftningen om ärekränkning och förtal. På samma sätt kan man inte ostraffat utlösa brandlarmet på en biograf. Mot denna bakgrund måste jag rösta emot just det här ändringsförslaget med tanke på det hot det skulle innebära för olika minoriteter.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Att försvara rättigheterna för och skydda diskriminerade personer måste prioriteras av EU, men detta kan bara vara effektivt och till nytta om man kan garantera rättssäkerheten för de personer som är inblandade medan man samtidigt undviker en oproportionerlig börda för de finansiella aktörer som man riktar sig mot.

På detta känsliga område måste man skärpa uppmärksamheten när det gäller att respektera uppdelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna och att se till att parlamentet strikt följer vad den rättsliga grunden tillåter.

Även om den text som antagits i dag är tillfredsställande i vissa avseenden, särskilt när det gäller kampen mot diskriminering av funktionshindrade, gör de vaga begrepp som den innehåller, den rättsosäkerhet som den bibehåller och de överflödiga krav som den inför att den blir rättsligt oanvändbar och därför ineffektiv i sin tillämpning.

Eftersom jag anser att överdriven reglering inte kan vara en lösning försvarade jag ändringsförslaget att förkasta kommissionens förslag, eftersom befintliga texter om denna fråga inte har tillämpats i flera medlemsstater som är föremål för överträdelseförfaranden.

Under dessa omständigheter och eftersom jag stöder målet för detta direktiv men inte är helt nöjd med det, föredrog jag att avstå från slutomröstningen.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Jag kommer att rösta för det här betänkandet, framför allt för att det på ett mycket kraftfullt och konkret sätt främjar principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, ålder eller sexuell läggning. Min delegation anser dock att hänsyn måste tas till nationella förhållanden och nationella problem i de olika medlemsstaterna (ändringsförslag 28) innan ändringsförslaget genomförs. Vi måste också se till att den antagna lagstiftningen inte leder till en märklig situation där man istället för att garantera yttrandefriheten begränsar den.

Françoise Grossetête (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag har alltid haft en positiv syn på en beslutsam, effektiv kamp mot alla former av diskriminering och mot homofobi i enlighet med EU:s grundläggande värden.

Att försvara rättigheterna för och skydda diskriminerade personer måste prioriteras av EU, men detta kan bara vara effektivt och till nytta om man kan garantera rättssäkerheten för de personer som är inblandade medan man samtidigt undviker en oproportionerlig börda för de finansiella aktörer som man riktar sig mot.

På detta känsliga område måste man skärpa uppmärksamheten när det gäller att respektera uppdelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna och att se till att parlamentet strikt följer vad den rättsliga grunden på Europainivå tillåter.

Även om den text som antagits i dag är tillfredsställande i vissa avseenden, särskilt när det gäller kampen mot diskriminering av funktionshindrade, gör de vaga begrepp som den innehåller, den rättsosäkerhet som den bibehåller och de överflödiga krav som den inför att den blir rättsligt oanvändbar och därför ineffektiv i sin tillämpning.

Eftersom jag anser att överdriven reglering inte kan vara en lösning försvarade jag ändringsförslaget att förkasta kommissionens förslag, eftersom befintliga texter om denna fråga inte har tillämpats i flera medlemsstater som är föremål för överträdelseförfaranden. Under dessa omständigheter, och även om jag stöder målet för detta direktiv, har jag beslutat att avstå från slutomröstningen om denna text.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag gratulerar min kollega Kathalijne Maria Buitenweg till att ha fått stöd för betänkandet från en majoritet i parlamentet. Det finns inte plats för diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i det europeiska samhället. Det är

rätt att det juridiska skyddet utsträcks till att omfatta mer än arbetsmarknaden och förslaget till direktiv kommer att bli ett värdefullt verktyg i kampen mot intolerans.

Carl Lang och Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Sedan år 2000 har EU ständigt verkat för jämlikhet och detta alltmer i ordets allra vidaste mening: jämlikhet mellan män och kvinnor, mellan medborgare och utlänningar, mellan sjuka och friska, mellan katoliker, muslimer, buddister och andra religioner, jämlikhet för tillträde till utbildning och hälso- och sjukvård, jämlikhet för vars och ens sexuella läggning och så vidare. Kort sagt är listan uppenbarligen inte fullständig och de EU-direktiv som för närvarande utarbetas rör lika tillträde till sociala tjänster och bostäder.

Här kommer nu ett nytt direktiv som under sken av legitim kamp mot diskriminering av funktionshindrade är avsett att reglera eller snarare klavbinda nästan varje område där valfrihet, enligt avtal eller på annat sätt, fortfarande existerar.

Fallgroparna i ett sådant tvångssystem är oräkneliga. I själva verket kommer dessa nya EU-åtgärder inte bara att öka EU:s administrativa börda utan också att utgöra ett verkligt hot mot andra grundläggande fri- och rättigheter, däribland särskilt religionsfrihet, föreningsfrihet, samt yttrande- och tryckfrihet.

I jämlikhetens namn uppträder här censorerna och diktatorerna.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Det är med stort beklagande som jag har beslutat avstå från att rösta om Kathalijne Maria Buitenwegs betänkande om likabehandling.

Principen om likabehandling av personer oavsett politisk eller religiös uppfattning, ålder, kön, sexuell läggning eller funktionshinder är en av de grundläggande principerna i EU. Vardagslivets verklighet visar att mycket återstår att göra i medlemsstaterna. De kränkande kommentarerna om äldre som fortsätter med oförminskad styrka är ett talande exempel på detta.

Jag kan emellertid inte skriva under på de metoder och alternativ som beskrivs i detta betänkande. Jag fruktar starkt att de goda avsikterna kommer att resultera i oändliga rättstvister och administrativa överdrifter som går stick i stäv med det önskade målet.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan tycker att EU är en värderingsunion och därför är jag en stark förespråkare för ett brett direktiv mot diskriminering. Jag anser det vara en självklarhet för en fungerande inre marknad och för respekten av okränkbara mänskliga rättigheter. Det är mycket viktigt för mig att ingen diskrimineras p.g.a. funktionsnedsättning.

Att jag stöder ändringsförslag 87 beror på att jag anser att skattebetalare i varje land ska se till att funktionshindrade har sådan ekonomi att de räknas som fullvärdiga låntagare på kreditmarknaden. Jag har även röstat ja till betänkandet i dess helhet.

Maria Martens (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Eftersom nederländska Kristdemokraterna (CDA) alltid har argumenterat starkt för regler som garanterar likabehandling av personer oavsett religion, tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning är vi för andemeningen i detta direktiv.

Lagstiftningen på detta område måste emellertid vara väl genomtänkt. Nederländska Kristdemokraterna anser att många av legaldefinitionerna i texten är ytterst tvetydiga och experter, i likhet med många andra, anser att texten kommer att leda till alla slags rättsliga åtgärder.

Nederländska Kristdemokraterna motsätter sig omvänd bevisbörda. För oss är någon oskyldig tills motsatsen har bevisats. Nederländska Kristdemokraterna kan inte ansluta sig till förslaget att det ankommer på dem som anklagelserna riktas mot att bevisa sin oskuld.

Dessutom beklagar vi att Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet och Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, som uppenbarligen känner sig pressade av valet, har tillfört ännu mer obalans till texten genom att införa ett flertal nya element och genom delade omröstningar. Av detta skäl kunde inte nederländska Kristdemokraterna stödja detta betänkande.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Detta är ett viktigt betänkande med viktiga konsekvenser för EU-medborgarna.

Det är svårt att argumentera emot principen om likabehandling, ändå har det här betänkandet visat sig vara oerhört omtvistat i parlamentet, inte bara mellan utan också inom de politiska grupperna.

Jag röstade emot ändringsförslag 81 för att helt avvisa det här betänkandet. Jag har haft möten med och utsatts för påtryckningar från flera intressegrupper för funktionshindrade som ville att man skulle ta hänsyn till deras synpunkter. Framför allt European Disability Forum hävdar med enfaset att vi behöver EU-lagstiftning för att skydda funktionshindrade mot diskriminering.

I rådet har även många medlemsstater uttryckt oro över förslaget. Denna oro sträcker sig från den juridiska bas som ska användas, förslaget omfattning till oro för att det kan inkräkta på områden som är nationella ansvarsområden, t.ex. utbildning, socialförsäkring och sjukvård.

Vi måste också tydliggöra att adoption och reproduktiva rättigheter (vilket inkluderar assisterad befruktning) inte omfattas av detta direktiv.

Jag röstade emot ändringsförslag 28 för att säkra hänvisningen till nationell lagstiftning om familj och familjerättslig ställning, vilket inkluderar reproduktiva rättigheter. Det här ändringsförslaget avvisades av parlamentet och jag lade därför ned min röst i slutomröstningen.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) I dag har jag tillsammans med den EU-skeptiska delen av min grupp röstat för Kathalijne Maria Buitenwegs betänkande om likabehandling. Vi är helt överens om innehållet i hennes förslag och beklagar därför de många nej-rösterna från ledamöter som i själva verket vill se mer av Europa. Det var olyckligt att andra partier före valet antydde att vårt beslut att rösta ja kanske inte låg helt i vår linje.

I EU-medlemsstaternas nationella parlament och regeringar är frågan om huruvida EU ska påföras ännu fler befogenheter något som ofta tas upp. Ökningen av befogenheter sker ofta på bekostnad av beslutsfattande på en lägre nivå där de som berörs garanteras maximalt inflytande. I sådana fall protesterar mitt parti, nederländska Socialdemokraterna. I parlamentet betonar man emellertid mer hur EU sköter sina befogenheter, eller med andra ord på innehållet. Vi röstar alltid för vad vi anser vara en förbättring och mot vad vi anser vara en försämring. Att vi gör så innebär inte att vi inte skulle föredra att överlämna sådana områden till rådet som har noterat ett europeiskt genomsnitt som är sämre än det som vi sedan dess nått i Nederländerna och i ett antal andra medlemsstater.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Likabehandling av personer oavsett religion, tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning är en princip som sträcker sig långt utanför gemenskapsrätten: det är en människas omistliga rättighet. Jag tvingades därför rösta mot Kathalijne Maria Buitenwegs betänkande om förslaget till rådets direktiv. Jag anser att det enda syftet med detta direktiv är att kontrollera de aspekter där EU redan borde vara mycket aktivt och engagerat.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Kathalijne Maria Buitenwegs betänkande om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Jag anser att det är oerhört upprörande att det i Europaparlamentet i dag fortfarande finns olika uppfattningar om något så självklart som likabehandling av personer. Det faktum att 226 parlamentsledamöter röstade emot det här betänkandet var en negativ överraskning och ett tydligt varningstecken som inte får ignoreras.

Tolerans är en av hörnstenarna inom EU och att bekämpa alla typer av diskriminering måste vara vår främsta prioritet. EU:s motto "förening i mångfald" handlar inte bara om de olika nationaliteterna inom EU, utan först och främst om EU:s medborgare med deras individuella skillnader. Alla EU-medborgare är jämlika och måste behandlas så. Bara då kan EU leva upp till sitt motto.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Att försvara rättigheterna för och skydda diskriminerade personer måste prioriteras av EU, men detta kan bara vara effektivt och till nytta om man kan garantera rättssäkerheten för de personer som är involverade medan man samtidigt undviker en oproportionerlig börda för de finansiella aktörer som man riktar sig mot.

På detta område måste man skärpa uppmärksamheten när det gäller att respektera uppdelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna och att se till att parlamentet strikt följer vad den rättsliga grunden tillåter.

Den text som antagits i dag är tillfredsställande i vissa avseenden, särskilt när det gäller kampen mot diskriminering av funktionshindrade, men de vaga begrepp som den innehåller, den rättsosäkerhet som den bibehåller och de överflödiga krav som den inför gör att den blir rättsligt oanvändbar och därför ineffektiv i sin tillämpning.

Eftersom överdriven reglering inte kan vara en lösning har delegationen försvarat det ändringsförslag som förkastade kommissionens förslag, eftersom befintliga texter om denna fråga ännu inte har tillämpats i flera medlemsstater som är föremål för överträdelseförfaranden.

Den franska delegationen stöder målet för detta direktiv men inte är helt nöjd och föredrog faktiskt att avstå från slutomröstningen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Diskriminering är ett problem som i dessa dagar av europeisk likriktning är ett ytterst relevant ämne, som vi inte får negligera under några omständigheter. Trots att vi redan har diskuterat ämnet många gånger förblir resultaten otillfredsställande.

De olika formerna av diskriminering är ett stort problem. Diskriminering på grund av etniskt ursprung eller ras är förbjudet både på arbetsmarknaden och utanför den. Ojämlig behandling på grund av religion, världsåskådning, funktionshinder, ålder och sexuell läggning är för närvarande bara förbjuden på arbetsplatsen.

Jag anser att vi bör ägna uppmärksamhet åt att bekämpa diskriminering inte bara på yrkesområdet utan också utanför det. Diskriminering borde definieras på samma sätt oavsett vilket slags diskriminering det rör sig om.

Att förhindra ojämlik behandling är en högst betydande fråga men vi får inte glömma de personer som drabbas av diskriminering. Vi måste se till att de har möjlighet att utöva sina rättigheter och vi måste verka för konsekvent bestraffning av personer som diskriminerar andra.

Diskriminering är ett mycket viktigt ämne både i samband med medborgarnas privata liv och med den europeiska integrationsprocessen. Jag håller helt med föredraganden, Katharijne Maria Buitenweg, och jag tackar henne för ett utmärkt och innehållsrikt betänkande.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Som advokat kan jag omöjligen acceptera införandet av en omvänd bevisbörda på europeisk nivå, som det föreslås i det nya antidiskrimineringsdirektivet. När allt kommer omkring är det näst intill omöjligt att bevisa att något inte är fallet och mycket lättare att bevisa att något faktiskt är fallet.

Det är emellertid nödvändigt för EU att garantera att dess utmärkta ledande principer och värden, som har fastställts i EU-fördraget, också upplevs av medborgarna i praktiken. Horisontell lagstiftning på området välkomnas. Därför har jag röstat för Buitenwegbetänkandet som helhet.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag röstade med PPE-DE mot antidiskrimineringsdirektivet eftersom det skulle få en negativ inverkan på EU-medborgarna. Majoriteten på vänstersidan har i dag visat att europeiska institutioner inte vill minska administrationen som finansieras av skattebetalarnas pengar. Denna resolution ger bevis för att EU vill reglera alla områden av människors liv i medlemsstaterna. Det är ett dåligt tecken.

Denna resolution har emellertid ingen inverkan på lagstiftningsprocessen. Det kommer an på rådet att nå ett enhälligt beslut.

Jag är motståndare till varje form av diskriminering. Ursprungligen skulle direktivet behandla diskriminering av personer med fysiska funktionshinder och äldre. Jag har också alltid varit engagerad av att skydda dessa personer. Men detta direktiv saknar tydlighet och enligt min åsikt kommer det därför inte att hjälpa människor.

Intresseorganisationen utmanade ödet när den till verklig diskriminering räknade sexuell läggning och religion och tro. Dessa former av diskriminering har aldrig definierats i några EU-dokument. Följderna kan bli dramatiska.

Ingen kan exakt definiera sexuell läggning eller diskriminering på grund av sexuell läggning. Detta innebär en potentiell fara för tolkningen av direktivet. Icke-diskriminering på grund av "tro" är också problematisk. Sekter eller politiska extremister kan utnyttja detta direktiv och massmedierna kommer inte att kunna avvisa dem. Kyrkliga skolor kommer inte att kunna välja lärare på grundval av deras religion. Försäkringsbolag kommer inte att kunna ta hänsyn till information för att bedöma försäkringsrisker. Försäkringspremier kommer att bli dyrare.

Dessutom finns det några direktiv och internationella dokument som skyddar äldre och fysiskt funktionshindrade och dessa har inte tillämpats av medlemsstaterna.

– Förslag till resolution: B6-0177/2009 (Dialog mellan EU och Vitryssland)

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Denna resolution är ganska ofördelaktig och vi borde vara tacksamma för att den gör den politiska dialogen direkt beroende av framstegen när det gäller mänskliga rättigheter och nationell frihet. På detta område lämnar regimen fortfarande en hel del att önska, särskilt när det gäller yttrandefrihet och åsiktsfrihet, tryckfrihet och frihet för den demokratiska oppositionen och medierna.

Det finns emellertid alltför många bevis för att regimen nya medgivanden bara är en del av en kosmetisk operation som iscensatts av president-diktatorn Lukashenko för yttrevärldens skull. Det är alldeles för tidigt att inleda någon slags normal dialog med Vitryssland.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Detta är bara ännu en i raden av resolutioner som bygger på en starkt intervenerande och stigmatiserad syn på Vitryssland och där det uttalade syftet är att lägga sig i landets interna angelägenheter.

Om ni försöker se vad som döljer sig bakom det mystifierande och onyanserade språkbruket finns det ett klart uttalat syfte: EU godtar inte utropandet av Vitrysslands självständighet och dess definition av en självständig politik, som inte överensstämmer med EU:s/NATO:s/USA:s intressen, och man försöker komma runt detta.

Därför tar EU till utpressning och inför sanktioner, som man säger kan hävas om landet vidtar de åtgärder som krävs, till exempel: "Vitrysslands demokratiska opposition och civilsamhälle måste involveras i dialogen mellan EU och Vitryssland", "...till fullo och effektivt utnyttja möjligheterna att stödja civilsamhället och den demokratiska utvecklingen i Vitryssland via det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, EIDHR..." eller "...ekonomiskt stöd till den oberoende vitryska TV-kanalen Belsat".

Skulle något EU-land ställa upp på sådana villkor? Hyckleriet i den här strategin är uppenbar, särskilt när den "europeiska familjen" med så kallat demokratiska nationer inte kommer med ett enda fördömande ord när det gäller den israeliska arméns verkliga massaker på det palestinska folket på Gazaremsan eller CIA:s brottsliga flygturer, där EU för den delen medverkade.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Mina damer och herrar! Jag röstade för att resolutionen om utvärderingen av dialogen mellan EU och Vitryssland skulle antas. Det gläder mig att det i resolutionen inte bara talas om en allmän utvärdering av den politiska situationen, utan också om vilka specifika förväntningar man har på de vitryska myndigheterna. Dialog är självklart inget självändamål. Dialogen bör leda till en förbättring av situationen just i de situationer som av olika anledningar behöver förbättras. Det finns ingen som inbillar sig att situationen i Vitryssland är idealisk.

Därför förväntar vi oss en översyn av de beslut som har tagits i fråga om inkallelsen till militärtjänst för de unga aktivisterna Franak Viačorka, Ivan Šyla och Zmiter Fedaruk. De får inte hållas som "gisslan" av myndigheterna. Franak Viačorka är son till en välkänd oppositionell aktivist. Militärtjänst får inte användas som ett politiskt instrument. Vi uppmanar också myndigheterna att erkänna den polska föreningen i Vitryssland och dess ordförande Angelika Borys, som valdes den 15 mars 2009. Vi skulle vilja se att de vitryska myndigheterna begär en omprövning av domarna mot elva personer som deltog i en demonstration i januari 2008.

Detta är mycket konkreta exempel på hur de vitryska myndigheterna kan visa sin goda vilja och önskan att föra en verklig dialog. Jag hoppas att Vitryssland kommer att ta den här chansen. Det skulle gynna såväl Vitryssland och vitryssarna som Europeiska unionen och förbindelserna mellan Vitryssland och Europa. Tack ska ni ha.

– Förslag till resolution: RC-B6-0165/2009 (Det europeiska samvetet och totalitära diktaturer)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Om vi ska skapa Europas framtid, får vi inte tillåta att historiska fakta glöms bort eller att minnet av de tragiska ögonblicken i vår historia ignoreras. Att minnas offren för brotten mot mänskligheten bör vara en av hörnstenarna i historieundervisningen och för att forma medvetandet hos de unga i Europa. Okunnighet om historien leder inte bara till att den förvrängs, utan också till att olika, farliga former av nationalism skapas. Jag skulle också vilja att det europeiska samhället kände till mer om polska hjältar som kavallerikaptenen Witold Pilecki. Vi måste komma ihåg att förståelsen av hela Europas förflutna, inte bara de västra delarna, är nyckeln till att skapa en gemensam framtid.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jag har röstat för den här välavvägda resolutionen, som fördömer alla former av totalitarism. Nittonhundratalet var ett århundrade då vi fick uppleva de värsta massmorden i

historien. Nazityskland, Sovjetryssland, Kambodja, Kina och Rwanda påminner oss om vilken total galenskap och grymhet människor kan utsätta sina medmänniskor för när tyranniet segrar över friheten. Men jag har ett förbehåll. Jag vägrar att rangordna lidande. Varje fall av lidande är unikt och förtjänar vår respekt, oavsett om de drabbade är judar, tutsi, kulaker, ryska krigsfångar eller polska präster. Därför lade jag ner min röst vad gäller ändringsförslag 19.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för resolutionen om totalitära regimer. Jag anser att Europa inte kommer att förenas om det inte kan uppnå en samsyn på sin historia och genomföra en uppriktig och genomgripande diskussion om de brott som begicks av nazismen, stalinismen och fascist- och kommunistregimerna under förra århundradet.

Jag tycker att den europeiska integrationen har varit framgångsrik. Den har nu lett till ett EU som omfattar de länder i Central- och Östeuropa som levde under kommunistregimer från slutet av andra världskriget fram till tidigt 90-tal, och har bidragit till att säkerställa demokratin i Sydeuropa, i länder som Grekland, Spanien och Portugal, som under en lång period levde under fascistregimer.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Även om jag är för maximal objektivitet när det handlar om att analysera Europas historia och även om jag är medveten om de fruktansvärda brott som begicks av Stalins Ryssland befarar jag att den här resolutionen har inslag av historierevisionism som öppet trotsar kraven på en objektiv analys.

Jag är inte beredd att jämställa nazisternas brott, förintelsen och det folkmord som innebar att sex miljoner judar samt kommunister, fackföreningsaktivister och funktionshindrade dog med Rysslands brott under Stalin. Denna politiska relativism hotar att förminska nazistbrotten, som är unika till sin natur, och på så sätt ge intellektuellt stöd till nynazisternas och fascisternas ideologier i dag. Några av dem finns med oss här i dag.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Förslaget till resolution från de fem största grupperna innehåller många viktiga synpunkter på den europeiska historien de senaste hundra åren. Tilläggsförslagen från bland annat UEN-gruppen är också lovvärda, men av redaktionella skäl passar inte allt som föreslås in i resolutionstexten. Det finns många tragedier och enskilda personers hjältemod som skulle kunna beskrivas i en resolution om det europeiska samvetet och totalitära diktaturer. Men tyvärr finns det inte plats för allt och därför har vi tvingats att rösta nej till en del tilläggsförslag till resolutionen.

Vi har dock röstat ja till resolutionen i dess helhet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denna skamliga resolution som parlamentet har godkänt utgör ett led i de reaktionäras och revanschlystnas försök att förvränga den historiska sanningen. Det rör sig om andra världskrigets förlorare, samma personer som har gett återupprättelse åt dem som till exempel ställde sig bakom nazisternas barbari.

Målet är att framställa nyfascismen i fördelaktig dager och fördöma kommunismen. Det handlar med andra ord om att framställa tyrannen och förtryckaren i fördelaktig dager och samtidigt fördöma deras offer och de människor som de har förtryckt. Målet är att utradera den avgörande betydelse som kommunisterna och Sovjetunionen har haft för att bekämpa nazismen och fascismen, för att förbättra arbetarnas levnadsförhållanden och för att befria folken från det koloniala oket samt vilken roll som de har spelat mot exploatering och krig efter andra världskriget.

Ingen har i Portugal kämpat mer än det portugisiska kommunistpartiet för frihet, demokrati, fred, mänskliga rättigheter, för rimliga levnadsförhållanden för det portugisiska folket, för befriande av de folk som koloniserats av fascismen och för det man lyckats uppnå i Republiken Portugals konstitution, som nu är 33 år gammal.

Avsikten är i grund och botten att kriminalisera kommunisterna, deras verksamhet och ideal.

En sådan resolution är ännu allvarligare när vi nu upplever en akut kris för kapitalismen, som gör det till vår tids viktigaste uppgift att kämpa för fred, demokrati och social utveckling.

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi sörjer förstås offren för alla aggressiva och auktoritära regimer, inte bara för de grymheter som begåtts i Europa eller i t.ex. de före detta europeiska kolonierna. Vi är dock oerhört oroad för de direkta eller indirekta försöken från olika politiker och parlament att påverka den allmänna uppfattningen om historiska fakta. Den uppgiften ska överlätas åt oberoende akademisk forskning och offentlig debatt. Annars finns det en risk för att varje ny majoritet i parlamentet

kommer att försöka ändra historien genom att beskriva samhällets värsta fiender och att diskussionen om Europas historia kommer att användas i kortsiktiga kampanjsyften. Vi väljer därför att lägga ned våra röster i slutomröstningen.

Maria Eleni Koppa (PSE), skriftlig. – (EL) PASOK:s parlamentsgrupp röstade mot förslaget till resolution eftersom man här jämför nazismen med kommunismen på ett oacceptabelt sätt.

Vi fördömer såväl nazismens som stalinismens grymheter.

Vi anser att en sådan jämförelse inte bidrar till någon förståelse av vad som utmärker dessa båda totalitära regimer.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jag röstade för resolutionen om totalitära diktaturer, tvärtemot vad mitt parti rekommenderade eftersom det ansåg att resolutionen var överflödigt. Jag vill se ett tydligt avståndstagande från alla försök att uppnå politiska mål genom våld, fängslanden, hot och andra former av förtryck. Nittonhundratalet var ett århundrade då stora folkrörelser förblindades av tanken på att de stod inför något banbrytande i historien. Alla brott var tillåtna för att åstadkomma vad de ansåg vara en idealvärld och skydda den mot förändring för all framtid. För vissa innebar en sådan idealvärld jämlikhet för alla, en väl utbyggd offentlig service, att folket skulle ha kontroll över produktionsmedlen och att alla de gynnade gruppernas gamla privilegier skulle avskaffas. För andra handlade det om att upprätthålla traditioner, ojämlikhet, maktpositioner och privilegier. Jag kan identifiera mig med den första gruppen, men inte med den andra.

Våldet som de båda grupperna använde gör att de kommer att fördömas för all framtid. Ingen kommer ihåg vilka mål de strävade efter, men alla minns vilka medel de använde. Det här är en epok som definitivt måste stanna kvar i det förflutna. Även om jag inte håller med om vissa formuleringar, anser jag att detta är en viktig resolution.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Inget parlament och ingen parlamentsmajoritet med det barbariska kapitalistsystemets ombud och lakejer kan genom förtal, lögnar och falserier utradra den sociala revolutionens historia, som har nedskrivits och undertecknats av folket med deras eget blod. Ingen svart antikommunistisk front kan utradra socialismens enorma bedrifter, med dess oöverträffade landvinningar och avskaffandet av människors exploatering av andra människor.

I det gemensamma förslaget till resolution som har lagts fram av Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och Gruppen Unionen för nationernas Europa och som även har fått stöd från Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, jämföras fascism med kommunism och nazistiska fascistregimer med socialistregimer på ett obeskrivligt vulgärt sätt.

Genom en beklämmande byteshandel föreslår de här en europeisk minnesdag för förövare och offer. På så sätt frikänner de fascismen, förtalar socialismen och rentvår imperialismen från de brott som den har begått och begår än i dag. Ideologiskt sett förespråkar de kapitalismen som det enda "demokratiska systemet".

Alla politiska krafter som intar en avvaktande hållning och som därigenom ger den här mörkerpolitiken ett alibi bär också stort ansvar för denna antikommunistiska hysteri.

Det grekiska kommunistpartiet uppmanar arbetarklassen och alla framstegsvänliga personer att fördöma antikommunismen och dess förespråkare.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Nittonhundratalet präglades av de totalitära kommunist- och nazistregimernas brott som miljontals oskyldiga brutalt utsattes för. Den europeiska integrationen utgjorde ett direkt svar på kriget och den terror som de totalitära regimerna utsatte den europeiska kontinenten för.

Jag är övertygad om att Europa aldrig kommer att förenas om man inte lyckas få en samsyn på den egna historien och därför har jag röstat för resolutionen om det europeiska samvetet och totalitära diktaturer. Vi måste erkänna att kommunismen och nazismen är ett gemensamt arv och föra en initierad diskussion om alla brott som begicks av de totalitära regimerna under förra århundradet. Det är vi skyldiga de yngre generationerna som inte längre växer upp under sådana regimer och som har oroväckande ytliga och bristfälliga kunskaper om totalitarism i alla dess former, bara under de fem år som har gått sedan utvidgningen 2004. Även i dag finns det många människor som inte känner till vilka regimer som har terroriserat medborgarna i Central- och Östeuropa under 40 år och skilt dem från det demokratiska Europa med hjälp av järnridån och Berlinmuren.

Under 2009 firar vi tjugårsdagen av kommunistdiktaturernas fall i Central- och Östeuropa liksom Berlinmurens fall. Därför anser jag att alla EU:s regeringar bör ta tillfället i akt att utropa den 23 augusti till en europeisk minnesdag för stalinismens och nazismens offer.

Detta skulle vara en resolution för alla totalitära regimers offer och utgöra en klar och tydlig garanti för att detta aldrig kommer att hända igen i Europa.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag avser att rösta för förslaget till resolution om det europeiska samvetet och totalitära diktaturer.

Jag är övertygad om att Europas medvetenhet om de brott som begicks av de totalitära och icke-demokratiska regimerna måste stärkas ytterligare, för jag tror inte att vi kan konsolidera den europeiska integrationen utan att vårt historiska minne bevaras, under förutsättning att alla aspekter av Europas förflutna beaktas.

Jag stöder också förslaget att utropa en europeisk minnesdag för offren för alla totalitära och auktoritära regimer.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) För många inom EU – och för den delen i hela Europa – är konsekvenserna av totalitarism, med miljontals döda, ett viktigt historiskt faktum. Det har bidragit till att forma tänkandet hos senare generationer, men för dem som levde under perioden i fråga är det ett fruktansvärt ärr i Europas utveckling. Extremism är fortfarande ett aktuellt hot och de här extremisterna får oväntad hjälp vid valurnan – nämligen genom försoffningen. Som politiker är medvetenheten om hoten mot våra friheter och mot våra liv något vi alla måste påminna nuvarande och kommande generationer om. Därför kan jag ställa mig bakom detta förslag till en resolution.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE), skriftlig. – (EL) Vi fördömer tveklöst alla former av totalitarism och understryker samtidigt hur viktigt det är att komma ihåg det förflutna. Detta är en viktig del av vår historia.

Men vi anser att majoritetsbeslut i parlamentet inte är rätt väg att gå för att tolka historiska fakta.

Att tolka historiska fakta är historikernas uppgift och ingen annans.

Därför har vi i dag beslutat oss för att lägga ner vår röst vid dagens omröstning om det gemensamma förslaget till resolution om det europeiska samvetet och totalitära diktaturer som har lagts fram av fyra politiska grupper, däribland Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater.

Francis Wurtz (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Vid flera olika tillfällen har vi haft möjlighet att komma med synpunkter på uttalanden som rör temat "alla totalitära regimer".

Vår grupp fördömer förbehållslöst all totalitarism. Vår grupp fördömer förbehållslöst stalinismen. Samtidigt är gruppen starkt emot alla försök att bagatellisera nazismen genom att svepa in den i ett fördömande av totalitära regimer, på det sätt som nu återigen görs i den gemensamma resolution som har lagts fram för oss här.

Vår grupp vill därför inte delta i omröstningen om denna resolution.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Fördömandet av totalitära regimer som har infört nazismens eller kommunismens ideologier ska bara vara ett första steg på vägen mot ett totalt fördömande av samtliga former av intolerans, fanatism och okunskap som har undertryckt människors och länders grundläggande rättigheter och friheter och alltså gör detta. Varje ideologi som inte respekterar mänsklig värdighet och människans liv förtjänar att fördömas och är i grunden oacceptabel.

Nazism och kommunism är ideologier som i själva verket har inspirerats av äldre ideologier. Dessa utvecklades under artonhundratalet och etablerades som konstitutionella principer av dåtidens europeiska stater. Ideologier som militarismen, den chauvinistiska nationalismen, imperialismen, radikalismen och senare fascismen var inhumana och destruktiva till sin karaktär och förtjänar därför ett uttryckligt fördömande lika mycket som de ideologier som kom senare i form av kommunismen och nazismen.

Detta är något som vi måste framhålla särskilt i tider som dessa, som präglas av osäkerhet och exceptionella svårigheter. Därför får vi inte tillåta att det utvecklas nya politiska strömningar som har inspirerats av idéer som är lika omänskliga som de som låg bakom nazismen och kommunismen. Intolerans kan endast bekämpas genom att man vägrar kompromissa eller göra några undantag och vi skulle därför vilja att orden "kampen mot totalitära regimer" ändras till "kampen mot alla statliga regimer som har sett till att undertrycka mänsklig värdighet, frihet och det unika hos varje människa".

– Förslag till resolution: RC-B6-0166/2009 (Kulturens roll)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för den gemensamma resolutionen om kulturens roll för utvecklingen av europeiska regioner eftersom jag menar att EU måste ge ett starkare stöd till kulturprojekt.

Jag anser att de regionala och lokala utvecklingsstrategier som innehåller kulturella, kreativa och konstnärliga inslag spelar en viktig roll för att höja livskvaliteten i Europas regioner och städer eftersom de främjar kulturell mångfald, demokrati, engagemang och interkulturell dialog.

Genom denna resolution uppmanas kommissionen att lägga fram en grönbok om möjliga åtgärder inom samtida kulturverksamhet som syftar till att stärka utvecklingen i europeiska regioner.

Jag anser att Europas kulturliv har stor betydelse för att föra européerna närmare varandra på ett sätt som respekterar de olika kulturella och språkliga skillnaderna fullt ut. Europas kulturer är strategiska faktorer för Europas utveckling såväl på lokal, regional och nationell nivå som när det gäller EU:s institutioner.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Kulturfrågor är ett politiskt område som faller under medlemsstaternas politiska ansvar att besluta över. Denna resolution behandlar frågor som ligger utanför den Europeiska unionens kompetensområde. Vi som tar subsidiaritetsprincipen på allvar menar därför att EU-parlamentets utskott för kultur och utbildning bör läggas ned.

Vi har följaktligen röstat nej till betänkandet.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Kulturen är viktig för de europeiska regionernas hållbara utveckling och därför måste utvecklingsplanerna för samtliga regioner innehålla en kulturell dimension. En strategi som omfattar kultur, kreativitet och konst har enorm betydelse för att höja livskvaliteten för invånarna i städer och landsbygdsområden.

I ett relativt litet område som Slovakien, mitt eget land, har vi flera olika kulturregioner som har sina egna inbördes variationer. Under århundradenas lopp har kulturtraditionerna utvecklats till många olika former, typer och varianter av folklöre.

I min egen region Stará Ľubovňa i nordöstra Slovakien finns det till exempel slovakisk, tysk, rutensk, góralisk och romsk kultur. Varje år anordnar alla byarna kulturfestivaler som lockar ett stort antal besökare till vår region. Partnerskapen mellan de europeiska regionerna stärks genom mångfalden av olika dräkter, sånger och danser. Kulturprojekt växer fram genom initiativ från ideella organisationer och de förtjänar att uppmärksammas och framför allt stödjas av Europeiska kommissionen. Det är beklagligt att finansieringen till kulturprojekt dras ner varje år, vilket gör det mycket svårt för de lokala myndigheterna att bevara dessa enastående och unika kulturtraditioner.

Jag är övertygad om att kommissionen bör lägga fram grönboken om möjliga åtgärder för att stödja kulturverksamhet som syftar till att stärka den kulturella utvecklingen i europeiska regioner och jag har därför röstat för resolutionen om kulturens roll i utvecklingen av europeiska regioner.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade mot detta förslag till resolution om kulturens roll i utvecklingen av europeiska regioner.

Även om jag kan godta att de föreslagna initiativen vägleds av det utmärkta syftet att främja regional och lokal utveckling inom EU, anser jag inte att de är tillräckliga för att dessa syften säkert ska kunna uppnås. Jag är framför allt tveksam till att initiativen kommer att kunna bidra till att främja språkliga och kulturella identiteter, med tanke på att de inte backas upp av ytterligare initiativ och strategier som är mer omfattande.

– Betänkande: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ryssland är fortsatt en viktig strategisk partner för EU. Vi har gemensamma intressen som att bekämpa spridning av kärnmaterial och att bygga fred i Mellanöstern. Ryssland har också en viktig diplomatisk roll, inte bara som permanent medlem av FN:s säkerhetsråd, utan som en viktig påverkansmöjlighet på Iran. Vi behöver därför Rysslands hjälp för att övertala Iran att inte bygga kärnvapen.

Det finns dock områden i våra förbindelser med Ryssland som oroar. Även om vi delar gemensamma intressen är jag inte säker på att vi delar gemensamma värderingar. Tillståndet för demokratin och rättsstatsprincipen i Ryssland är fortfarande oroväckande. Tryckfriheten håller inte heller den standard vi förväntar oss.

Vårt partnerskap med Ryssland måste därför vara starkt och uthålligt, men det får inte vara ovillkorat. Framför allt måste Ryssland vara medvetet om att vi inte tolererar annekteringen och erkännandet av de suveräna georgiska territorierna som erövrades under kriget förra sommaren.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det finns definitivt bara en nation som aldrig finner nåd inför det här parlamentet, som annars brukar vara så snabbt med att godkänna alla ekonomiska, handels- eller samarbetsrelaterade avtal med Kuba, den kinesiska kommunistdiktaturen eller till och med premiärminister Erdogans Turkiet.

Majoriteten i det här parlamentet, som entusiastiskt välkomnade Kosovos ensidiga självständighetsförklaring, trots att landet utgjorde den serbiska nationens vagga, skördar nu de bittra frukterna av sin politik, med Abchaziens och Ossetiens Rysslandsunderstödda självständighet.

Dessutom, varför får enbart Ryssland skulden för missförståndet om säkerhetsfrågorna när NATO:s utvidgning ända fram till landets gränser helt naturligt upplevs som en provokation och ett hot av ryssarna?

Självklart finns det fortfarande svårigheter. Men till skillnad från Turkiet hör Ryssland samman med Europa, kulturellt, tankemässigt och geografiskt. Därför är det i första hand med det landet som vi ska ha privilegierade förbindelser.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I den nyligen antagna resolutionen klarläggs vilka mål och syften som majoriteten av parlamentet har för förbindelserna mellan EU och Ryssland, nämligen att de "ska grundas på principerna om avreglerade och öppna marknader och ömsesidighet för investeringsrätten mellan parterna" och därför begärs "att Rysslands regering, i utbyte mot nära och gynnsamma förbindelser, garanterar äganderätten för utländska investerare".

Avsikten är med andra ord att tvinga Ryssland att lämna ifrån sig exempelvis sina enorma naturrikedomar, särskilt naturgas och olja, att anpassa sin produktionskapacitet och göra arbetskraften tillgänglig så att den kan utnyttjas till fördel för stormakterna och storföretagen i EU, som vill få tillgång till resurser som bör tillhöra det ryska folket.

Genom resolutionen sätts allt tryck på Ryssland, men inte en enda gång nämns NATO-utvidgningen österut och Förenta staternas nya missilsystem i Europa.

Vi för vår del förkastar den här typen av förbindelse omedelbart. Vi uppmanar till upprättandet av jämbördiga förbindelser och ömsesidig respekt mellan de båda parterna, på grundval av deras folks intressen och respekten för principerna om icke-intervention, nedrustning och avspänning.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Till skillnad från Turkiet hör Ryssland till Europas geografiska, kulturella och tankemässiga sfär och utgör alltså en del av Europas civilisation. Landet bör därför vara en idealisk strategisk partner inom många områden, i synnerhet energi. Men det är också en systemation som vi bör stödja och inte hela tiden kritisera, som många rättänkande ultraeuropéer gör, särskilt i det här betänkandet, där räddningen av de rysktalande minoriteterna i Georgien beskrivs som ett "oproportionerligt motangrepp" som "innebär att man måste ifrågasätta huruvida Ryssland är redo att skapa ett gemensamt säkerhetsområde i Europa".

Ultraeuropéerna, som alltid är redo att liera sig med Förenta staterna och deras krig i Irak, har inget att lära ryssarna. Det är samma ultraeuropeiska människorättsförespråkare som inte tvekade att stödja NATO i dess avskyvärda aggressionsakt mot Serbien för tio år sedan.

Vi vill se ett nytt Europa byggas, ett fritt Europa med suveräna stater som upprättar privilegierade förbindelser med Ryssland.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade mot Janusz Onyszkiewicz's betänkande med ett förslag till Europaparlamentets rekommendation till rådet om det nya avtalet mellan EU och Ryssland.

Jag håller faktiskt inte med föredraganden om de rekommendationer som görs till rådet och kommission vad gäller de fortsatta förhandlingarna med Ryssland, eftersom jag inte anser att de räcker för att säkerställa en rättvis överenskommelse som respekterar EU:s rättigheter och privilegier och som kan bidra till att det utvecklas goda förbindelser mellan de berörda aktörerna. Jag anser därför att båda parter måste anstränga sig mer för att uppnå detta mål.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ryssland måste bestämma sig: vill man leva upp till EU:s gemensamma värderingar eller inte? Det finns många områden där vi är överens med Ryssland, som trots

allt är vår strategiska partner. Vi är medvetna om det gemensamma hotet som spridning av kärnmaterial utgör, framför allt när det gäller Iran. Vi behöver Rysslands hjälp som en del av kvartetten för att arbeta mot en fredlig lösning på Mellanösternskonflikten med en ny premiärminister i Israel och en ny amerikansk president. Vi kan dock inte tillåta att Ryssland trakasserar sina grannar och använder sina kolväteresurser som ett diplomatiskt vapen. Vi kan inte heller tillåta att Ryssland agerar som om förra sommarens krig i Georgien aldrig hade inträffat. Annekeringen av suveräna territorier i Georgien kan inte sopas under mattan, varken av Ryssland eller EU. Slutligen måste Ryssland följa sina bindande löften till OSSE/Europarådet om att upprätthålla mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

– **Betänkande: Frédérique Ries (A6-0089/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Jag vill utnyttja det här tillfället att ge mitt fulla stöd till detta betänkande som läggs fram för att förbättra EU-medborgarnas hälsoskydd, men jag vill även ta tillfället i akt att säga att i Malta och Gozo är vissa områden av det grundläggande sjukvårdssystemet en enda röra. Väntelistorna för maltesare och gozitaner som behöver undersökningar och kirurgiska ingrepp är otroligt långa. Två procent av befolkningen väntar på starroperation.

Historien om väntelistorna är ett av många exempel som stöder mitt uttalande. Andra exempel handlar om brist på sängplatser på vad som ska vara ett avancerat sjukhus som kostat nästan en miljard euro.

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande framför allt för att det uppmanar kommissionen att utnyttja aktuella vetenskapliga fakta för att skydda EU-medborgarna från de potentiella riskerna med elektromagnetiska fält. Rekommendationen från 1999 kräver att en uppdatering som tar hänsyn till pågående forskning görs inom fem år efter att den publicerats. Ingen uppdatering har gjorts. Jag bad i mitt brev till kommissionsledamot Kyprianou år 2008 att den ursprungliga rekommendationen skulle revideras, eftersom man då låg fyra år efter, men fortfarande har inga uppdateringar gjorts.

Efter rekommendationen har vi sett den vetenskapliga forskningen och slutsatserna förändras och utvecklas och betydelsefull teknisk utveckling där man använder elektromagnetiska fält, t.ex. WiFi och Bluetooth, har skett. På grund av det här områdets föränderliga natur måste vi omvärdera den lagstiftning som skyddar våra medborgare.

En europeisk undersökning från 2007 pekar på att en majoritet av EU:s medborgare anser att myndigheterna inte har gjort tillräckligt för att informera dem om olika metoder att skydda sig mot elektromagnetiska fält. EU måste ta en tydligare ledning när det gäller att samla in viktig forskning om eventuella skador som beror på elektromagnetiska fält och att rekommendera riktlinjer för medborgarna. Jag stöder fortsatt forskning om effekterna på folkhälsan av exponering för elektromagnetiska fält och hoppas att rekommendationen från 1999 kommer att ses över och uppdateras.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande, som uppmanar kommissionen att vara fortsatt vaksam och att med hjälp av Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) se över den vetenskapliga grunden för gränsvärdena för elektromagnetiska fält och huruvida dessa är tillräckliga. På så sätt kan konsumenterna fortsatt ha en hög grad av skydd utan att funktion och utveckling av trådlös teknik hämmas.

Elektromagnetiska fält är en fråga som direkt berör EU:s medborgare. En särskild Euro-barometer om elektromagnetiska fält pekade på att européerna är splittrade i sin oro kring de potentiella hälsoriskerna: 14 procent var inte alls oroade, 35 procent var inte särskilt oroade, 35 procent var relativt oroade och 13 procent var mycket oroade. Flera vetenskapliga studier i frågan har publicerats på senare år, men ingen av dem har presenterat tydliga belägg för eventuella effekter på människors hälsa av elektromagnetiska fält som avges av trådlös teknik.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för resolutionen om hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält, eftersom detta är en fråga som direkt påverkar hela den europeiska allmänheten, som utsätts för elektromagnetiska fält både i hemmet och på arbetsplatsen.

Under de senaste åren har exponeringen för konstgjorda elektromagnetiska fält ökat stort, vilket till stor del beror på den växande efterfrågan på elektricitet och alltmer specialiserad trådlös teknik. Jag anser därför att det är extremt viktigt att garantera en hög skyddsnivå för alla konsumenter, utan att hindra driften av mobila telefonnät och utvecklingen av ny trådlös teknik.

Robert Goebbels (PSE), skriftlig. – (FR) Jag röstade mot Frédérique Ries initiativbetänkande. Det här är just ett sådant fullständigt värdelöst betänkande som vissa ledamöter blir helt till sig över – samma ledamöter som gärna tillämpar "försiktighetsprincipen" i alla lägen och som gör stor sak av minsta tillstymmelse till "oro" bland allmänheten. Européernas förväntade livslängd ökar för varje år som går, men så fort det kommer en ny studie som väcker obesvarade frågor om de potentiella effekterna av elektromagnetiska fält blåses detta upp på ett sätt som saknar alla proportioner. Å andra sidan finns det mängder med studier som har utförts av vetenskapliga akademier och andra verkligt kompetenta instanser där man har konstaterat att det inte föreligger någon reell risk, men dessa bortser man systematiskt från. Allt som överdrivs saknar relevans.

Françoise Grossetête (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Frédérique Ries betänkande om hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält.

Det är viktigt att garantera ett gott skydd för konsumenterna, i synnerhet barn, utan att det inverkar negativt på driften av de mobila telefonnäten. Det finns visserligen inga vetenskapliga belägg för att användningen av mobiltelefoner utgör en hälsorisk, men hypotesen kan inte definitivt uteslutas och därför är detta en fråga som måste beaktas inom ramen för försiktighetsprincipen. Det är viktigt att gränsvärdena för allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält uppdateras regelbundet.

Slutligen är det angeläget att få fram mer information om effekterna av elektromagnetiska vågor och att införa ett enda system för godkännande av installation av antenner och reläer, vilket framhålls i betänkandet.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande som uppmanar till fortsatt forskning om elektromagnetiska fält som avges av utrustning som radioapparater, TV-apparater, mikrovågsugnar, mobiltelefoner och högspänningsledningar. I betänkandet rekommenderas att skolor, förskolor, äldreboenden och sjukhus ska placeras på ett visst avstånd från mobiltelefonmaster och högspänningsledningar. Avståndet ska fastställas utifrån vetenskapliga kriterier.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Förslaget till resolution om hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält handlar inte om att förebygga och skydda, utan är ett försök att hantera återverkningarna och dölja vilka som är ansvariga så att det inte påverkar monopolens verksamhet och lönsamhet. Den ökade medvetenheten och oron på gräsrotsnivå när det gäller el- och telekombolag och de tillverkare av elektrisk och elektronisk utrustning som står för den största risken gör att det krävs forskning med entydiga resultat. Detta, med tanke på att huvudansvaret för utrustningen ligger hos företagen själva, som ju är intresserade av att sälja sina varor och tjänster och inte av att påvisa de elektromagnetiska fältens skadliga konsekvenser.

För att ta itu med detta mycket allvarliga problem, som kan utgöra en risk för allmänhetens hälsa, krävs det ingående offentliga studier om neoplastiska degenerativa hjärnsjukdomar, effekterna av elektromagnetisk strålning som helhet på den mänskliga organismens homeostas och så vidare.

Arbetsdagarna måste samordna sina ansträngningar så att gränsvärdena för exponering och den faktiska exponeringen för elektromagnetiska fält kan sänkas i enlighet med försiktighetsprincipen.

Inom EU:s ramar får det inte finnas något grundläggande och effektivt skydd av arbetsdagarnas hälsa och säkerhet som stöder kapitalets lönsamhet och konkurrenskraft genom att underminera allmänhetens hälsa.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Frédérique Ries betänkande om hälsoproblem i samband med elektromagnetiska fält.

Jag instämmer med föredraganden om att det är nödvändigt att verkligen ventilera problemet med den elektromagnetiska utrustningens inverkan på allmänhetens hälsa genom att främja relevanta studier och forskning som på ett mer exakt och korrekt sätt kan belysa denna fråga, som väcker allt större debatt.

Jag ställer mig därför bakom hennes uppmaning till kommissionen om att anta en klar strategi när det gäller elektromagnetiska vågor, även om jag är medveten om att medlemsstaterna har exklusiv behörighet inom vissa områden, t.ex. mobiltelefonvågor.

– **Betänkande: Pál Schmitt (A6-0124/2009)**

Charlotte Cederschiöld och Gunnar Hökmark (PPE-DE), skriftlig. – Vi har idag röstat för Schmitts initiativbetänkande om Bättre skolor: en agenda för europeiskt samarbete (A6-0124/2009). Rapporten pekar på många av de stora utmaningar de europeiska skolorna står inför och innehåller flera bra rekommendationer.

Exempelvis om att bättre förbereda elever i skola och på universitet för en allt mer flexibel arbetsmarknad där arbetsgivares krav är snabbt föränderliga.

Däremot vänder vi oss mot en enskild paragraf i betänkandet som tillskriver stegrat våld i skolor till faktorer som ökade klasskillnader och den allt större kulturella mångfalden runtom i EU:s medlemsstater. Ökande skolvåld är ett allvarligt samhällsproblem med många och komplicerade orsaker som ej bör reduceras genom förenklade orsaksbeskrivningar.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet "Bättre skolor: En agenda för europeiskt samarbete".

Jag anser att EU måste stödja att kursplanerna moderniseras och förbättras så att de avspeglar kraven på den rådande arbetsmarknaden och aktuella sociala, ekonomiska, kulturella och tekniska förhållanden.

Jag välkomnar att skolorna måste arbeta för att förbättra ungdomarnas anställningsbarhet och samtidigt ge dem möjlighet att utveckla sina personliga färdigheter. Vi måste också tänka på att ungdomar behöver få lära sig grundläggande demokratiska färdigheter.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Skolan är en stor utmaning, vilket vi bör bekräfta här i dag. Jag ställer mig helt bakom betänkandet "Bättre

skolor: En agenda för europeiskt samarbete", som utgör en del av detta mål. Här framhålls i synnerhet att alla yngre EU-medborgare måste garanteras lika tillgång till god utbildning som ger dem färdigheter och gedigna kunskaper. I betänkandet framförs också krav på ökat ekonomiskt stöd till inrättningar med problem. I resolutionen framhålls inte bara baskunskaperna, utan också helt riktigt vikten av att lära sig främmande språk redan från tidig ålder och möjligheten att få utbildning i konst, kultur och idrott, som är viktigt för den personliga utvecklingen. I resolutionen rekommenderas även ökad rörlighet och utbyte mellan skolorna. I detta sammanhang nämns det utmärkta europeiska Comeniusprogrammet, samtidigt som man noterar att detta program behöver göras mer synligt och tillgängligt. Helt i linje med subsidiaritetsprincipen uppmuntrar man i resolutionen slutligen till att modernisera läroplanerna med hänsyn till den föränderliga tekniken och de möjligheter som den ger.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – "Det är medlemsstaterna som ansvarar för organisationen av, innehållet i och reformerna av utbildningen." Detta slås fast i första paragrafen i Schmitts initiativbetänkande om "bättre skolor". Så långt är jag med. EU ska underlätta utbyten mellan olika skolor och rörligheten för studenter. Allt annat som rör skolan ska EU däremot hålla sig borta från. Tyvärr så lyckas inte Schmitts resolution hålla sig till sin inledande utfästelse. Det börjar tämligen omgående pillas i hur skolorna ska finansieras, utvärderas och vad som ska stå i läroplanen etc. Just precis de saker som EU inte ska syssla med; just precis de saker som medlemsstaterna själva ska råda över. Jag röstar för ett smalare men vassare EU. Jag röstade därför nej till såväl initiativbetänkandet som den alternativa resolutionen.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Förslaget till uttalande innehåller åtskilliga bra tankar, men skolfrågor är ett politiskt område som faller under medlemsstaternas politiska ansvar att besluta över. Denna resolution behandlar därför frågor som ligger utanför den Europeiska unionens kompetensområde. Vi som tar subsidiaritetsprincipen på allvar menar därför att parlamentet borde rösta nej till betänkandet och att EU-parlamentets utskott för kultur och utbildning bör läggas ned.

Vi har naturligtvis själva röstat nej till betänkandet.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) I princip är vi för det här betänkandet, men vissa klausuler (t.ex. att i läroplanen införa undervisning för invandrare på hemspråket i vissa ämnen) återspeglar inte verkligheten i vissa medlemsstater, framför allt vad gäller inflödet av immigranter, finansiell och administrativ kapacitet, landets befolkningsstorlek och många andra faktorer.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Pál Schmitts betänkande om bättre skolor. I betänkandet konstateras helt korrekt att tillhandahållandet av skolutbildning är medlemsstaternas ansvarsområde och jag anser att det är rätt att enskilda nationers utbildningssystem är självständiga och respekteras. När det gäller EU som helhet kan dock barnens utbildning endast förbättras genom ökat europeiskt samarbete. Utbildningssystemen på hela kontinenten måste hålla jämna steg med dagens utmaningar.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jag skulle vilja lyckönska min kollega Pál Schmitt till hans betänkande "Bättre skolor: En agenda för europeiskt samarbete", där det med rätta framhålls att integrerade utbildningsmodeller bidrar till att missgynnade grupper av elever och studerande med särskilda

utbildningsbehov kan inlemmas i skolan. I betänkandet uppmanas också medlemsstaterna att förbättra dessa elevers tillgång till utbildning med de högsta standarderna som måttstock.

I Europa är de romska barnen mest missgynnade i fråga om utbildning: nästan en fjärdedel av de romska barnen på grundskolans låg- och mellanstadium går i segregerade klasser, medan majoriteten av eleverna som opåkallat tvingas in i specialskolor är av romskt ursprung. Av romerna har 82 procent endast sex års grundskoleutbildning eller mindre, och endast 3,1 procent har en utbildningsnivå som motsvarar den genomsnittliga nivån för majoriteten av befolkningen. Att höja de romska barnens utbildningsnivå är ändå en lönsam investering sett till den nationella ekonomin, eftersom kostnaderna för att ett romskt barn ska fullgöra gymnasieutbildningen återbetalas fullt ut genom det som han eller hon senare kan bidra med till statsbudgeten. Bättre utbildning ger ökade möjligheter på arbetsmarknaden, vilket innebär att dessa barn i allt högre grad kommer att kunna bidra till samhället i stället för att vara beroende av socialbidrag. Ökade skatteintäkter och minskade förmånsutbetalningar kommer sammantaget att innebära en nettovinst för ekonomin.

Stavros Lambrinidis (PSE), skriftlig. – (EL) PASOK-gruppen röstade för det alternativa förslaget till resolution när det gäller Pál Schmitts betänkande om bättre skolor i EU, där man hade strukit hänvisningen till utbildningen för barn enbart till "lagliga" invandrare och som innehöll andra förbättringar. Gruppen skulle samtidigt vilja klargöra att den inte ställer sig bakom punkt 15 i texten och den koppling som här görs mellan alla utbildningsnivåer och "flexibiliteten" på arbetsmarknaden utifrån arbetsgivarnas krav.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) I Pál Schmitt's initiativbetänkande om en agenda för europeiskt samarbete för europeiska skolor görs ett försök att lyfta fram gemensamma utmaningar och hot som medlemsstaternas skolsystem står inför. Inom många områden är detta riktigt. Det är nödvändigt med en sådan här gemensam diagnos, om inte annat med tanke på den väldiga migrationen inom gemenskapen.

Betänkandet förtjänar vårt stöd, men man kan inte undgå att känna att de gemensamma värderingar som föredraganden ser som grunden för utbildningsreformer inte omfattar alla faktorer som har format Europa under århundradenas lopp. I sjuttonde stycket hänvisas till en fullödlig och mångfasetterad individuell utveckling, främjande av respekten för mänskliga rättigheter och social rättvisa, kontinuerlig utbildning för att garantera medborgarnas personliga och yrkesmässiga utveckling, miljöskydd samt individuellt och kollektivt välbefinnande. Dessa värderingar är nog så bra, men det är något som saknas – källan till dessa gemensamma värderingar, nämligen Europas kristna rötter.

Jag är kort sagt övertygad om att enighet i den kristna andan sannolikt är det enda förenande bandet som ger varaktiga resultat. Det är en fast grund att stå på. Att det inte finns någon hänvisning till detta är en miss inte bara i det här betänkandet, utan i hela EG-lagstiftningen. Detta skapar tvivel när det gäller i vilken riktning som förändringen sker. I dag säger vi ja till goda värderingar, men vi frågar oss också vilka värderingar som kommer att gälla i morgon.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade mot Pál Schmitts betänkande "Bättre skolor: En agenda för europeiskt samarbete".

Jag håller visserligen i princip med betänkandets allmänna syften och anser också att de europeiska utbildningssystemen måste ses över så att kvaliteten förbättras, men jag anser inte att man i det här betänkandet för fram några lösningar som kan bidra till en verklig förbättring av undervisningens kvalitet och skolans förutsättningar att vara en plats för kommunikation och socialisering.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Utbildning är verkligen en ytterst viktig fråga som vi bör ägna mer uppmärksamhet. Särskild tonvikt bör läggas vid den första utbildningsnivån, förskoleutbildningen. Här bör man se till att skapa ett bra socialt klimat och förutsättningar för att barnen ska kunna utvecklas. Barnens utbildning är vår framtid, hela EU:s framtid. Vi måste hela tiden arbeta för att förbättra förutsättningarna för lärande och skapa lika möjligheter för barn och ungdomar. Vi får inte heller glömma missgynnade personer, nationella minoriteter och utlänningar.

Fortbildningen av lärare och införandet av moderna undervisningsmetoder är otroligt viktiga faktorer. Vi måste höja lärarlönerna och öka läraryrkets status.

Jag anser att uppmärksamhet också måste läggas vid ungdomar som vill studera i andra EU-länder. Ungdomarnas ekonomiska situation får inte avgöra var de genomför sina studier och i ännu mindre grad på vilken utbildningsnivå.

Jag ställer mig bakom Pál Schmitts betänkande och instämmer helt i att barnens utbildning är av enorm betydelse på alla nivåer.

11. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

12. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

13. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

14. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Mina damer och herrar! I dag är det en lite speciell dag för mig. Efter tio års lång och trogen tjänst är detta mitt sista sammanträde som ordförande här i Bryssel.

Det är därför med viss sorg som jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 13.00.)